

မူပိုင်ခွင့်ဆီ

ဝမ်းတွင်းကလေးကလေး

BURMESE
CLASSIC
COM

Ph. 01-240032, 09-5508024

ကျော်စိစဉ်သည်။

ဆောင်းညပြာသို့စာပေမှ အောင်မြင်သော ကလောင်နှင့်လက်ခြစ်သည် နှင်းဆီ နှင့် တော့လိုင်းတို့ကို ချိတ်စိစဉ် ဖွဲ့ထုတ်ပြီးသည်နောက် အများ၏ စိတ်ဆိုးချက်အရ တတိယမြောက်ကလောင်ရှင်ကို စစ်တစ်ပေးချိန်ဖြစ်လာပါတယ်။ ထို အရှက်တကယ်ရှင်သွင်ပြုပြီး ကြီးစားချင်စိတ်ရှိသူ ဝယ်ရုံရလှယ်မှန်သဖြင့် စိတ်ညပြာသို့ နွေးထွေးစွာစောင့်ကြည့်နေပါသည်။

မိမိကိုယ်တိုင်ရေးသားထားသော စာမူ(၃)မှ စိတ္တကို ဆောင်းညပြာသို့ အပေါ်သော ဤစာရွက်နှင့်တကွ ဆောင်းညပြာသို့ စာပေ အမှတ်(၄၁)၊ လင်း(၉၀) နှီးတော်ဇာလေး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

- ပေးပို့ရမည့် စာမူအမျိုးအစား
- ၁။ အချစ်ဟော
 - ၂။ သုညထိတ်ရင်ဖို
 - ၃။ စိညာဉ်

ပေးပို့သူ၏ အမည် -----

မှတ်ပုံတင်နံပါတ် -----

နေရပ်လိပ်စာ -----

ဆက်သွယ်ရမည့် ဖုန်းနံပါတ် -----

* ရွေးချယ်ခံရမည့်စာမူများကို ရန်ပုံငွေနှင့်အတူပေးပို့ပေးမည်။

ကလောင်ခြောက်ကလောင်ရှင် ဘယ်သူ ဖြစ်မည် ?

www.burmeseclassic.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်ယဉ်စိုးပိုင်
(ဆောင်းညပြာသို စာပေ)
အမှတ်-၄၃၊ ၃ (ဘီ)၊ လမ်း(၉၀)၊
ကန်တော်ကလေး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်နီနီခိုင် (၀၇၁၃၅)
သီရိမေရောင်စုံပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၁၉)၊ လမ်း(၉၀)၊
ကန်တော်ကလေး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- အတွင်းဖလင် - ဦးထွန်းဆိုင်
- စာအုပ်ချုပ် - သီရိမေ
- ကွန်ပျူတာစာစီ - (Asia Glory)
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
(ပထမအကြိမ်)
- အုပ်ရေ - ၅၀၀
- တန်ဖိုး - ၁၅၀

(၁)

လော်ရယ်မိုးမြင့်သဇင်သည် သူမ၏ သူငယ်ချင်းအိမ်တွင်
ရောက်ရှိနေသော 'စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်း'ဖိတ်စာတစ်စောင်ကို သဲ
ကြီးမဲကြီး ဖတ်ပြီးနောက် ပါးစပ်မှ အာမေဇိုတ်သံတွေ စိတန်းပြီးထွက်
ချလာသည်။

"ကျွတ်. . ကျွတ်. . ဘယ်လောက်တောင် ချမ်းသာလို့ ဒီလို
ဒိတ်ဒိတ်ကျဲစေ့စပ်ပွဲကြီးကို ဆင်နွှဲကြပါလိမ့်. . . ဝါအသက် လေးဆယ်
ကျော်ပြီ. . . တစ်ခါမှ မကြုံဖူးပါဘူး. . . အံ့ဩကုန်နိုင်ဖွယ်"

အင်မတန်မှ သားနားပြီး ဆန်းပြားသော ဖိတ်စာတစ်စောင်
ရဲ့တန်ဖိုးကတင် သုံးထောင်လောက် အသာလေးရှိနိုင်သည်။

ထိုဖိတ်စာကို ကိုင်ပြီး လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေသော လော်ရယ်
ကို ခင်မမက ကော်ဖီခွက်ကိုင်ပြီး ရပ်ကြည့်နေမိသည်။

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

၀၉၅ . ၈၃

မူပိုင်နှင်းဆီ
ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် / မူပိုင်နှင်းဆီ - ရန်ကုန်
ဆောင်းညပြာသို စာပေ ၂၀၁၂ ဒီဇင်ဘာလ
၂၀၀ စာ အလျား ၁၂.၇ စင်တီ၊ အမြင့် ၁၇.၇၈ စင်တီ
(၁) ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော်

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၈

“လော်ရယ်... ဘာများ ထူးဆန်းနေလို့ အသဲအသန်ကြည့်
နေရတာတုန်း”

“ဆန်းတာပေါ့... ဆန်းတာမှ လူတောင် အသက်ရှူ ရပ်
မတတ်ပဲ”

“ဒီဖိတ်စာက ဦးထိပ်ခေါင်ဗညားရဲ့သမီးလေး စေ့စပ်ပွဲလေ
... ဆန်းပါပြီကော လော်ရယ်... ဒီလူကြီးက 'View Point Hotel' တွေ
ရဲ့ပိုင်ရှင်လေ... သမီးက တစ်ဦးတည်းသောသမီး... 'ဧဝရက်မြင့်မိုရ်'
တဲ့... ချမ်းသာလိုက်တာမှ ကျိကျိကိုတက်လို့”

လော်ရယ်မျက်နှာမှာ အရောင်လက်သွားသည်။

“သူ့မိန်းမက ဘယ်သူလဲ”

“မရှိတော့ဘူး... သူက မုဆိုးဖို”

“လော်ရယ် လိုချင်တဲ့အဖြေနှင့်ကွက်တိ... ဟုတ်တော့ နေပါ
ပြီ။ သားအဖနှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ နာမည်တွေက ဟိုး... ထိပ်ဖျားမှာ
ချည်းပဲ။ တစ်ယောက်က ထိပ်ခေါင်ဗညား... နောက်တစ်ယောက်က
အမြင့်ဆုံးဆိုတဲ့ ဧဝရက်တောင်နှံမြင့်မိုရ်တောင် နှစ်တောင်ပေါင်းပြီး
ဧဝရက်မြင့်မိုရ်... တဲ့။”

သူတို့တွေ ထမင်းစားရင်ကော အထပ်နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်

ပေါ်မှာ တက်စားကြမှာလား... ပြောလို့မရပါ။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

မူပိုင်နင်းဆီ - ၉

“ဟဲ့... ဒီမှာ ကော်ဖီသောက်ဦး... တစ်ခါတည်း စိတ်ဝင်စား
နေလိုက်တာ... မျက်နှာကြီးကလည်း ပြုံးလို့”

“ဒီဖိတ်စာ ငါယူသွားမယ်နော်”

“နေဦး... နင်မယူခင်... ငါ သူတို့အခမ်းအနားကျင်းပမယ့်
နေရာတွေ မှတ်ခွဲဦးမယ်၊ ဪ... ချမ်းသာတဲ့လူတွေများ စေ့စပ်တာ
တောင် သုံးနေရာခွဲပြီး လုပ်ရတယ်လို့... ”

“ကဲပါ... မှတ်မှာဖြင့် မှတ်ထား။ လာမဲ့ Sundayမနက် ကိုး
နာရီ ကိုးမိနစ် ကိုးစက္ကန့်မှာ ရန်ကုန်တိုင်း တရားသူကြီးရှေ့မှောက်မှာ
လက်မှတ်ထိုးမှာ။ နေရာက 'မြရိပ်ညိုဟော်တယ်' မှာ... ကိုးနဝင်းကျေ
အောင်လို့ ထင်ပါတယ်။ အဲ... ပြီးတော့ ဧည့်ပရိသတ်တွေကို Sedona
Hotelမှာ နေ့လယ်စာ ကျွေးမှာ။ အဲဒါက ဆယ့်တစ်နာရီမှာ... ဆယ့်
တစ်မီးငြိမ်းအောင် လုပ်ပြန်ပြီ။ ဟော... နောက်ဆုံးအစီအစဉ်ကတော့
နှစ်ဖက်အသိုင်းအဝိုင်းတွေ ဆုံပြီး ဆွေပြုမျိုးပြုမိတ်ဆက်အပ်နဲ့ပွဲတဲ့... ။
အဲဒါကတော့ သူတို့နေတဲ့ခြံမှာ ထင်တယ်... ”

ခင်မမကိုပြောပြရင်း လော်ရယ်၏ဦးနှောက်တွေ အလုပ်လုပ်
နေကြသည်။

မှတ်စမ်း... ဒီလိပ်စာကို ဒီတစ်သက်မမေ့စေနဲ့။ ဒါ... အခွင့်
အရေးပဲ။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၀

လော်ရယ် လက်ရှိလုပ်ဖြစ်နေတဲ့အလုပ်က အလုပ်ဖြစ်မှပွဲခ
ရတဲ့ ပွဲစားအလုပ်။ ရတနာပွဲစားလုပ်သလို ကားပွဲစားလည်းလုပ်သည်။

နောက်ပြီး ဝါသနာအရ အောင်သွယ်လည်း လုပ်သေးသည်။
သူများတွေကို အောင်သွယ်ပေးရတာ ဘယ်လိုဝါသနာပါမှန်းကို မသိ
တာ... ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်ပေါ့။

ဒါပေမဲ့ သူကတော့ အပျိုကြီးတဲ့လေ...

ရှုပ်ရှည်ကလည်း ချောသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း ပြေပြစ်
သည်။ အပြောအဟောကတော့ ထိပ်တန်း။ ဒါနဲ့များတောင် လော်ရယ်
တို့ အပျိုကြီးလုပ်နေတာ အကြောင်းတစ်ခုတော့ ရှိရမည်။

အဲဒါ... ဘာပါလိမ့်...
♥

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

(၂)

ဦးဆောက်သည် စလွယ်သိုင်းလွယ်ထားသော အိတ်ကို...
ဆိုဟပေါ် ဘုတ်ခနဲမြည်အောင် ပစ်ချလိုက်သည်။ ဒါဟာ တစ်ခုခုကို
သူ မကျေမနပ်ဖြစ်နေပြီဆိုတာ အသံတိတ်နည်းဖြင့် သိအောင်ပြခြင်း
ပင်။

ဦးဆောက်အဖေ ဦးတိုင်းလုံးကျော်က ရေခဲသေတ္တာထဲမှရေ
ခဲရေကို ဖန်ခွက်ထဲထည့်သောက်ရင်း သားလုပ်သမျှကို လိုက်ကြည့်နေ
သည်။

“ဟေ့ကောင်... မင်း ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား၊ မကျေနပ်
တာရှိရင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလေကွာ... ဘာကိစ္စ အသံတိတ်ဆန္ဒ
ပြနေတာလဲ... မင်းကို ငါက မွေးထားတာ...”

“အဖေမွေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ အမေ မွေးခဲ့တာ...”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

www.burmeseclassic.com

“သေချင်းဆိုးလေး.. စကားလည်း မှားလို့မရဘူး၊ အေး.. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါက မင်းအဖေ၊ မင်း ဘာဖြစ်နေသလဲဆိုတာ အားလုံး သိတယ်”

“သိရင် ဘာဖြစ်လို့ မေးနေသေးလဲ အဖေရာ.. ဒီမှာ စားနေ ရတဲ့ကြားထဲ”

“ပြောရင်းဆိုရင်း ပြောပြန်ပြီ မီးကြီးတွေ အလုံးလိုက်ပစ်တော့ မှာပဲ”

ဦးဆောက်က ဆိုဖာပေါ်မှာ ခြေပစ်လက်ပစ် ဝင်ထိုင်လိုက် ပြီး.. အဖေဖြစ်သူကို ပေစောင်းစောင်းကြည့်ကာ

“အဖေ သူတို့ပြောသမျှအားလုံး ဘာဖြစ်လို့ ခေါင်းပဲ ညိတ်နေ တာလဲ.. ပုတ်သင်ညှိကြီးကျနေတာပဲ.. ဟိုဟာကြီး(ယောက္ခမလောင်း ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်)ကလည်း ပါးစပ်တစ်ပေါက် ပါရုံနဲ့ အချိုးချိုး တောင်းဆိုနေတော့တာ.. ဒီလူကြီးအကြောင်း မသိလို့ သူ့သမီးကို ကြိုက်မိတာဗျာ.. ဟိုးအစောကြီးကသာ သိရင် ကန်တော့ဆွမ်းပဲ”

‘ရက်’လို့ ဦးဆောက်က ချစ်စနိုးခေါ်သော ‘ဧဝရက်မြင့်မိုရ်’ ၏အဖေ ‘ဦးထိပ်ခေါင်ဗညား’ကို မကျေနပ်တိုင်း ရင်ဖွင့်ချက်တွေက ပြင်းထန်ကုန်သည်။

သူ့ဟာသူ ထိပ်မှာပဲ နေနေ.. တောမှာပဲ နေနေ၊ ဦးဆောက် ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ကတော့ ကွယ်ရာတွင် ယောက္ခမလောင်းကို ထိပ်ပြောင်ကြောင်ကြား လို့သာ ခေါ်သည်။

ရိုသေသမှုနဲ့ ချစ်စနိုးလေးခေါ်တာပါ။

“စေ့စပ်ဖို့ ငါ့ရက်လိုတော့မှ ဒီလိုစကားမျိုးထွက်လာတဲ့ မင်း ပါးစပ်ကို ငါ ရွှေချပေးဦးမယ်”

“အခု ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ.. ဟိုဘိုးတော်ပြောတဲ့.. ‘လင် ခရုဆာ’ကားကြီး အဖေမှာ ရှိလို့လား”

“ပါပလေကာတော့ ရှိတယ်လေကွာ”

“သံလွင်လမ်းက ခြံဆိုတာကရော..”

“သံလွင်လမ်းမှာ မရှိပေမယ့်.. သန်လျင်မှာတော့ ငါ့ခြံရှိ သားပဲ”

ဦးဆောက်သည် ဘာအဖူအပင်မှ ရှိပုံမရဘဲ ပျော်ပျော်ကြီး ပြောနေသောအဖေ့ကို ကြည့်ပြီး တင်းလာသည်။

“အဖေ့ကို အမေမသေခင်က ဘာပြောသလဲ သိလား.. ပေါ့ ပေါ့နေ၊ ပေါ့ပေါ့စားပြီး ပေါ့ပေါ့သွားမှာပဲတဲ့..”

“ဟေ့ကောင်.. ဟေ့ကောင်.. မရှိတော့တဲ့ ငါ့မိန်းမနဲ့ငါ့ကို လာပြီး ရန်တိုက်ပေးမနေနဲ့.. မင်းအမေက ငါ့ကို ချစ်စနိုးနဲ့ပြောတာ ဘာဖြစ်တုန်း၊ ငါဆိုတဲ့ ကောင်ကလေ.. ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပဲ နေချင်တာ”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

အဲဒါကြောင့် ဆားမပါတဲ့ဟင်းပဲ စားတာ.. ပေါ့ပေါ့နော်၊ ပေါ့ပေါ့စား
တင်ပဲလား.. ကုန်ကုန်ပြောမယ်ကွာ.. အိအိပါရင်တောင် ပေါ့ပေါ့ပဲ
ပါတာ.. သူများတွေလို မညစ်ရပါဘူး”

“ပြောရင်းဆိုရင်း ညစ်တီးညစ်ပတ်က ပါလာပြန်ပြီ”

“ငါပြောချင်တာ လိုရင်းကို မရောက်တော့ဘူး၊ မင်းဘိုးတော်
တောင်းသမျှအားလုံး ငါ့နည်းငါ့ဟန်နဲ့ စီစဉ်ထားပြီးပြီ၊ ခြံ၊ ကား အကုန်
လုံးပဲ။ နောက်ပြီး.. မင်္ဂလာပွဲအတွက် လိုအပ်တဲ့ ငွေသိန်းသုံးရာကျော်
.. အဲဒါလည်း အခု ငါ့မှာ ရယ်ဖို့ပဲ”

“ဗျာ.. အဖေမှာ ဒီလောက်များတဲ့ငွေမှမရှိတာ.. အခု ကျွန်
တော်တို့နေတဲ့ တိုက်ခန်းတောင် ငှားနေရတဲ့ဥစ္စာ.. အဖေ ဘာတွေ
လျှောက်လုပ်နေတာလဲ..”

“ဒါများကွာ.. ငါ့မှာမရှိပေမယ့် သူများငွေတွေ အတိုးပေး
လိုက်ရင် ကိုယ့်ငွေဖြစ်လာတာပေါ့.. အတိုးသာ များများပစ်ပေးလိုက်
ငွေချေးချင်တဲ့သူတွေဆို တန်းစီနေမှာ”

“ဒါဆို အဖေ ဘယ်လောက်တိုးနဲ့ချေးထားတာလဲ”

“အစုံပဲကွာ မမှတ်မိတော့ဘူး.. သုံးဆယ်တိုးက အများဆုံး
ပဲ.. နှစ်ဆယ်တိုးလည်း ပါတယ်၊ ဆယ်ငါးကျပ်လည်း ပါတယ်၊ တစ်
ဆယ်တိုးနဲ့ချေးတဲ့သူက ငါ့ဘော်ဒါလေ.. သူက အားနာတတ်တယ်

ဆောင်း ညမြာ သို့စာပေ

ကွ.. ငါ့ဖို့လို့ အသေလျှော့ပေးထားတာ သိလား.. တိုင်းလုံးကျော်ပါ
ကွာ.. မပိုင်ရင် ပုရွက်ဆိတ်တောင် မရိုက်ဘူး”

ဦးဆောက် ခေါင်းမှာ နဂိုထောင်နေသော ဆံပင်တွေ ပိုပြီး
ထောင်သွားသလိုထင်ရသည်။

“သွားပါပြီဗျာ.. ဒီလောက်အတိုးတွေပေးပြီး လျှောက်ချေး
ထားမှတော့ အတိုးပိုပြီး သေပြီပေါ့ဗျ”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က ဇော်ဝင်းထွဋ်နှုတ်ခမ်းမွှေးကို အားကျပြီး
ဆိုင်မှာ သေချာပုံသွင်းထားသည့် နှုတ်ခမ်းမွှေးကို တစ်ချက်ပွတ်ကာ

“မင်းအဖေက ဘယ်သူလဲ ဦးဆောက်။ တိုင်းလုံးကျော်တဲ့..
တစ်တိုင်းလုံး မကျော်ရင် ဘာအလုပ်မှမလုပ်ဘူးကွ”

“ဟုတ်တယ်လေ.. ခုချိန်ထိ အဖေ ဘာအလုပ်လုပ်လို့လဲ..
အမေ့အမေ့ပစ္စည်းတွေ ထုခဲ့ပြီး စားနေတာပဲ ဥစ္စာ”

“တော်ပြီ ဟေ့ကောင်။ ငါ့ရဲ့ရှိစုစုသိက္ခာတွေ ဒီလောက်ချ
ရရင် တော်တော့.. မင်းယောက္ခထီးက အသိုင်းအပိုင်းတောင့်တယ်
ကွ.. သူဖိတ်လို့ လာမယ့်သူတွေကလည်း.. တစ်ထောင် နှစ်ထောင်
လောက်လက်ဖွဲ့ပြီး တစ်အိမ်လုံး လာစားမယ့်သူတွေ မဟုတ်ဘူး..
အဖေကြံ့ရင် မင်းအမြင်တွေ မှန်ကန်မယ်ကွ.. အတိုးပေးပြီး အမြတ်
ပါ ထွက်စေရမယ်.. စောင့်သာကြည့်”

ဆောင်း ညမြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၆

'ဦးဆောက်'ဆိုတဲ့ နာမည်ရထားလို့ ဆန်းလှပြီလို့ မထင်လေနဲ့။ အဲဒီနာမည်ကို အဖေ ပေးထားတာ . . ကျွန်တော့်ကို မွေးတုန်းက အဖေရယ်လေ . . အောင်ဘာလေထိဆုကြီးပေါက်ပြီး ရွာမှာ 'တိုက်အိမ်' ကို ဦးဆုံးဆောက်လို့ ဦးဆောက် ဆိုတဲ့အမည်တွင်လာတာ . . .

ထိပေါက်ပြီးနောက်ပိုင်းမှာ အဖေ အလုပ်မလုပ်တော့ဘူးတဲ့။ အဖေ အမြဲပြောတဲ့စကားတစ်ခွန်းက 'ဉာဏ်ချင်းသာ ယှဉ်လို့ရမယ်၊ ကံကိုတော့ လာယှဉ်လို့မရဘူး' ဆိုပဲ။

အဲဒီကံဆိုတာကြီးကိုပဲ အဖေထိုင်စောင့်နေတော့တာ . .

ခုလည်း ကြည့်လေ . . 'ရက်'နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ဖို့အရေး တွေးပြီး မအေးရပေမယ့် အဖေကတော့ အေးသမုသိပ်အေး။ 'ချာလီချက် ပလင်'ကား ထိုင်ကြည့်ပြီး တဟားဟားနဲ့အော်ရယ်နေသည်။

အဲဒါပြီးရင် ကြောင်နဲ့ကြွက်ကြည့်ပြီး ရယ်ဦးမည်။ ဒါနဲ့မှ အေး မရသေးရင် သမိန်ပေါသွပ်ကာတွန်းဖတ်ပြီး ဆက်ရယ်ဦးမည့်အဖေ . . ကျွန်တော့်အဖေ . . တိုင်းလုံးကျော်တဲ့ အဖေ . . ကျွန်တော့်အဖေ . . ။

ဆောင်း ညဖြာ သိုစာပေ

(၃)

ဆာမိသည် များပြားလှစွာသောပန်းအိုးတွေကိုကြည့်ပြီး ထိုင် ငိုချင်စိတ်ပေါက်လာသည်။

တစ်နေ့တစ်နေ့ အဲဒီပန်းအိုးတွေကို နေရာချိန်းပြီးရွှေနေရ တာကိုက အလုပ်တစ်ခုဖြစ်နေသည်။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီလိုအိမ် ဒီလိုသူဌေးဆီမှာ မာလီလာလုပ် နေရပါလိမ့်။ ရက်ရက်စက်စက် ကံကြမ္မာကြီးကို ပိုးဖိုးပက်စက် ကျိန် ဆဲချင်လာသည်။

ပန်းအိုးတွေက ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလည်း မဟုတ်။ တလေးတလံ တွေမို့ ငါးအိုးလောက် မပြီးလျှင် ခါးက ချိချင်လာပြီ။ ဆာမိအသက် တလည်း လေးဆယ်ကျော်လာပြီလေ။ ဘယ်လိုမြှောရမလဲ . . ရောဂါ စကားပြောတယ်ဆိုလား။

ဆောင်း ညဖြာ သိုစာပေ

www.burmeseclassic.com

ကတ်သီးကတ်သတ်ခိုင်းတတ်တဲ့ ဘဝင်ခေါင်ခိုက် သူဌေးဆီ ကနေ ဆာမိ အလုပ်မထွက်နိုင်တာ ဝဋ်တစ်ခုလေလား.. ဒီအိမ်မှာ သူ့အလုပ်ဝင်ခဲ့တာ 'ရက်'ကလေး တစ်နှစ်ကျော်ကတည်းကဆိုတော့ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက်ရှိရောပေါ့။

ပြောမယ့်သာ ပြောနေရတာ... သူဌေးက အပေးအကမ်း တော့ ရက်ရောသား..။

အခါကြီးနေကြီးတွေဆို 'ဆာမိ လာဦး'ဆိုပြီး မုန့်ဖိုးပေးတာ တစ်ပုံး(သူညှဉ်းလုံး)တောင်မှ။ ဆာမိ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီအိမ်က ခွာ နိုင်မှာလဲ။ ထွက်မဲ့အပေါက်ကို တစ်ခါတည်းပိတ်ပစ်လိုက်သလိုပဲ။

"ဟာ.. ဟေ့ကောင် ဆာမိ.. ငါ လာဘ်ခေါ်ထားတဲ့ ဂမုန်း ပင်ကို ဘာကိစ္စ တောင်ဘက် ရွှေထားရတာတုန်း။ ပြန်ရွှေစမ်း.. ရွှေ စမ်း.. အရှေ့ဘက်ကို"

လူက ဘယ်နေမုန်းမသိ.. အသံက အရင်လာလို့ လူထက် အသံကို ပိုကြောက်နေရသည့် သူဌေး။

ကိုးလိုးကန့်လန့်အယူလေးတွေရှိတာ ဆာမိသူဌေး.. တဲ့။ ဂမုန်းပင်တွေက ဆင်တူမတိမ်းမယိမ်းတွေပဲ ဥစ္စာ။ သူ့မိလို့ ဟိုအပင်က လာဘ်ခေါ်ဂမုန်း၊ မီးကွင်းဂမုန်း၊ စီးပွားဂမုန်း၊ ဟော.. နတ်ချစ်ဂမုန်း၊ လူချစ်ဂမုန်းတဲ့.. စုံနေရောပဲ။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဝန်ခံရလျှင် ဆာမိတစ်သက် မာလီသာလုပ် ထာတာ.. ဗဟုသုတ ခေါင်းပါးချက်က ဆူးပါတဲ့ပန်းဟာ နှင်းဆီဆို အာ ဒီအိမ်ရောက်မှသိတာ။

ဆာမိ မှတ်မိသေးသည်။ သူ့အလုပ်ဝင်ဖို့ ဒီအိမ်ကိုလာတော့ သူဌေးက မေးခွန်းတစ်ခုမေးခဲ့သည်။ အခုခေတ်လူတွေ ဖြေနေရသည့် ဆင်တာဗျူဆိုလား.. ဘာဆိုလား.. အဲဒါမျိုးပေါ့။

"အပင်တွေ ဖိုးမကျအောင် ဘာလုပ်ရမလဲ"တဲ့။ ဆာမိက "ဖိုးသတ်ဆေးဖျန်းမှာပေါ့"လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တာနှင့် ဒီအိမ်မှာ မာလီဖြစ်လာတာ ဒီနေ့အထိပင်။

ဦးထိပ်ခေါင်ဗညားက ဖုန်းပြောရင်း ဆာမိအနားသို့ ရောက် ဆာသည်။

ဆာမိကလည်း သူ့တွေ့မိသလို အာချောင်ကြည့်လိုက်သည်။ "ဆရာ.. ဒီဂမုန်းက လူခေါ်ဂမုန်း မဟုတ်လား"

"ဘာ.."

"ဟုတ်ပါတယ်.. ဒီဂမုန်းပင် အိမ်ရှေ့တည့်တည့်မှာ ထားလို့ ခုတ်တောင် ယောက်ျားရတော့မှာ.. ဒါကြောင့် လူခေါ်ဂမုန်းလို့ပြော ထာ.. နောက်တစ်ခါသာ ထပ်ခေါ်လိုက်ရင် ဆရာ့အလှည့်ပဲ။ ဆရာ ခန်းမရဦးမယ် ထင်တယ်နော်"

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဦးထိပ်ခေါင်ဥညာက ဖုန်းပြောပြီးပြီဖြစ်၍ ဆာမိမင်ကို တစ်ချက်လှမ်းကန်လိုက်သည်။

“ပေါက်တတ်ကရတွေ ပြောဦး.. နေဦး.. ငါ နင့်ကို ကောင်းကောင်း Lesson ပေးဦးမယ်”

ဦးထိပ်ခေါင်က ဆာမိမင်ခါးကို လက်ဖြင့်ထိထားပြီး

“ချွတ်.. ချွတ်စမ်း.. ပုဆိုးချွတ်လိုက်စမ်း”

ဟု ပြောသည်။ ယောင်တတ်သောဆာမိမင် သူ့ခါးကိုထောက်ထားလျှင် ပြောသမျှ အကုန်လိုက်လုပ်သူမို့ သူဝတ်ထားသောပုဆိုးကို တကယ်ပင် ချွတ်ချလိုက်သည်။ အိမ်မှာရှိသမျှ အိမ်ဖော်တွေနှင့် အိမ်ထိန်းဂေါ်ကြည်တို့က ဆာမိမင်ကြည့်ပြီး ဝိုင်းရယ်ကြသည်။

“တော်သေးတာပေါ့ကွာ.. အထဲမှာ ဗန္ဓုလဘောင်းဘီကြီးပါလို့ မင်း ကံကောင်းသွားတာ ဆာမိမင်ရေ။ ကဲ.. ကဲ.. တစ်လက်စတည်း မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်အကလေး ဆွဲလိုက်ပါဦး”

ဆာမိမင်မှာ ဘောင်းဘီတိုကလေးနှင့် မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်ရဲ့ လပေါ်လမ်းလျှောက်အကကို ကွေးနေအောင် ကပါတော့သည်။

ဒေါ်ကြည်က ဆာမိမင်ကတော့ကို ကြည့်ပြီး

“မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင် သေသွားတော့ မိုက်ကယ်ဆာမိမင် ပေါ်လာပါရောလား”

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

ဟု မှတ်ချက်ချသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဘက်က လာတဲ့ မြစ်နံက ဒေါ်ကြည်ရဲ့စကားကို ရယ်ပြန်သည်။

“ကြီးကြီးနယ်.. ပီအောင်လည်း မခေါ်တတ်ဘဲနဲ့”

ဒေါ်ကြည်က သူ့ကိုလှောင်ရမလားဆိုပြီး တင်းလာကာ

“ညည်းကများ ငါ့ကို.. ဒီနေ့ ထမင်းဝတ်ချင်ပြီနဲ့တူတယ်။

ဟုတ်လား..”

ဆာမိမင်လည်း ကလို့ ကောင်းတုန်း။ ဦးထိပ်ခေါင် ဆိုတဲ့ သူဌေးကလည်း ယောင်မှန်းသိလေ စလေပင်။

သူ့သမီး လင်ယူခါနီးမို့ ပိုပြီး မြူးနေသလား မသိပါ။

“ဟုတ်ပြီကွာ.. ဆာမိမင်ကွာ.. သင်္ချိုင်းမှာကတဲ့ သရဲကလေး ထပ်ကပါဦး”

ဒေါ်ကြည်က

“ဆာမိမင်နဲ့ ဘရာစီယာနဲ့ တွဲကရင် သိပ်မိုက်မှာပဲ”

ဦးထိပ်ခေါင်က ဒေါ်ကြည်စကားအထူးအဆန်းကို ကြားပြီး ဧသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ

“ဘရာစီယာဆိုတာ ဘယ်သူတုန်း ဒေါ်ကြည်ရဲ့”

“ဪ.. ဆရာနယ်၊ ကမ္ဘာ့ဖလားပွဲမှာ သီချင်းဆိုတဲ့ ကောင်

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

မလေးလေ. . ဆရာပဲ ကြိုက်လို့ဆို. . ‘ရက်’နဲ့တောင် စကားများသေး
တယ်လေ. . ဝါကာဝါကာကောင်မလေးကို ပြောတာ ဆရာရဲ့”

“ဟင်း. . . ရှာကီရာလေးခမျာ. . ကမ္ဘာကျော်နေပြီးကာမှ
ဒေါ်ကြည့်ပါးစပ်ထဲရောက်မှပဲ ဘရာစီယာဖြစ်တော့တယ်”

“အဟီး. . ကျွန်မလည်း သူများတွေပြောတာကြားပြီး. . သူ့
နာမည်က ဆန်းပါတယ်လို့ ထင်နေတာ”

ဆာမိတစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေရွဲနေပြီ။ ဧဝရက်မြင့်မိုရ်က အိမ်
ထဲမှ ပြေးထွက်လာပြီး

“ဒယ်ဒီ ဖုန်းလာနေတယ်”

ဟုပြောကာမှ ဆာမိတို့ အနားရတော့သည်။

“ဘယ်သူ့ဖုန်းလဲ”

“ဦးဆောက်ရဲ့အဖေ”

“ငါမပြောဘူးလား. . နင့်ယောက္ခမကြီးက အူကြောင်ကြားပါ
လို့. . ငါ့ဟန်းဒ်ဖုန်းကိုကျ မဆက်ဘူး”

“သွားကိုင်လိုက်ပါ အဖေရယ်. . အားနာစရာ. . သူ့မှာ ဘာ
အရေးကြီးနေသလဲမှမသိတာ”

ဦးထိပ်ခေါင်က ဘောက်ဆတ် ဘောက်ဆတ်ဖြင့် လျှောက်
သွားကာ အိမ်ထဲဝင်ပြီး ဖုန်းခွက်ကိုယူ၍

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

“ဟယ်လို. . ထိပ်ခေါင်ဗညား ပြောနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့. . . ကျွန်တော် တိုင်းလုံးကျော် နားထောင်နေပါ
ထယ်ခင်ဗျ”

ဦးထိပ်ခေါင်တို့ စပြီး တင်းလေပြီ။

“နေစမ်းပါဦး. . အခု ဖုန်းဆက်တာက ခင်ဗျားလေ၊ ခင်ဗျား
စာ နားထောင်နေတယ်ဆိုတော့ ကျုပ်က ဘာလုပ်ရမှာလဲ”

“ဆောနီဗျာ. . ဆောနီ. . ကျွန်တော် လိုရင်းပဲ တိုတိုတုတ်
တုတ် ဖြတ်ပြီးပြောပါမယ်. . မင်္ဂလာပွဲကျရင် ခင်ဗျားနဲ့ကျွန်တော် ဆင်
တူဝတ်ဖို့လိုသလားလို့ မေးကြည့်တာ”

အဲဒါကြောင့် ဒီလူ့ကို အံ့ဩတာ. . ဘယ်နှယ် ကိုယ့်သမီးနဲ့
သူ့သား ဆင်တူဝတ်ရင် ပြီးတဲ့ဥစ္စာ. .

“မင်္ဂလာဆောင်မှာက ကလေးတွေလေ”

ဦးထိပ်ခေါင်က ပြန်ရစ်တော့ ဦးတိုင်းလုံးကျော် ဒေါဒီးလာ
သည်။

သူ့ဝသီ သူ့ထုံးစံအတိုင်း ပေါ့ပေါ့ပင် ပြောချလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ကလည်း ခင်ဗျားနဲ့မင်္ဂလာဆောင်
ဖယ်လို့ တစ်ခွန်းမှ မပြောမိပါဘူး”

“ဟေ့လူ. . စကားပြောတာ မရိုင်းနဲ့နော်”

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

“ဘယ်မှာ ရိုင်းလို့လဲဗျ. . ကျွန်တော့်ဘက်က မေးပြီးလို့. . တာဝန်ကျေပြီနော်. . ကျွန်တော် ဝတ်ချင်ရာဝတ်ပြီး လာခဲ့မယ်. . ဘိုင့်ဘိုင့်. . ဒါပဲ”

ဒါပဲ. . ဆိုပြီး ဖုန်းကို ဝှပ်ခနဲချသွားလို့ ဦးထိပ်ခေါင်မှာ ဆက်ပြောခွင့်မရတော့ဘဲ တန်းလန်းကြီးဖြစ်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ရသည်။

‘ရက်’က အဖေနား ကပ်လာပြီး
“ဒယ်ဒီ. . ဘာတဲ့လဲ”

“မပြောချင်ပါဘူး သမီးရယ်. . သမီးတို့မင်္ဂလာပွဲကျရင် သူ့ဒယ်ဒီ ဆင်တူဝတ်ဖို့လိုသလားတဲ့. . မေးပုံက. . ”

“ဒယ်ဒီက ဘာပြောလိုက်လဲ”

“ဝတ်စရာလား. . သူနဲ့ငါ ဆင်တူဝတ်ရင် ငါ ဂိုးတာပေါ့. . သမီးတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာ. . . သမီးမင်္ဂလာပွဲမှာ ဒယ်ဒီ အပြတ်နွဲ့ပစ်မှာ. . သူ့ထက်သာတာကို ဝတ်ပြဦးမှာ”

အဖေချင်းတောင် ဒီလောက်ပြိုင်နေရင် အဖေတွေများရှိလို့ ကတော့ ပွဲက ကြည့်ကောင်းဦးမှာ. .

“အဟဲ့. . နည်းနည်းတော့ လျှော့ပါ ဒယ်ဒီရာ. . တော်ကြာ သမီးရဲ့သတို့သားထက် ပိုပြီးထင်ပေါ်နေလို့ ဓာတ်ပုံဆရာတွေ မျက်စိလည်ကုန်ဦးမယ်”

ဆောင်းညပြာဆိုစာပေ

“ဒယ်ဒီက သမီးမျက်နှာထောက်ပြီး ပြောမယ်. . ပြောမယ်နဲ့ ပြောသေးတာ. . သားကိုလိုချင် သူ့အဖေကိုကြည့်ရတယ် သမီးရဲ့။ ဆီဒီ တိုင်းလုံးကျော်ဆိုတဲ့ကောင်ဟာလေ. . ပိုက်ဆံသာ ရှိတာ၊ ပြောတာ၊ ဆိုတာ၊ နေတာ၊ ထိုင်တာ အကုန်ငရုတ်သုက္က. . သူ့သားလည်း သူ့အတိုင်းလာမှာပဲ”

“မဟုတ်ပါဘူး ဒယ်ဒီရယ်. . ဦးဆောက်ကလေး လူသာ ငယ်တာ. . လူကြီးသူမကို သိတတ်တယ်၊ ရိုသေတယ်၊ သမီးကိုဆို သူ့ထက်ထယ်လို့ အရမ်းအနှံ့အတာခံတာ”

“အေးပေါ့လေ. . ကိုယ်ထင် ခုတင်ရွှေနန်းပေါ့. . နေဦး. . နေဦး. . အရေးအကြီးဆုံးဟာ မေ့နေတာ. . သံလွင်လမ်းကခြံ သမီး ခြံပြီးပြီလား”

ဧဝရက်မျက်နှာလေး ပြုံးရွှင်လာသည်။ ဘယ်လောက်တောင် ချစ်ပြစ်နေသလဲ မသိ။

“တစ်နေ့က ဦးဆောက်နဲ့လိုက်ကြည့်ပြီးပြီ ဒယ်ဒီ၊ အရမ်းကို အေးနားကြီးကျယ်တာပဲ”

“ဒယ်ဒီအိမ်ထက် ကောင်းတယ်ပေါ့”

“ဒါပေါ့. . ရေကူးကန်တောင် ပါသေး”

“အေးပေါ့လေ. . ခုတော့ ပြောအားရှိပြီပေါ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

ဆောင်းညပြာဆိုစာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၂၆

ဒယ်ဒိုသမီး မပူမပင် မကြောင့်မကြ နေရမှာမို့ ဒယ်ဒို ကျေနပ်ပါတယ် ကွာ”

“ရက်”က ဖခင်အနား ကပ်ချွဲပြီး

“သမီး ဒီနေ့ Shopping ထွက်ချင်တယ်. . မုန့်ဖိုးပေး”

“ကြိုက်သလောက် ယူစေဗျာ”

“ဒါကြောင့် ဒယ်ဒိုကို အသည်းတွေ၊ အူတွေ၊ ကလီစာတွေ တုန်အောင် ချစ်ရတာ. . အဟင်း”

“ဘုရား. . ဘုရား”

အဖေက ဘုရားတပြီး ကျန်ခဲ့ပေမယ့် “ရက်”က သူ့အဖေ ဖီးခံသေတ္တာထဲက တစ်သောင်းတန်တစ်အုပ်(ဆယ်သိန်း)ကို သူမအိတ် လှလှလေးထဲ ထည့်ပြီး Shopping ထွက်ဖို့ ပြင်နေပြီဖြစ်သည်။

(၄)

ဦးဆောက်မှာ မင်္ဂလာပွဲနီးလေ ရင်တွေ ပူလေ. . ညည အိပ် လို့မပျော်တာလည်း တစ်ခုကွ။

အဖေကတော့ အိပ်ပျော်လွန်းလို့ ချောင်းဖျားမှာ မော်တော် ခုတ်သလို ခွီး. . ခလောနဲ့ ဟောက်သံအကျယ်ကြီးကိုထွက်လို့. .

အဖေက ကားတွေခြံတွေကို အတိုးပေးပြီးချေးယူထားတဲ့ငွေ နဲ့လပေးငှားထားသည်။မင်္ဂလာဆောင်ပြီး နှစ်လလောက်နေရင် အကုန် လုံး ဘူးပေါ်သလိုပေါ်လာလိမ့်မည်။ အဲဒီအခါကျ ဘယ်လိုရှင်းမလဲ။

အဖေက တစ်ပွဲတိုး ပြီးစလွယ်လုပ်လိုက်ပေမယ့် ရှေ့ဆက်ရ မယ့် သူနဲ့ဇဝရက် နှစ်ယောက် ဗျာများရမည့်ကိန်းဆိုက်နေသည်။ သူ့ မှာလည်း လောလောဆယ် အလုပ် ဟူ၍ မည်မည်ရရှိတာ မဟုတ် တော့ ခက်သား။

www.burmeseclassic.com

အိပ်မပျော်တော့ ရက်အသံလေး ကြားချင်လာသည်။
မျက်လုံးလေးတွေနဲ့ လူကို အရည်ပျော်အောင်ညှို့တတ်သည့်
ရက်. . လိုလေသေးမရှိ ပြည့်စုံနေတဲ့ ရွှေမင်းသမီးလေး ရက်. .
လိုချင်သူတွေ ဝိုင်းနေတဲ့ ပန်းကလေးမို့ ရက်ကိုတော့ သူ
အရယူမဖြစ်မည်။ မင်္ဂလာကိစ္စတော့ အပျက်ခံလို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှမဖြစ်။
နောင်ဖြစ်လာမည့်ကိစ္စတွေကို နောင်ခါလာ နောင်ခါဈေးနဲ့
ဖြတ်ပစ်ရမည်။

သူ့ရဲ့သတိသမီးလောင်းလေး. . ဒီအချိန်ဆို အိပ်များနေပြီ
လား။

မင်္ဂလာဆောင်ခါနီး အိပ်ရေးပျက်ရင် အလှပျက်သွားမလား
ဆိုပြီး ဖုန်းဆက်ဖို့အရေး တုံ့နှေးနေသော ဦးဆောက်။

ဦးဆောက်တို့မှာ ရှိစေ့စု ဟန်းဒီဖုန်းလေးတစ်လုံးရှိပါသည်။
အဲဒီဖုန်းကိုပဲ အဖေနှင့်သား တစ်လှည့်စီယူကိုင်နေရတာ. .

ဦးဆောက်သည် ဖုန်းကိုယူပြီး ဝရန်တာမှာ ထွက်ရပ်လိုက်
တယ်ဆိုရင်ပဲ ဆောင်းဝင်ခါနီး လေအေးလေးတွေရဲ့အထိအတွေ့ကို
ခံစားလိုက်ရသည်။ ဒီဆောင်းကျရင် ရက်နဲ့ အတူတူရှိနေတော့မှာပါ
လား. . .

ချမ်းလိုက်စမ်းပါ. . . တုန်နေအောင် ချမ်းလိုက်စမ်းပါ. . .

ရက်ရဲ့ကိုယ်လုံးလှလှလေးကို တင်းနေအောင် ဖက်ပစ်လိုက်
မှာပေါ့. . . ရက်ဆီက အမြဲရနေကျ ရေမွှေးနံ့ကလေးကိုလည်း သူ့စွဲ
နေပြီပဲ. . .

ရက်ကို သူ စတွေ့တာ မှတ်မှတ်ရရ သြဂုတ်လ ဆယ့်နှစ်ရက်
နေ့မှာ. . ဘာအေး ညာအေး တစ်ခုမှမဟုတ်တဲ့ ရိုးစင်းတဲ့နေ့လေးတစ်
နေ့မှာ ရက်ကို Shopping Mallတစ်ခုမှာ စတွေ့ခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

နာမည်ကြီးBrandတစ်ခုဖြစ်တဲ့ 'Heat Wave'ဖိနပ်ဆိုင်ထဲ
ဝင်သွားသော ရက်အနောက်ကို သူ လိုက်သွားမိသည်။

ဘာမှန်းညာမှန်း မသိ ဝင်လိုက်သွားပြီးမှ "အစ်ကို ဘာယူ
ဇန့်လဲ" မေးတော့ သူပြန်မဖြေတတ်ခဲ့။ အဲဒီတုန်းက ရှက်ပြီး သူတစ်
ဆီလုံးလုံး ပူထူနေတာပဲ သိသည်။

ရက်မျက်နှာလေးမြင်ပြီး ငမ်းကြောထူမိသည့်သူ့မှာ မထူး
အတ်ခင်းပြီး သူ့ကောင်မလေးကို ဝယ်ပေးမလို Styleဖမ်းကာ ရက်
ဆို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

အတူတူလာတယ် ထင်ပြီး ကောင်မလေးတွေ ဘာမှ ထပ်
မေးတော့။

ရက်က ဖိနပ်တစ်ရန်ကို သူ့ရှေ့မှာတင် ငါးသောင်းကျော်ပေး
ပြီး ဝယ်သွားကတည်းက သူ ဖျားသွားသည်။

ရက် ဘယ်လိုအသိုင်းအဝိုင်းက လာသလဲ. . ဆိုတာ အဲဒီ မှာတင် မှန်းဆလို့ရသွားသည်။

ရက်က ဆွဲဆောင်မှု အားကောင်းတော့ ရက်နောက်ကို သူ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်နေမိသည်။

ရက်စီးသွားတဲ့ကားဆိုလည်း သူ့အိပ်မက်ထဲပင် ထည့်မမက် နိုင်သော ကားမျိုး. . ဒရိုင်ဘာက တံခါးလာဖွင့်ပေးမှ ကားပေါ်တက် သည့် ကောင်မလေး။

Taxi ငှားပြီး ရက်ရဲ့ကားနောက်က သူလိုက်ကြည့်မိသည်။ ရက်နေတဲ့အိမ်က ခြံဝင်းအကျယ်ကြီးထဲမှာ နန်းတော်တမျှ ကြီးကျယ် လေသည်။

ထိုစဉ်က မိုးနဲ့မြေပမာ ကွာခြားနေသောအခြေအနေအရပ် ရပ်ကြောင့် ရက်နဲ့သူ မဖြစ်နိုင်မှန်းသိပြီး နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ခဲ့ သည်။

ရက်ကို သတိရတဲ့အချိန်၊ ရက်အကြောင်း တွေးနေတဲ့အချိန် မှာ ရက်ဆီက ဖုန်းခေါ်သံလေး မြည်လာသည်။

စိတ်ချင်းတိုက်ဆိုင်သည့်အတွက် ကျေနပ်သွားပြီး မျက်လုံး ကို စုံမှိတ်ကာ

“အချစ်. . လေး. . .”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဟု တိုးတိတ်ညင်သာစွာ ခေါ်ပစ်လိုက်သည်။

“ဘာတုန်း”

ဗုဒ္ဓေါ့. .

ရက်များ အရှင်လတ်လတ်နဲ့ ဘဝပြောင်းသွားပြီလား. .

‘ဘာတုန်း’လို့ ပြန်ထူးတဲ့အသံက ယောက်ျားသံကြီး. .

ဘုရား ကယ်ပါ. . .

ဦးဆောက်ဆီက အသံထပ်ထွက်မလာတော့ တစ်ဘက်မှ

“ငါ့သမီးဖုန်းကို charging သွင်းပေးရင်း ဘယ်ကဖုန်းမှန်း

ခေါ်လို့ ငါနိပ်ကြည့်လိုက်တာ”

ကောင်းပါလေ့ဗျာ. .

သူများအိပ်ချိန်မှန်း ဘာမှန်းမသိ။ သူ့ဆက်ချင်တာနဲ့ ကောက်

နိပ်ပစ်လိုက်တဲ့လူကြီး။

“အန်ကယ်. . sorryနော်. . ကျွန်တော်က ရက် အောက်

မေ့လို့ ပြောမိတာ”

“အခြေအနေ အချိန်အခါကို ကြည့်ပြီး၊ လေ့လာပြီးမှ ပြော

ရတယ်ကွ။ မင်းပြောပုံနဲ့ ညကြီးမိုးချုပ် ငါကျောတောင်ချမ်းတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့. . . ဒီအချိန်က သမီးရည်းစားတွေ ဖုန်းပြောတဲ့

အချိန်ပါ”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၃၂

“ငါထင်သားပဲ. . ဒါပဲ. . ဒါပဲ”

ဒါပဲဆိုပြီး ဖုန်းချသွားတော့မှ ဦးဆောက်မှာ သက်ပြင်းချနိုင်
တော့သည်။

တော်တော်လက်ဆော့တဲ့ ယောက္ခမကြီး။

ခံစားနေရတဲ့ ဖီးလ်တောင် ငုပ်တယ်။

(၅)

ဦးဆောက် အိမ်မှာမရှိတုန်း ဦးတိုင်းလုံးကျော်က စိတ်ရှိလက်
ရှိ လုပ်ချင်ရာ လုပ်နေသည်။

သူ ဘာလုပ်နေသလဲ သိလား။ Tom and Jerry ခွေကြည့်
ပြီး အားရပါးရ ရယ်နေတာ။

ရယ်သာ ရယ်နေတာ. . ပါးစပ်ထဲမှာ ပေါက်ပေါက်တွေက
အပြည့်။ ပလုတ်ပလောင်းစားပြီး စကားက ပြောသေးသည်။

“ဟား. . ဟား. . ဟား. . ဟား. . ဒီကြောင်လည်း ငိုလိုပဲ
နာဘူးကြီး၊ ကြည့်စမ်း. . ကြောင်မလေးအနားမှာပဲ ရစ်ပဲ ရစ်ပဲလုပ်နေ
တာ ဟာ. . ထိပြီး. . သွားတွေ ပဲ့ကုန်ပြီ အလကားကောင် မလောက်
လေးမလောက်စား ကြွက်စုတ်ကိုတောင် မနိုင်ဘူး၊ အမယ်. . အမယ်
ဆိုကြောင်မကလည်း ပဲပေးနေလိုက်တာ. . ငါထပြီ ပိတ်ကန်လိုက်ရ”

သူတစ်ယောက်တည်း တော်ကီတွေ ပွားနေတုန်း စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ သားအဖနှစ်ဦးပိုင် ဖုန်းက ထပြီး မြည်လာသည်။

ဦးတိုင်းလုံးကျော်ရဲ့ဖုန်းမြည်သံက တစ်မျိုး။

“ဒါနဆန်ပါရှင်.. ကျန်းမာပါစေ့ချမ်းသာပါစေ”

သီလရှင်တွေ ဆွမ်းဆန်အလှူခံတဲ့အသံကိုထည့်ထားပြီး တစ်ခါတလေ သူ့ဖုန်းသံကို သူ မမှတ်မိဘဲ အပြင်မှာ သီလရှင်တွေ ရောက်နေတယ်အောက်မေ့ပြီး “ကန်တော့ပါသေးရဲ့” ဟု ထအော်တတ်သည်။

အဆက်မပြတ်မြည်နေတဲ့အသံကြားမှ ဖုန်းမြည်မှန်း သိပြီး ကိုင်တော်မူသည်။

“မောင်”

ဗုဒ္ဓေါ့.. မောင်.. တဲ့။

ကျောတောင် ချမ်းတယ်။ သူ့နားများ အကြားမှားလို့လား.. ထပ်ပြီး နားထောင်ကြည့်သည်။

“မောင်.. နားထောင်နေတယ် မဟုတ်လား”

ယောက္ခမလောင်းကိုများ မောင်.. တဲ့။ ငရဲတော့ ကြီးတော့မှာပဲ..

ခုနေခါ လူများနေတယ်လို့ ပြောပြန်ရင်လည်း ကောင်မလေးခမျာ ရှက်သွားမှာ။

ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့ ပါးစပ်ပိတ်ပြီး နားထောင်နေမိသည်။

“မနေတုန်းက မောင် ဆိုးတယ်နော်.. ညာတာပါတေးနဲ့ သူ့ဈားပါးကို နမ်းသွားတယ်”

တော်တော် ခြေသွက်လက်သွက်နိုင်တဲ့သားပါလား.. ဒါမျိုးတု အဖေတောင် သင်ပေးစရာမလိုဘူး။

“မောင်.. ရက်ကို ချစ်လား.. မေးနေတယ်လေ.. ချစ်စားလို့”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်လည်း ယောင်ပြီး

“အင်း”

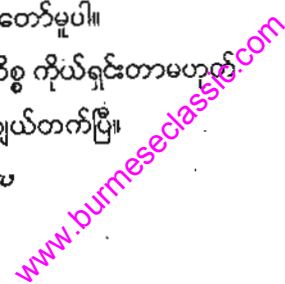
ဟု ဖြေမိသည်။ အသံထွက်လိုက်ရင် သိသွားမှာစိုးလို့။

“ဘာ.. အင်းလဲ.. ချစ်ရင် ချစ်တယ်လို့ ပြောရဲရမှာပေါ့.. တွန်း.. ရည်းစားစာပေးပြီးမှ ချစ်ရဲတဲ့လူကြီး.. သတ္တိလည်း မရှိဘူး။

ရက်ကို ချစ်တယ်လို့ပြောရင် ဖုန်းထဲကနေ မောင့်ကို အနမ်းဆယ်ခါပေးမယ်.. ဘယ်လိုလဲ”

အောင်မယ်လေးဗျာ။ ဘုရားကယ်တော်မူပါ။

ဦးဆောက်ဆိုတဲ့အကောင် ကိုယ့်ကိစ္စ ကိုယ်ရှင်းတာမဟုတ်ဘူး။ ဖုန်းကို ထားခဲ့လို့ ပြဿနာအကြီးအကျယ်တက်ပြီ။

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၃၆

“ဘာလဲ. . မပြောရဲဘူး မဟုတ်လား. . အဟင်း. . ဟင်း. . မောင်ရွက်သွားတာ ရက် သိပါတယ်။ ဟိုနေ့က မောင့်ဖားသားကြီး ဖုန်းဆက်သေးတယ်. . ဒယ်ဒီနဲ့သူနဲ့ ဆင်တူဝတ်ရမလားဆိုတာ လှမ်း မေးတာတဲ့. . တော်တော်ကြောင်တာပဲနော်. . မောင့်အဖေက တစ်ခါ တလေကျရင် တစ်မျိုးပဲ. . ဒယ်ဒီကတောင် အူကြောင်ကြားလို့ ပြော နေသေးတယ် သိလား. . ”

ကြည့်စမ်း. . ကြည့်စမ်း. . ငါ့သောက်တင်းကို တုပ်နေလိုက် ကြတာ။ ဒင်းတို့နှစ်ယောက်က ဖုန်းပြောရင် ဒီလိုပဲ ငါ့မကောင်းကြောင်း တွေ ပြောနေကြလား မသိဘူး။

စိတ်ဆိုးပြီး ဖုန်းပါ ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ မှတ်ကရော့. . တော်တော်ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ ချွေးမလောင်း။

ငါ့မှာတော့ အတိုးတွေပေးပြီး ငွေတွေချေးထားရတာ လည် ပင်းတောင် နစ်တော့မယ်။ သူလည်း သူ့အဖေလိုပဲ လာမယ်နဲ့တူတယ်။ ကြီးပြီးကျယ်တဲ့အမျိုးတွေ. . ခင်ကြီးကျယ်ပဲ နေမှာ. .

အောင် သပြာ သို့စာပေ

(၆)

“မောင်ဦးဆောက်နှင့် မဖဝရက်မြင့်ပိုရ်တို့၏မင်္ဂလာပွဲ”

ဦးထိပ်ခေါင်ဗညား ဖိတ်ကြားထားသော အထက်တန်းလွှာ ဆိုဆန်းစားသောလူတွေ 'Sedona Hotel' သို့ အလျှိုလျှို ရောက် ထားကြသည်။

သတို့သမီး ဘယ်လိုနေသလဲဆိုတာ မသိပေမဲ့ သတို့သမီး အဖေကတော့ တစ်ကိုယ်လုံး ဖိတ်ဖိတ်လက်နေသည်။

လွန်းရာကျော်ချိတ် ရွှေဖလားရောင်နှင့် နံ့သာရောင်တိုက်ပုံ အတိုဝတ်ပြီး ဧည့်ခံနေသည်။

“ဟော. . အန်တီဂရေစ် လာပြီ. . ဦးထွန်းလွင်ပါ ပါလာတာ နဲ့. . ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ. . သမီးရဲ့မင်္ဂလာပွဲတော့ ကျက်သရေတွေ အပြာပြီး အမိပွယ်ရှိသွားပြီ. . တကယ်ပါဗျာ”

အောင် သပြာ သို့စာပေ

နဲ့... ဒီအဆင်လောက်ကတော့ ကြည့်မြင်တိုင်ညစော့မှာ ဝယ်လည်း ရတာပဲ..

ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်လေလုံးထွားပြီး USက ဝယ်လာသလေး ဘာလေး.. အလကား ငကြား..

ထိုစဉ် ဦးထိပ်ခေါင်၏ပါတနာတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး

“ဟေး.. ကိုယ့်လူ လန်းလှချည်လား”

ဟု နှုတ်ဆက်သည်။ သူကလည်း နှိပ်ကွပ်ချင်နေတာနဲ့ ကွတ်တီ ဝင်ပြီး

“ကျုပ်က သုံးသိန်းတန်လောက် ချိတ်ပုဆိုးလေး လှမ်းမှာပဲ ပါတယ်.. အမရပူရကိုလေ.. သူများတွေလို နိုင်ငံခြားကို အထင်ကြီး တဲ့အမျိုး မဟုတ်ဘူး.. ပြည်တွင်းဖြစ်ကိုပဲ အားပေးမယ်ဆိုပြီး မှာကာ မှပဲ ဒီပုဆိုးကို ငါးသိန်းကျော်ပေးလိုက်ရတယ်လေ”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်ကလည်း ဝင်ပြီး သမသည်။

“ခင်ဗျားလည်း ချိတ်ဝတ်တာပဲနော်.. ကိုယ်တို့လို ကလေး အထာ နဲ့နေစမ်းပါဗျာ.. အခု ခင်ဗျားပုံစံက အိုကြီးအိုမရုပ်ပေါက်နေ ပြီ.. ရုပ်မရှိတဲ့သူတွေသာ အဝတ်အစားအားကိုးနေရတာ”

“တောက်”

ဦးထိပ်ခေါင်က တောက်တစ်ချက်ကို ခံပြင်းစွာ ခေါက်လိုက်

သည်။ ထိုအချိန်တွင် အခမ်းအနားများအဖြစ် ဆောင်ရွက်မည့် မမလှလှ လေးက -

“သတို့သား သတို့သမီးထွက်ဖို့ အချိန်ကျပြီ၊ မိဘတွေ ဘေး ခယ်နေမယ်”

“ဟာ... ဘာလဲဟာ.. မိဘတွေ နေရာယူရမှာ မဟုတ်ဘူး ထား...”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က အံ့ဩနေပေမယ့် ဦးထိပ်ခေါင်ဗညားက ခြိမ်း ပြုံးပြုံးဖြင့် -

“ဒါ ငါလုပ်တာ”

ဟု ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ဖြေလေသည်။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ဦးဆောက် ဆိုတဲ့ သတို့သားက အနောက်တိုင်းဝတ်စုံအဖြူရောင်ကို ခန့်ညားစွာ ဝတ်ထားပြီး၊ သတို့သမီးက ကျောပြောင် ရင်တိုက်ဂါဝန် အတို ဇာအဖြူရောင်ကို ခေတ်မီစွာ ဝတ်စားထားပြီး မင်္ဂလာခန်းမအဝင် အတွင်း ရပ်လာကြသည်။

သူတို့အရှေ့မှာတော့ ကိုနီးယားမင်းသားပုံစံ model ကောင် သေး လေးယောက် အစဉ်အတိုင်း ရပ်နေကြသည်။

သူ့ကိုဘေးဖယ်ခံလိုက်ရသဖြင့် မိုင်ကုန်တင်နေသော ဦးတိုင်း ကျော်သည် မင်္ဂလာအခါတော်ပေးသီချင်းသံအစား DJဘော်တော်

ရဲမြူးကြသွက်လက်လွန်းသော တီးလုံးသံများ ထွက်လာသဖြင့် လန့်ဖျပ်ပြီး ဦးထိပ်ခေါင်ကို ကြည့်မိသည်။

အမယ် . . ဒင်းရုပ်က စပ်ပြီးပြီးနဲ့ သဘောတွေကျလို့ . .

ဒီထက်ပိုဆိုးတာက model ကောင်လေးတွေ ခန်းမထဲကို ကပြီး ဝင်သွားကြသည်။

သူ့ရဲ့သားဖြစ်သူ ဦးဆောက်နဲ့ ချွေးမလောင်း ရက်ကလည်း အားကျမခံ အပီရိုတ်ပြီး ဝင်လိုက်သွားလေရဲ့ . . .

ခန်းမထဲရှိလူတွေထံမှ လက်ခုပ်သံတွေ လျှံပြီး ထွက်လာကြသည်။

လက်ခေါက်မှုတ်သံ ရွှီ . . ရွှီက ပါသေး။

ဗုဇွေါ . . ဘာမင်္ဂလာပွဲပါလိမ့်။

အသက်သာ လေးဆယ်ကျော်လာတယ်၊ ဒီလိုမင်္ဂလာဆောင်မျိုး တစ်ခါမှမမြင်ဖူးဘူး . . ဘုရားဇူး။

ပြီးတော့ . . ခုဟာက သူများပွဲလည်း မဟုတ်။ ကိုယ့်ရဲ့သား အရင်းခေါက်ခေါက်ကြီး။

ဟို . . ထိပ်ခေါင်ဗညား . . ဆိုတဲ့လူကလည်း ခေါင်းကလေး တရမ်းရမ်း ဖင်ကလေးတခါခါနဲ့ ကြည့်ရတာ သူ့ပါ ကပြီး ဝင်လိုက်ချင်နေတဲ့ပုံ။

နေပါ . . သူတို့ကြည့်ရတာ အကျိုးမရှိဘူး။ လက်ဖွဲ့ငွေစာရင်း သွားကြည့်တာကမှ အတိုးဖိုးကျေဦးမယ် . .

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က လက်ဖွဲ့ငွေ လက်ခံနေသော ကောင်မလေး အနားကို သကာဒိုးထဲ ပြတ်ကျထားသောမျက်နှာဖြင့် ချဉ်းကပ်ပြီး -

“သမီး . . လက်ဖွဲ့ငွေအားလုံး ဘယ်လောက်ရသလဲဟင်”

“ဆိုးတော့ မဆိုးပါဘူး ဦးရဲ့ . . . ဆယ်သိန်းကျော်လောက်တော့ ရှိမယ်”

“ဘာ . . ဘာ . . ပြောတယ်၊ ဒီလောက် ဒိတ်ဒိတ်ကျအသိုင်း အဝိုင်းကလူတွေ လာတာ . . ငွေဆယ်သိန်းကျော်ပဲ ရတယ် . . ဟုတ်လား . . ပြန်ပြီး ပေါင်းကြည့်ပါဦး သမီးရယ် သူညတွေ လိုနေဦးမယ်”

“မမှားပါဘူး ဦးရယ် . . သူ့ဌေးတွေက ပိုပြီး စေးကုတ်တာ ဦး သိသားနဲ့ . . အထဲမှာ ငါထောင်တန်လေးတစ်ရွက် နှစ်ရွက်အပြင် ဗိုထည့်လာတာ တစ်ယောက်မှမရှိဘူး”

သွားပြီ . .

ခဲလေသမျှ သဲရေကျပြီပေါ့။

အချို့ကြီးရမည်ဟု တွေးပြီး . . အတိုးတွေ အောတိုက်ပေးကာ နွေးယူခဲ့တဲ့ငွေတွေ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံနဲ့ ပြန်ဆပ်ရပါ . . .

မရတာနဲ့စာရင် ရသလောက် ယူသွားပြီး ကြည့်ရှင်းရုံပေါ့။
မင်္ဂလာဆောင်စရိတ်ကတင် သိန်းရာချီနေတဲ့ ဥစ္စာ။

“အဲဒီငွေတွေ ဦးပဲ သိမ်းသွားပေးမယ် သမီး.. အိတ်တစ်လုံး
နဲ့ထည့်ပေးလိုက်”

“မဖြစ်ဘူးထင်တယ်နော်.. ဦး၊ သတို့သမီးအဖေက သူ့သိမ်း
မယ်လို့ ပြောထားလို့”

“အောင်မာ.. မင်္ဂလာဆောင်စရိတ်ကို ငါက အကုန်အကျ
ခံထားရတာ၊ သူက အချောင်ဝင်သိမ်းချင်လို့ ရမလား”

“ရတာပေါ့ကွာ.. သိပ်ရတာပေါ့။ မင်း အကုန်အကျခံသလို
ငါကလည်း သမီးတစ်ယောက်လုံး အလကားပေးထားရတာလေ.. ဒီ
တော့ ဒီငွေတွေ ငါပဲ သိမ်းမယ်”

သူ့သိမ်းမယ်၊ ငါသိမ်းမယ်နှင့် ပွဲက တစ်စထက်တစ်စ ပိုပြီး
ကြမ်းလာသည်။

နောက်ဆုံးတော့ သမီးရှင်ဖြစ်တဲ့ ဦးထိပ်ခေါင်ဗညားက ဝိတို
အာဏာသုံးပြီး(အမှန်က ဗလအားကိုးနဲ့) ရှိသမျှ အကုန်သိမ်းသွားပါ
လေရော..

မတ်တတ်ရပ်ပြီး ထိုင်ခိုချင်စိတ်ပေါက်သွားသူက ဦးတိုင်းလုံး
ကျော်ပင်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ပွဲသိမ်းလို့ အိမ်အပြန် ဘာမှမကျန်ဆို
ဆလို လက်ဖွဲ့ငွေတွေရော.. လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းကြီးကြီးကအစ သေးသေး
အဆုံး အကုန်လုံးကို ဦးထိပ်ခေါင်က ဆာလာအိတ်အကြီးကြီးတွေနဲ့
သူ့အိမ်သို့ သယ်ချသွားသည်။

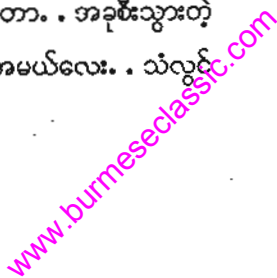
သူပေးခဲ့တာဆိုလို့ ပြန်သွားရောင်းလို့မရတော့တဲ့ သူ့ရဲ့ရွှေ
သမီး၊ ငွေသမီး(ဟုတ်တယ်.. ရှိသမျှ ရွှေတွေရော၊ ငွေတွေပါ အကုန်
ထွက်ကုန်လို့ ခေါ်တာ)ဧဝရက်မြင့်မိုရ်ပဲလေ။

သားတော်မောင်က သူ့ရဲ့ချစ်ဒုက္ခလေးနဲ့ ပျော်မဆုံး မော်
ဆုံးဆိုတော့ အဖေရဲ့ကြွေးဒုက္ခကို မြင်မိပုံပင် မပေါ်။

မျက်စပစ်ပြလည်း မမြင်.. မျက်ရိပ်ပြလည်း လှည့်မကြည့်နဲ့
ကြာတော့ မျက်ကြောတွေဆွဲချင်လာသည်။

ဦးဆောက်က ရက်ရဲ့လက်ကို ဆွဲပြီး သူငှားပေးထားသော
ဆင်ခရူဆာကားကြီးပေါ် ခန့်ခန့်ညားညားကြီး တက်သွားလေပြီ။ ပွဲ
အာပရိသတ်တွေက အားကျကြလေရဲ့.. ဒိုမှမ်းကြလေရဲ့။

“လိုက်ဖက်ညီလိုက်တာများဟယ်.. နတ်ဖက်တဲ့ စုံတွဲပါပဲ..
နှစ်ဘက်စလုံးကလည်း ကျိကျိတက်ချင်းသာကြတာ.. အခုစီးသွားတဲ့
အားက သတို့သားဘက်က လက်ဖွဲ့တာတဲ့.. အမယ်လေး.. သံလွင်
ဆင်းကခြံနဲ့တိုက်နဲ့လည်း ပါတယ်ဆိုပဲ”

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၄၆

“အားကျလိုက်တာဟယ်”

အားမကျကြပါနဲ့. . ဒါတွေ အကုန်လုံး အငှားကားတွေဟု ပြောပစ်လိုက်ချင်သည်။

လူတွေကလည်း ခက်ပါ. . ဘာမှန်းညာမှန်းမသိ၊ မျက်စိရှေ့ မှာ မြင်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဇွတ်ယုံပစ်လိုက်ရော. . အမြင်နဲ့ဆုံးဖြတ်ကြတာ လေ. . ဒါမျိုးကျ မျက်မမြင်တွေက သာသွားပြန်ရော. .

ရွှေဖလားရောင် ချိတ်ကြီး တကားကားနဲ့ သတို့သမီးအဖေ တိုင်းလုံးကျော်ရဲ့ချစ်ဖတ်ကြီး ထွက်လာတော်မူချေပြီ။

သူ့ဒရိုင်ဘာက ခါးညွတ် ဖင်ကုန်းပြီး 2009 Model Mark II ကားတံခါးကို ဖွင့်ပေးလေသည်။ ဦးထိပ်ခေါင်က ကားပေါ်တက် သွားပြီး ကားနံဘေးမှာရပ်နေသည့် သူ့ကိုတော့ လိုက်မလားဟု တစ် ခွန်းမမေး။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ပွဲသိမ်းလို့ အိမ်ပြန် Taxi ကားနဲ့ဆိုသလို ‘Sedona Hotel’ မှ အိမ်သို့ ကားခ သုံးထောင်ပေးလိုက်ရလေသည်။

ထိုမင်္ဂလာပွဲကြီးကို အစမှအဆုံးထိ ရင်သပ်ရှုမောစွာ၊ စိတ် ဝင်စားစွာ လာကြည့်နေသူတစ်ယောက်ရှိလေသည်။

သူ့ကတော့ ပွဲစားမ လော်ရယ်မိုးမြင့်သလင်. . .

အောင်သွယ်တော်

(၇)

သံလွင်လမ်းနေအိမ်

ဦးဆောက်က ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ရက် ဆင်းဖို့ တံခါးဖွင့်ပေး စိုက်သည်။

ထိုအချိန်ထိ ခြံတံခါးက မဖွင့်သေး. .

ခြံရှေ့မှာ လူနှစ်ယောက်က ဟိုဘက်တစ်ယောက်၊ ဒီဘက် တစ်ယောက် ရပ်နေတာဆိုတော့ ရက်က

“မောင်. . ခဲဖိုးတောင်းတာ နေမှာပေါ့!”

ဟု တိုးတိုးလေးကပ်ပြီး ပြောလေသည်။ ဦးဆောက်က

“ကဲ. . ခင်ဗျားတို့က ခဲဖိုးဘယ်လောက်လိုချင်လို့လဲ”

“သိန်းငါးဆယ်”

“ဗျာ”

အောင်သွယ်တော်

“ရှင်တို့ တော်တော်လောဘကြီးတာပဲ. . . ညှိညှိနှိုင်းနှိုင်းလေး ပြောမှပေါ့”

“ဟုတ်တယ်. . . သိန်းငါးဆယ်မရရင် တံခါးဖွင့်မပေးဘူးလို့ ဒီခြံပိုင်ရှင်က မှာလိုက်တယ်”

“ဘာ. . . ဘာတွေလဲ. . . ဒီခြံက မောင့်ဖေဖေဝယ်ပေးထားတာ မဟုတ်ဘူးလား”

ကြာကြာနေရင် အလိမ်တွေ ပေါ်ကုန်တော့မည်မို့ ဦးဆောက်က သူ့အဖေဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး ခေါ်သည်။

“အဖေလား. . . ဒီမှာ တံခါးဖွင့်မပေးဘူးဗျ. . . သိန်းငါးဆယ် ပေးမှတဲ့. . . အဲဒါ အဖေ လာရှင်းပေးဦး”

“ဟုတ်တယ်. . . အစက ငါစီစဉ်ထားတာ စရံပဲ ပေးပြီး ကျန်တာ မင်းလက်ဖွဲ့ငွေထဲက ယူပြီးပေးမလို့ ခြံငှားခက တစ်လ ဆယ့်ငါး သိန်းတဲ့. . . ခက်တာက မင်းယောက္ခမကြီးက ရတဲ့ငွေတွေ အကုန် မသွားပြီ”

“ဟာ. . . ဒါဆို ဘယ်လိုဆက်လုပ်မလဲ. . . ဒီမှာ ရက်လည်း အိမ်ထဲ မဝင်ရသေးဘူး”

“သူတို့ကို ဖုန်းခဏပေးလိုက်”

ဦးဆောက်က ထိုသူ့ဆီ ဖုန်းထိုးပေးလိုက်သည်။

ဆောင်း ညဖြာ သို့စာပေ

“ရှော့. . . အဖေနဲ့ပြောလိုက်”

ထိုသူက

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ. . . ကျွန်တော်က သူ့ငွေးရဲ့မန်းနေးဂျင်းဒါ ချိတ်တာပါ. . . MD ပေါ့ဗျာ”

ခက်ကိစ္စနည်းပေါ်ချက်။ မန်နေဂျာကိုများ MD ဖြစ်အောင် ပြောတဲ့သူ။ ရက်တောင် မအောင်နိုင်တော့ အသံထွက်အောင် ရယ်မိသည်။

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က

“တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ဗျာ. . . တစ်နာရီအတွင်း အဲဒီငွေ ကျုပ် ထာပေးမယ်”

“သေချာလား”

“အသေအချာပဲ. . . ကျုပ်သားကို ဖုန်းခဏပြန်ပေး”

ဦးဆောက်က ဖုန်းနားထောင်သည့်အခါ

“ဒီမယ်. . . သား. . . ဘာမှမစိုးရိမ်နဲ့တော့. . . အခု သူက မင်း နန်းမဖြစ်နေပြီ. . . ကျန်တာ ကိစ္စမရှိတော့ဘူး သိလား”

“ဖြစ်ပါ့မလား အဖေ”

“ဖြစ်တယ်. . . တစ်နာရီအတွင်း အဖေ ကြံဖန်လိုက်ဦးမယ်”

ဦးဆောက်မှာသာ ရင်တမမဖြင့်. . .

ဆောင်း ညဖြာ သို့စာပေ

ဟိုလူနှစ်ယောက်က ခြံတံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

'ရက်'က အံ့သြသွားကာ

"မောင့်အဖေက သူတို့တောင်းတဲ့ငွေကို တကယ်ပေးမယ်..

ဟုတ်လား.. မများလွန်းဘူးလားဟင်.."

"ပေးမယ်လို့တော့ ပြောတာပဲ"

'ရက်'က ဘာမှဆက်မပြောတော့။

သူတို့ အိမ်ထဲရောက်ပြီး သိပ်မကြာခင် ဦးထိပ်ခေါင်၏ကား ခြံထဲသို့ ဝင်လာလေသည်။

သူ့သမီးရဲ့နေရေးထိုင်ရေး အဆင်ပြေအောင် အိမ်ဖော်မ လေးနှစ်ယောက် လာပို့ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

"ဒယ်.. ဒီ.."

"သမီး.. ဒီညတော့ ငါ့သမီးကိုလွမ်းလို့ ဒယ်ဒီ အိပ်ပျော်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး သိလား"

"ဒါဆို ဒီမှာလာအိပ်ပေါ့ ဒယ်ဒီရဲ့"

"ဪ.. ငါ့သမီးက ခုထက်ထိ ကလေးလိုတွေးလို့ကောင်း တုန်းပဲကိုး ကဲ.. ဟောဒီနှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်က ထမင်းချက်၊ နောက်တစ်ယောက်က အိမ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးမှာ"

သန့်ရှင်းရေးလုပ်မည့်တစ်ယောက်က အသွက်စား။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဝတ်ထားတာကလည်း စတော်ကင်နှင့် ဘာနှင့် အကျအန။

ငြိတော့ -

"လာ.. အစ်ကိုလေး.. ထ"

ဆိုပြီး ဦးဆောက်ကို အတင်းဆွဲခေါ်သည်။

"ဟဲ့.. ညည်းက ငါ့ယောက်ျားကို ဘာဖြစ်လို့ဆွဲခေါ်နေတာ

တုန်း"

"သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးမလို့"

ဘုရား.. ဘုရား.. ကျောချမ်းစရာပါလား..

ဦးထိပ်ခေါင်က ကောင်မလေးခေါင်းကို ဖေါင်ခနဲမြည်အောင်

ခေါက်ရင်း

"နင့်ကို အိမ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ခိုင်းတာ.. လူကိုလုပ်ခိုင်းတာ

ထုတ်ဘူး"

"သိဘူးလေ.. မီးက အရင် ဆေးရုံမှာလုပ်ဖူးလို့ အကျင့်ပါ

ဘူးတာ"

ခြံထဲသို့ ကားတွေ တစ်စီးပြီးတစ်စီး ဝင်လာကြသည်။

"ကားတွေ များလှချည်လား.. ဘယ်သူကားတွေလဲ.. သမီး

သူငယ်ချင်းတွေလား.."

"မဟုတ်ဘူး ဒယ်ဒီ"

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ပြောပြောဆိုဆိုပင် လူတွေ အုပ်စုလိုက် အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာကြသည်။ ဦးထိပ်ခေါင်က

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲဗျ”

“အကြွေးလာတောင်းတာ”

“ဗျာ. . ဘာ. . ဘာအကြွေးလဲ”

“တိုင်းလုံးကျော် ဘယ်မလဲ”

ဦးဆောက်က ခဏနေ လာတော့မှာဟု ဝင်ဖြေသည်။

ဦးထိပ်ခေါင်က

“ကိစ္စရှိရင် ကျွန်တော့်ကိုပြောလို့ရပါတယ်. . ကျွန်တော်တ

သူနဲ့ ခမည်းခမက်တော်ပါတယ်”

လူတစ်ယောက်က

“လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်လက သူ ယူထားတဲ့ ငွေနှစ်ဆယ်တိုးနဲ့ အတို

လာမပေးလို့”

နောက်ထပ် မိန်းမတစ်ယောက်ကလည်း

“ကျွန်မလည်း သုံးဆယ်တိုးနဲ့ချေးထားတာ တစ်လပဲဆိုပြီး. .

အတိုးရော အရင်းပါ ပြန်မရလို့”

“အမယ်လေး ရှင်ပဲလား. . ကျွန်မလည်း ဆယ့်ငါးကျပ်တိုး

ချေးလိုက်တာ”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပွစိထအောင် ပြောနေသမျှ ဦးထိပ်ခေါင်တို့ မျက်လုံးပြုစုချေပြီ။

အကြွေးရှင်က အားလုံးပေါင်း ဆယ်ယောက်။ ဦးဆောက်ဇနီးနှစ်ယောက် ဆီးရွက်သာသာလောက်သာ ကျန်တော့သည်။

ကုလားမကြီးတစ်ယောက်က အိတ်ထဲမှ ဆီးသွားတဲ့အိုးကြီးကို ထုတ်ပြပြီး

“အဲဒီအကောင် ငါ့ဆီမှာ ဒါကြီး ထားသွားတယ်”

“ဘာကြီးလဲ”

“သိပေါမင်း နောက်ဆုံးဆီးသွားခဲ့တဲ့အိုးဆိုပဲ. . သူပြောတာ”

အဲဒီအိုးကို ဦးဆောက် ကောင်းကောင်းသိသည်။ အဘွားအိုးသွားတဲ့အိုးကြီး။

အဖေ့ကို စိတ်ဆိုးမိသလို သနားလည်း သနားမိသည်။ သူ့အတွက်နဲ့ လျှောက်ပြီး ဒုက္ခခံထားတဲ့ဟာတွေ. .

“ဟေ့ကောင် ဦးဆောက်”

ဦးထိပ်ခေါင်ဆီမှ အသံအကျယ်ကြီးထွက်လာလေသည်။

“ဗျာ. . ”

“မဗျာနဲ့. . ဒီခြံ ဒီကားတွေ အကုန်လုံးက ငှားထားတာတွေ အတည်လား. . အမှန်အတိုင်းဖြေ”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဦးဆောက် ဆက်ပြီး မညာချင်တော့။ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“တောက်.. အရှက်မရှိ မျက်နှာပြောင်တဲ့ဟာတွေ.. ၀ မှာဘဲ ဝိလုပ်ချင်ကြတဲ့ ကလေးကဝတွေ.. သမီး.. လာစမ်း.. ရေတိမ်မနစ်ခင် ဒယ်ဒီနဲ့ပြန်လိုက်ခဲ့”

ရက်က ဦးဆောက်မျက်နှာကို သနားစဖွယ်လေး ကြည့်လာသည်။

“မလိုက်ဘူး ဒယ်ဒီ.. သမီး မောင်နဲ့ပဲ နေမယ်.. သူ့ဘာဝဖြစ်နေဖြစ်နေ.. ခုချိန်မှာ သမီးက သူ့မိန်းမပဲ ဥစ္စာ”

ပြန်ခေါ်လို့မရမှန်းသိတော့ ဦးထိပ်ခေါင်က ဒေါသတွေကို ဝမ်းထဲမြိုချထားကာ လေသံပျော့ဖြင့်

“အေး.. . ဒယ်ဒီက သမီးတို့ကို တစ်သက်လုံး ခွဲထားမှာမဟုတ်တာ.. သူ့အစွမ်းအစနဲ့ သူ့ဟာသူ လုပ်စားပစေပေါ့.. တစ်နေ့ သမီးကို သူတင့်တောင်းတင့်တယ်ထားနိုင်ရင် ပြန်လာခေါ်ပေါ့”

“ဦး.. တကယ်ပြောတာနော်”

“အေး.. မင်းသာ အဖြစ်ရှိအောင်လုပ်”

“ရက်ကို နောက်တစ်ယောက် မပေးစားပါဘူးလို့ ကတိပေး”

“ပေးတယ်ကွာ.. ပေးတယ်။ ကဲ.. လာ.. သမီး၊ သွားမယ်”

အောင် ညဖြာ သို့စာပေ

ဒီမှာ ကြာကြာနေရင် ကြွေးပူမိလိမ့်မယ်.. သားအဖနှစ်ယောက်လုံး ထစ်ကျိတ်တည်း တစ်ညဏ်တည်းပဲ”

“ဒယ်ဒီက မတရားတောင်းဆိုတာကို.. သူတို့မှာ ရှိမှန်းမသိ ခြေမှန်း မသိ.. အဲဒါ ဒယ်ဒီကြောင့်”

ရက်က သူ့အဖေကို အပြစ်တွေတင်ရင်း အဖေဆွဲခေါ်ရာ နောက် ပါသွားရှာပြီ။

“မောင်.. ကြိုးစားနော်”

ဒီနေ့မှ လက်ထပ်ထားတဲ့ သတို့သမီးလေးကို နှမြောတသစ္စာ ကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့သူက ဦးဆောက်.. .

မနှမြောဘဲ ရှိပါ့မလားဗျာ.. ဘာဆိုတာမှ မဟိုဒင်းရသေးတဲ့ တိုယ့်မိန်းမပဲ ဥစ္စာ.. .

သူ့အနားမှာ အကြွေးရှင်တွေက ပတ်လည်ဝိုင်းလို့..

“ခဏလေးစောင့်ပါဗျာ.. အဖေ လာတော့မှာပါ”

ပြောရင်းဆိုရင်း ဦးတိုင်းလုံးကျော်က Taxiတစ်စီးဖြင့် ပေါက် ခုလာသည်။ သူ့လက်ထဲမှာ ဘယ်က သွားချေးလာမှန်းမသိသည့် ငွေ အိတ်ကြီးကိုင်လျက်သား..

“အဖေ ဒီအိမ်အတွက် ငွေ ထပ်မပေးနဲ့တော့.. ဒီလူတွေ အတွက် အတိုးဖို့တွေ ချေပေးလိုက်တော့”

အောင် ညဖြာ သို့စာပေ

“မင်းမိန်းမရော ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ သား”

“အကုန်ပေါ်ကုန်လို့ သူ့အဖေက သမီးပြန်သိမ်းသွားပြီ”
ဦးဆောက်က ဝမ်းနည်းပက်လက် ပြန်ဖြေလေသည်။

“ဟာ. . ဒါဆို ငါရင်းနှီးခဲ့တဲ့ငွေတွေ သွားပြီပေါ့. . ဒီအဘိုးကြီးကွာ. . မင်္ဂလာပွဲမလုပ်ခင် သူ့သမီး သူ့သိမ်းသွားတာ မဟုတ်ဘူးအဖေပြောမယ်ဆိုလည်း ပြောစရာပင်။

ဦးထိပ်ခေါင်အကျယ်ချဲ့လွန်းသဖြင့် မင်္ဂလာဆောင်စရိတ်တွေ မနည်းကုန်ထားပြီးပြီ။

ထိုနေ့ညက မိန်းမ မရှိတဲ့ ဦးဆောက်ရဲ့ ဘတ်ချလာနိုက်ကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် သားအပနှစ်ယောက် စားသောက်ဆိုင်တွင် အောင်သောက်ကြသည်။

ဆိုတေးရဲ့သီချင်းလေးဆိုပြီး ဦးဆောက် မျက်ရည်တွေ ထွက်လာသည်။

သီချင်းစာသားတွေက သူ့ခံစားချက်နှင့် ကွက်တိဝင်ပြီး တော့ ဝိုပြီပေါ့. .

ဘတ်ချလာနိုက်မှာ ရစ်သောက်ပြီး(သောက်ချင်တာ ပီစာပေါ့. . ပိုက်ဆံမရှိတော့လို့) အလွမ်းသီချင်းဆိုရလိမ့်မယ်လို့ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ရက်က တွေးတောင် မတွေးမိပါဘူး. . ဘုရားစူး. . ခုတော့. .

“ဟီး. . ရက်ရေး. . မင်းကို မောင်လွမ်းတယ်. . အရမ်းလွမ်းတယ်ကွ. . မင်းမျက်လုံးလေးကိုလည်း လွမ်းတယ်. . မင်းရဲ့နှုတ်ခမ်းလေးကိုလည်း လွမ်းတယ်. . ကီရာနိုက်တလေနဲ့တူတဲ့ မင်းကိုယ်လုံးလေးကိုတော့ ဒီညမှာ အလွမ်းဆုံးပဲ”

သားလုပ်သမျှ ဘေးနားက ထိုင်ကြည့်နေတဲ့. . ဦးတိုင်းလုံးတော်က

“ဟေ့ကောင်. . ဒါတော့ မင်း များသွားပြီ. . ဆင်ဆာထိလိမ့်မယ်. . လျှော့. . လျှော့. . နည်းနည်းတော့ လျှော့ဦး”

ဦးဆောက်က စီးကျလာတဲ့ နှပ်ချိန်တွေကို တစ်ရှူးနဲ့သုတ်ရင်း

“ရွတ်. . အဖေမှာ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်မရှိဘူးလား. . ဒီလိုညမှာ တစ်ကိုယ်တော် အထီးကျန်နေရတာ. . ကျွန်တော် ရယ်နိုင်ပါဦးလား”

“ရယ်နိုင်တယ်. . ရယ်လို့ရအောင် ငါလုပ်ပေးမယ်. . မယုံရင် ဆင် ငါနဲ့လောင်းမလား”

“တကယ်နော်. . ကျွန်တော် ရယ်အောင် တကယ်လုပ်ပေးရအောင်. . ”

“လုပ်ပေးမယ်ကွာ. . မင်း ရယ်ရင် ငါ့ကို ဘရန်ဒီ တစ်လုံးပေးအောင်. . ”

“နေစမ်းပါဦး.. အဖေက ဘယ်လိုလုပ်ပေးမှာလဲ ကျွန်တော် ငိုချင်နေတာနော်”

“Mr. Bean ပေးကြည့်မယ်ကွာ”

“တော်ပြီ၊ လူကိုများ ကလေးအောက်မေ့နေလား မသိဘူး”

“အေးနော်.. မင်းက ကလေးမှမဟုတ်တော့တာ.. ခုဆို..

တစ်ခုလပ်တောင် ဖြစ်သွားပြီ”

ဒီစကားကြားတော့ ဦးဆောက် ရေရေလည်လည်တင်းလာ သည်။ ဘယ်နှယ်ဗျာ.. ဒီနေ့မှ မင်္ဂလာဆောင်ထားတဲ့သားကိုများ ရက် ရက်စက်စက် တစ်ခုလပ်တဲ့။

“အဖေနော်.. စကားကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ပြောပါ။ ကျွန်တော် မိန်းမနဲ့ကျွန်တော်နဲ့ အေးရာအေးကြောင်းပဲ.. ဂဏန်းငြိမ်ပြီးသား.. သူ့အဖေက စိတ်ဆိုးလို့ ခဏပြန်သိမ်းသွားတာ.. ဒါတွေအားလုံးအဖေ အဖေကြောင့်။ အဖေ လျှောက်လုပ်လို့ ခုလိုဖြစ်ရတာဗျ”

“အေးပေါ့လေ.. ခုတော့ အဖေကြောင့်လို့ ပြောအားရှိသွား ပြီပေါ့.. ဒီမယ်.. သား၊ အမှန်က ငွေမက်လွန်းတဲ့ မင်းယောက္ခမကြီးကြောင့် ဖြစ်ရတာ.. ငါသာ ခုနေ ထိပေါက်လို့ကတော့ ပိုက်ခဲ တွေကို ဆာလာအိတ်နဲ့အပြည့်ထည့်ပြီး.. မင်းယောက္ခမီးမျက်နှာထဲ ဖွတ်ပစ်မယ် သိလား”

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

ဦးတိုင်းလုံးကျော် အားရပါးရကြိမ်းပြီးနောက်မှာတော့ သား

“သူ့ကို မျက်နှာချိုသွေးကာ

“သား.. မင်းကောင်မလေးကို အရမ်းလွမ်းနေရင် message

“ကြည့်ပါလား.. ဒါဆို သူ့ဆီက ထူးခြားတာ တစ်ခုခုရှိရင် သိရတာ

“ဆို.. ဒါမှမဟုတ် မင်းတို့နှစ်ယောက် ပြန်ဦးပြေးကြကွာ”

ဦးဆောက်မျက်နှာမှာ ပြုံးရိပ်လေး သန်းလာပြီး

“ဟာ.. ဟုတ်သားပဲ.. အဖေပြောမှပဲ သတိရတော့တယ်..

“အစ်ဆီ ဖုန်းဆက်လို့ရနေသားနဲ့၊ အဖေ.. ထဗျာ.. အိမ်ပြန်ရအောင်

“အိမ်ရောက်မှ အေးအေးဆေးဆေးပြောရမယ်”

လိုက်လည်းလိုက်တဲ့ သားအဖ.. နှစ်ယောက်စလုံး ဒယီး

“အိုင်ပြင် သူ့ငါတိုက်၊ ငါ့သူတိုက်ဖြင့် လျှောက်နေကြသည်။

“ခွပ်..”

“အား.. ဇွေးမသား.. ငါ့ခေါင်းကို မတိုက်နဲ့ကွ”

“အဖေလည်း ကျွန်တော့်ခြေထောက်ကို မနင်းနဲ့လေ”

“ငါသိပြီ.. သိပြီကွာလား.. ငါက မင်းခါးကိုဖက်ထားမယ်၊မင်း

“ငါ့ခါးကိုဖက်၊ အဲ.. ဟုတ်ပြီ၊ ပြီးရင် ရှေ့ကိုပြိုင်တူလှမ်းမယ်၊ ကဲ..

“အလား ဒါဆိုမတိုက်တော့ဘူး၊ ဝိုး.. တိုင်းလုံးကျော်ကွ ဟားဟား”

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

ဆရာ ဒေါသထွက်နေမှန်းသိတော့ တစ်အိမ်လုံး ငြိမ်ကုပ်နေကြသည်။

ဒီးဖိခန်းထဲမှာထိုင်ပြီး ငိုက်နေသော ဒေါ်ကြည်ရှေ့ကို ဦးထိခေါင်ဗညား ရောက်လာပြီး ဖုန်းတစ်လုံးလာပေးကာ

“ဒေါ်ကြည်.. ဒီနေ့ကစပြီး ဒီဖုန်းကို ခင်ဗျားကိုင်လိုက်တော့နေဦး.. ဒီဖုန်းက ရက်ရဲ့ဖုန်းဆိုတော့ ဟိုကောင်တွေ အချိန်မရွေး ဆက်လာနိုင်တယ်.. သူတို့ဘာပြောပြော ခင်ဗျားက နားထောင်ပြီး ကျုပ်ကိုအကုန်ပြန်ပြောရမယ်.. နားလည်တယ်နော်”

ဒေါ်ကြည်က ယှာယှာသလဲဖြင့်

“ဟုတ်.. ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“ဟိုမှာ ဟိုတစ်ယောက် ကောက်ကွေးတော်မူနေတယ်..

တစ်ခုခု သွားကျွေးလိုက်ဦး”

“စိတ်ချ ဆရာ.. သူ့မစားမချင်း ကျွန်မ တစ်ခုပြီးတစ်ခုလုံး ကျွေးမှာ”

ဒေါ်ကြည်တို့ တယ်လီဖုန်းတန်ခိုးနဲ့ မြူးနေသည်။ ချက်ချင်းပင် ထိုင်ရာမှ ထကာ အေပရစ်ကြီးဝတ်ပြီး ရက်အတွက် စားစရာစီမံတော့သည်။

ရက်က မြိတ်ကတ်ကြေးကိုက်ကြော်ကို အသေကြိုက်တာဆို

တော့ ဒေါ်ကြည်က ချဉ်းစပ်လေးဖြစ်အောင် ပုစွန်နဲ့ ဘဲဥများများရောပြီး ကြော်လေသည်။ ရခါနီးပြီဆိုတော့မှ တရုတ်နံနံနဲ့ကြက်သွန်မြိတ်ကို အုပ်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ ပန်းကန်ပြားထဲ ခပ်ထည့်ပြီး တူတစ်စုံတပ်ကာ ရက်အခန်းထဲ ဒေါ်ကြည်ဝင်သွားသည်။

“သမီးလေး ရက်.. ကြည်ကြည် ကတ်ကြေးကိုက်ကြော်လာတယ်။ ပူတုန်းစားလိုက်ပါလားကွယ်..”

“ရက် ဘာမှစားချင်စိတ်မရှိတူး.. ပြန်ယူသွားပါ ကြည်ကြည်ရယ်”

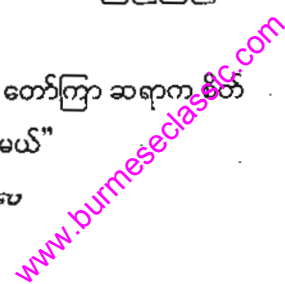
ရက်က ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဒေါ်ကြည်ကို ကြည်ကြည်လို့ပဲ ခေါ်သည်။

“သမီးလေး ဒီလိုနေတော့ ကြည်ကြည်တို့ ဘယ်စိတ်ကောင်းမလဲ သမီးရယ်.. နည်းနည်းဖြစ်ဖြစ် စားလိုက်နော် သမီး”

ရက်က တနှံ့နှံ့ငိုပြီး ဈေးဆစ်သည်။

“သူနဲ့အဆက်အသွယ်လုပ်ပေးရင် စားမယ် ကြည်ကြည်” ဒေါ်ကြည်က အထိတ်တလန့်ဖြင့်

“ဒါတော့ မလုပ်ပါနဲ့ သမီးရယ်.. တော်ကြာ ဆရာက စိတ်ဆိုးပြီး ကြည်ကြည်ကို အလုပ်ဖြုတ်နေပါဦးမယ်”

“ဒါဆို မစားဘူး ပြန်ယူသွား”

ရက်တို့ စပြီး ရစ်လေပြီ။

ဒေါ်ကြည်က ကတ်ကြေးကိုပန်းကန်သိမ်းပြီး တပ်ဆုတ်လာစဉ် အခန်းဝအရောက်မှာ ဦးထိပ်ခေါင်နှင့်တည့်တည့်တိုးသည်။

“ဒါက ဘာလဲ”

“ကတ်ကြေးကိုက်ပါ ဆရာ. . မစားဘူးတဲ့”

“အဲဒီတော့”

“ယူသွားပြီး ကျွန်မတို့ စားလိုက်မယ်လေ”

“မစားနဲ့. . ဝောက်သုံးမကျတဲ့ဟာတွေ. . ရက် မစားဘဲနဲ့ နင်တို့လည်း ဘာမှမစားရဘူး ကြားလား”

“ဟုတ်. . . ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ. . နောက်တစ်မျိုး သွားလုပ်လိုက်ဦးမယ်”

ဒေါ်ကြည်က ဦးထိပ်ခေါင် ရှေ့မှ တစ်ချိုးတည်းလစ်ဖို့ ပြင်သည်။

“နေဦး. . ဒီတစ်ခါ ဥရောပအစားအစာ လုပ်ပေးလိုက်. . . သူ့ကြိုက်တဲ့ ဆာလာမီလုပ်ခွဲ”

ဒေါ်ကြည်ထွက်သွားတော့ ဦးထိပ်ခေါင်က သမီးအခန်းရှေ့မှာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်း

“လင်တရားမ. . . ကိုယ့်ကိုယ်ကိုများ ညှဉ်းဆဲပြီး အငတ်ခံရတယ်လို့. . ဘယ်နှုရက် မစားဘဲ နေနိုင်မလဲလို့ ကြည့်ကြသေးတာဦး”

ထိုနေရာတွင် မြန်မာကားများ၌အပြုများသော(quick motion) ပြကွက်မျိုးဖြင့် ဒေါ်ကြည်ခမျာ စားစရာပန်းလေးကိုင်ပြီး ရက်အခန်းထဲ ဝင်သွားလိုက်. . ပြန်ထွက်လာလိုက်. . ပြန်ဝင်သွားလိုက်နှင့် ထိုးလည်ချာလည်လိုက်နေသည်။

ဘာမှမစားတော့ ဦးထိပ်ခေါင်က တင်းလာကာ

“ကဲ. . ဒေါ်ကြည်ရေ. . သူ့ မစားတာတွေ အားလုံးယူလာခဲ့ ထွက်စားမယ်”

ထိုနေ့က ရက် ဘာမှမစားတော့ ဒေါ်ကြည်တို့ မြစ်နံတို့လည်း ဘာမှမစားရရှာ။

မြစ်နံက

“ဒေါ်ဒေါ်ကြည်. . ကျွန်မခိုက်ထဲမှာ အူတွေ မုန်ကြီးလိမ်ဖြစ်နေပြီထင်တယ်”

ဒီကြားထဲ ဆာမိက တစ်မျိုး. .

“မြစ်နံ. . နင့်အူက မုန်ကြီးလိမ်ပဲ ဖြစ်တာ. . ငါ့အူတွေဆို အာဒီ ငါ့ဆံပင်မွေးတွေလို ခွေကောက်နေလောက်ပြီ”

ပေါက်တတ်ကရတွေ လာပြောနေတော့ ဒေါ်ကြည်က စိတ်
တိုလာကာ

“အေး.. အဲဒါဆို.. နင်တို့ဦးကထဲက အခွေအကောက်တွေ
မှန်ကြီးလိမ်တွေ လဲပြီး စားကြဟေ့.. ဒီမှာ ဗိုက်ဆာရတဲ့အထဲ ဘာ
တွေလာပြောနေမှန်းကို မသိဘူး”

မြစိန်က

“နေဦး.. ဒီဗိုက်ဆာတဲ့ပြဿနာကို ဒေါ်ဒေါ်ကြည်ရဲ့ဖုန်း
ဖြေရှင်းရမယ်.. ဟဲ.. ဟဲ.. ဟုတ်တယ်နော်.. ဒီအချိန်ဆို ဆရာ
လည်း အိပ်လောက်ပြီ”

ဆာမိက ရုံကားမဲ့ကာဖြင့်

“အေး.. သူ့အိပ်သွားလို့ ပိုဆိုးနေတာ၊ ခါတိုင်းဆို သူ မတွေ့
လည်း ဘာအရေးလဲ.. ငါ့ဘာသာငါ လမ်းထိပ်မှာ ထွက်ဝယ်စားမ
ပေါ့.. ဒီနေ့ကျမှ ခြင်္သေ့ရော အိမ်သော့ပါ အကုန်ခတ်ပြီး သိမ်းသွား
တာဟ.. ဒါနဲ့ မြစိန်.. နင်ပြောတာ ငါသဘောမပေါက်ဘူး၊ ဗိုက်ဆာ
တာနဲ့ ဖုန်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“ဒီအတိုင်း ထိုင်နေရင် ဗိုက်က ပိုဆာလာမှာပေါ့.. မြစိန်
မှာ မဂ္ဂဇင်းတွေထဲက ကူးထားတဲ့ မင်းသား မင်းသမီး မော်ဒယ်(ဝတ်
တွေရဲ့ဖုန်းနံပါတ်တွေ ရှိတယ်လေ.. သူတို့နဲ့စကားပြောမလားလို့

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

“ဟား.. ဗိုက်တယ်ကွာ.. မြစိန်.. နင်နော် လူက အသေး
အေး.. နင့်ခေါင်းက အကြီးကြီးထွက်တယ်နော်.. ငါလည်း ဆက်မယ်
နော်.. ငါလေ ဒီတစ်သက် ငါကြိုက်တဲ့ ဖိုးယုစံရဲ့အသံလေး ကြားရရင်
အသေပျော်ပါပြီဟာ”

ဒေါ်ကြည်ကလည်း ခပ်ကဲကဲပင်..

“ဟဲ့.. ဒီဖုန်းက ငါ အပိုင်ရထားတာ.. ငါလည်း ဆက်မှာ
မို့”

“ဒေါ်ကြည်က ဘယ်သူ့ဆီဆက်မှာတုန်း”

ဆာမိက မေးတော့ ဒေါ်ကြည်က ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ မော့

“နေ... တိုး...”

ဆာမိက ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီးကို ရယ်ပါတော့သည်။

“ဟား.. ဟား.. ဟား.. အဟက်.. သူ့အသက် သူ့အရွယ်
အားမနာ၊ နေတိုးဆီ ဆက်ဦးမတဲ့.. ရယ်ရတယ်.. အဟားဟား”

“ဟဲ့.. နင့်လို ကပ္ပလီက အဖေခေါ်ရမယ့် မီးသွေးခဲတောင်
အသေဆီ ဆက်ဦးမှာဆိုတော့ ငါလည်း တစ်ပြားမှမလျော့ဘူး မှတ်
မိ”

မြစိန်က ဒေါ်ကြည်လက်ထဲမှဖုန်းကို လုယူလိုက်ပြီး

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

“ကဲ.. ဒီအထဲမှာ ကျွန်မက အငယ်ဆုံးဆိုတော့ အရင် စေ့
ဦးဖောက်လိုက်မယ်နော်.. အောင်ရဲလင်းဆီ အရင်ဆက်ရင် ကောင်
မလား၊ ဆိုတေးဆီ အရင်ဆက်ရင် ကောင်းမလား၊ တော်ကြာ သူတို့
က ကျွန်မကိုတွေ့ချင်တယ်ဆိုပြီး ဟိုချိန်းဒီချိန်းလုပ်နေရင် ခက်ဦးမယ်
နော်”

ဆာမိက ခပ်တည်တည်ပင်

“ချိန်းတာတော့ ချိန်းကိုချိန်းမှာ သေချာတယ် မြစ်နီရ”

“ဦးလေးဆာမိ အကြားအမြင်များရနေလို့လားဟင်”

“သူတို့နောက်မှာ အဝတ်လိုက်ခေါက်ပေးဖို့ နင့်ကို ခေါ်မှာ
ငါပြောတာ မှတ်ထား”

မြစ်နီကလည်း ခပ်ကဲကဲပင်။ ဆာမိကို သူက သိချင်းလေး
တောင် ညည်းပြလိုက်သေး..

♫ မောင်သွားရာ.. ဖဝါးထပ်မျှ လိုက်မယ်ယုံ ♫

“ကဲ.. မယ်မင်းကြီးမ ဆက်မှာဖြင့်လည်း မြန်မြန်ဆက်.. နင်
ပြီး ငါတို့အလှည့်နော်”

သူ့ဟာသူ နှစ်တန်းအောင်လား မအောင်လား သေချာမသိ
တဲ့ မြစ်နီက အောင်ရဲလင်းဆီဆက်ဖို့ ဖုန်းနံပါတ်ကို ကြိုးစားပမ်းစား
နိပ်လေသည်။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

နိပ်လို့လည်း ပြီးရော.. ဖုန်းက တန်းပြီးဝင်သွားလေသည်။
(နိပ်ကော်မင်းသားတစ်ယောက်ရဲ့ဖုန်းက လိုင်းအရမ်းကောင်းနေရင်
အောင် busy ဖြစ်နေရမှာလေ)

မြစ်နီကတော့ သူ့ နံပါတ်များနိပ်မိတာကို မသိဘဲ မေးလိုက်
ခဲ့တ ဝမ်းသာအားရ

“ဟယ်လို.. အခုပြောနေတာ အောင်ရဲလင်းလား”

တစ်ဖက်မှ ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်ဖြင့်

“ဒါ အောင်ရဲလင်းဖုန်း မဟုတ်ဘူး.. ဖုန်းများနေတယ်..

ဆပ်မဆက်နဲ့နော်”

“ဒါဆို ဒါဘယ်သူ့ဖုန်းလဲဟင်”

မြစ်နီတို့က လျှာလေးရှည်လိုက်ရမှ

“Oasis စားသောက်ဆိုင်ရောက်နေတာဟေ့”

စားသောက်ဆိုင်ဆိုပဲ.. ဝိုက်ဆာနေတာဆိုတော့

“ခဏနော် ဦးလေး.. ဖုန်းမချနဲ့ဦး၊ ကျွန်မတို့ ဟင်းမှာမလို့”

“သမီးရယ်.. စောစောက ပြောတာ မဟုတ်ဘူး.. ပြော..

ပြော.. ဘာဟင်းမှာ မှာလဲ”

လေသံက ချက်ချင်းကို ပြောင်းသွားတာ။

မြစ်နီက ဒေါ်ကြည်နှင့်ဆာမိကို လှမ်းမေးသည်။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

“ဘာဟင်းစားမလဲ”

ဒေါ်ကြည်က သစ္စာရှိလှယုံတော်ပီပီ

“ငါတို့ကို သူ့သမီးမစားဘဲနဲ့ ဘာမှမစားရဘူးလို့ ပြောထားတယ်လေ..”

ဆာမိက ပညာရှိဦးနှောက်ကြီးဖြင့်

“ဒါက သူ့အိမ်က ထမင်းဟင်းကို ပြောတာလေ.. အခု ကျွန်တော်တို့က ဆိုင်ကဟာ မှာစားတာပဲ”

“အေးလေ.. ဒါဆိုလည်း ကြာဆံကြော်သုံးပွဲမှာလိုက်ပေါ့”

မြစိန်က ကြာဆံကြော်သုံးပွဲကို လူတတ်ကြီးလုပ်ပြီး မှာလေသည်။

လေးဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ကြာတော့ သူ့မှာထားတဲ့ ကြာဆံကြော်တွေ ကောင်လေးတစ်ယောက်က လာပို့ပါသည်။

မြစိန်က အပြေးအလွှားလာယူရင်း

“ဘယ်လောက်ကျလဲဟင်”

“အားလုံးပေါင်း ကိုးထောင်ကျတယ်”

“ရှင့်ဟာက များလှချေလား.. ကြာဆံကြော်လေးသုံးပွဲကို”

မြစိန်ကြောင့် လာပို့တဲ့ကောင်လေး တိုင်ပတ်နေချိန်။

ဒေါ်ကြည်ကပါ ဝင်ပြီး

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

“အမယ်လေး.. ဒီကြာဆံကြော်လောက်တော့ ငါလည်း ကြော်တတ်ပါတယ်.. ဘာမှမကုန်ပါဘူး”

“ကားခထည့်ပေါင်းထားလို့ပါ အန်တီရယ်.. ဒီနေရာကို မြို့ထဲကနေ လာပို့ရတာလေ”

“ကဲ.. မြစိန်.. မယ်မင်းကြီးမ.. ညည်းဆတ်ဆော့တာနဲ့ ငါတို့တော့ ကုန်ဦးမယ်”

ဒေါ်ကြည်က ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက်ပြောပြီး ချွေးခံအိတ်တစ်ထဲမှ ပိုက်ဆံထုတ်ပေးလေသည်။ ပြီးတော့မှ ကြာဆံကြော်သုံးပွဲတို့ နှမြောပြီး အလှထိုင်ကြည့်နေသည်။

ဆာမိနဲ့မြစိန်တို့မှာတော့ မစားရ အညော်ခဲဘဝနဲ့ နံဘေးမှာ ထိုင်လို့။

ဆာမိက ခုနတုန်းက သူ့ဖုန်းမဆက်ရသေးတာ သတိရသွားပြီး..

“မြစိန်.. ငါ့ကို မိုးယုလေးဆီ ဖုန်းဆက်ပေးဟာ”

မြစိန်က ဒီတစ်ခါတော့ နံပါတ်မှန်အောင် သုံးကြိမ်လောက် ကြိုးစားလိုက်ရလေသည်။

ဖုန်းက လူကြီးမင်းနဲ့ လေးကြိမ်လောက် တိုးပြီးမှ ဝင်သွားတော်မူသည်။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

“ခေါ်နေပြီ ဦးလေးဆာမိ”

ဆာမိကလည်း ဝမ်းသာအားရပင် မေးလိုက်ပုံက

“ဟယ်လိုး. . ခုပြောနေတာ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး မိုးယုစံလားဟင်”

တစ်ဖက်မှပြန်ဖြေသည်။

“မဟုတ်ပါဘူးရှင်”

“ဒါဖြင့်. . ခုပြောနေတာ သူ့အမေထင်တယ်. . ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် အသံလေးက ချိုနေတာ. . မိုးယုစံလို့ အန်တီလည်း ချောလားဟင်. . အန်တီ ဘာစားချင်လဲ ပြော. . . သားသား ပို့ပေးမယ်”

ဒေါ်ကြည်နဲ့မြစ်နီကတော့ ဆာမိပုံကိုကြည့်ပြီး ပြုံးစိစိနဲ့

“အမယ်လေး ကြည့်ဦး. . ကြည့်ဦး. . သူ့ရှုပ်ကြီးနဲ့များ သားသားတဲ့. . ”

“ဟုတ်ပါရဲ့. . သူ့တောင်မှ ဗိုက်ဟောင်းလောင်းနဲ့ဥစွာများ ဘာစားမလဲ ပို့ပေးမယ်ဆိုပဲ. . ရယ်ချင်လိုက်တာ”

ဆာမိတစ်ယောက် ပြောကောင်းကောင်းနဲ့ပြောနေတုန်း ဖုန်းထဲမှ ဆောင့်အောင့်ပြီးထွက်လာတဲ့ အသံကြောင့် ဆံပင်မွေးတောင် ထောင်ချင်သွားသည်။

“ဘာလာကြောင်နေတာလဲ. . ခုပြောနေတာ ဘယ်သူ ထင်

နေလို့လဲ”

“သိဘူးလေ. . ဘယ်သူလဲ”

“ကျွန်မ မိုးယုစံအိမ်က အိမ်ဖော်. . ဒါပဲ”

ဟိုကတော့ ‘ဝှပ်’ဆိုပြီး ဖုန်းချသွားပြီ။

‘ကုလားမနိုင် ရနိုင်မဲ’ဆိုသလို ဆာမိက မြစ်နီကိုလှည့်ပြီး ပွမ်

သည်။

“နင် လုပ်လိုက်ရင် တလွဲချည်းပဲ. . တော်ပြီ. . ဒေါ်ကြည်

သည်။

နေတိုးဆီ မဆက်နဲ့တော့. . ဒီကောင်မက ငထောင်. . ဟင်း. .

ထင်. . ”

မျက်တောင်တုဆိုမှ တစ်လောလေးက ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုမှာ မျက်
တောင်တုတစ်ဖက် ကျပျောက်သွားလို့ လိုက်ရှာရတာ အမော. .

ပြီးတော့မှ နှုတ်ခမ်းကို pink colour လေးဆိုးပြီး ရွဲရွဲလေး
ဖြစ်သွားအောင် lip glossလေးနဲ့ထပ်လိုက်သည်။ ပါးနှစ်ဖက်ကိုလည်း
ဝန်းရောင် ပြေပြေကလေး ချယ်ရသေးသည်။

ကိုးရိုးယားမတွေကို အားကျပြီး လိုက်ပြင်နေပေမယ့် ခန္ဓာ
ထိပ်ကတော့ သူတို့လို slim လေးဖြစ်မနေတာက ခက်သည်။

လုံးကြီးပေါက်လှလို့ ပြောမလား၊ ရေဆေးငါးလို့ ပြောမလား
-- တစ်တုံးတစ်ခဲကြီးဆိုတော့လေ၊ ပြောချင်ရာပြောကြပါစေတော့. .

'ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော်' လို့ ပြောစမှတ် တွင်လောက်
အောင် သူမ အောင်သွယ်လုပ်ပေးခဲ့တဲ့ အတွဲပေါင်းက နည်းမှမနည်း
ပဲ။

ပွဲစားလုပ်လို့ ခွင့်တည့်ရင် တည့်. . မတည့်ရင် လော်ရယ်တို့
အောင်သွယ်လုပ်ပြီးသားပဲ. . အားအားယားယားမနေနိုင်ပေါင်။

ဟိုဘက်အိမ်က လူပျိုဒရိုင်ဘာတွေ့ရင် ဒီဘက်အိမ်က အိမ်
သက်က ပါပြီးသားပဲ။

သူ့အစွမ်းအစက မသေးလေတော့ သူ့အိမ်မှာ နွေနေ့ညည်း
ညည်းတားနေတာပေါ့။

(ဂ)

'လော်ရယ်'က လေးဆယ်ကျော်လို့ မထင်ရအောင် မျက်နှာ
ကို အောက်ခံအထပ်ထပ်လိမ်းလေသည်။

Toner လိမ်းတယ်. . ပြီးတော့ နို့ရည်ထပ်တယ်. . ကိုးရိုး
ယားမလေးတွေလို ကြွေမိတ်ကပ်လေးဖြစ်သွားအောင် သောင်းကျော်
တန် တင်းစက္ကန့်မိတ်ကပ်ရည် လိမ်းလေရဲ့။

ပြီးတော့မှ Shenae ပေါင်ဒါမှုန့်ကို မျက်နှာအနှံ့ အားမပေး
တမ်းကို ဖို့တာ. . ဘေးကနေများ ရပ်ကြည့်နေရင် သူ့ပါး သူ့ရိုက်
သလား အောက်မေ့ရသည်။

ရဲ့ဒိုးကို dark brown လေးဖြစ်အောင် ချယ်ပြီးတော့ မျက်
ခုံးမွှေးဆွဲသည်။ မျက်တောင်တုက တပ်ရသေးသည်။ ခုခေတ်က မျက်
တောင်တုမှ မပါရင် လူရာမဝင်သလိုပဲ။

ဆောင်းညပြာ သို့စာပေ

ဆောင်းညပြာ သို့စာပေ

လော်ရယ်မိုးမြင့်သင်္ဃာတင်က စွင့်ကားနေသောတင်အလှကို ပြီးပေါ်စေတဲ့ ကြိုးထိုးဖာအနက်ရောင် ခါးတင်လက်စကလေးကို ဝတ်ပြီး မှန်ထဲမှာ ကိုယ်ကို တစ်ပတ်လှည့်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

“လေးဆယ်ကျော်လို့ မထင်ရပါဘူး မသိရင် သုံးဆယ်ကျော်ပေါ့”

တစ်ခါ မှန်နားကပ်ပြီး မျက်နှာကို ကြည့်သည်။

“မျက်စိဘေးမှာ နည်းနည်းများ တွန့်နေသလား မသိဘူး။”

မိတ်ကပ်နဲ့ဖုံးဦးမှပါ”

သူ့ဟာသူလည်း မလုံ့ . . . ဇရာက စကားပြောနေမှာကို

ကြောက်နေတာ။

သူ့များအတွက်သာစပ်ပေးနေရတယ် ကိုယ့်မှာက ယောက်ျားရသေးတာ မဟုတ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ခင်မမဆီက ဖုန်းက ဝင်လာပါလေရော။

“ဟယ်လို့ . . . လော်ရယ်မိုးမြင့်သင်္ဃာတင် ပြောနေပါတယ်”

“ဟဲ့ . . . ငါပါဟဲ့ . . .”

“ပြော . . . နင် ဒီအချိန် ငါ့ဆီဖုန်းဆက်ပုံထောက်တော့ ထာရခူ ထူးပြီထင်တယ်”

“လော်ရယ်တို့တော့ နောက်ကောက်ကျသွားပြန်ပြီ”

“အရေးထဲ ရစ်နေပြန်ပြီ . . . ကိုးရိုးယားစီးရိုးတွဲ လာမလုပ်နဲ့ . . . ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြစ်လွန်းလို့ ပြောစရာရှိ မြန်မြန်ပြော”

“ဟိုတစ်နေ့က ဦးထိပ်ခေါင်ဗညားရဲ့သမီး ဧဝရက်မြင့်မိုရ်ရဲ့ wedding ပြီးတော့ ဘာဖြစ်သွားတယ်ထင်လဲ”

“အရေးထဲဟယ် . . . weddingပြီးတော့ ဘတ်ချလာနိုက် . . . ငြိတော့ . . . အဲ . . . ပြီးတော့”

တစ်ဖက်က မမ တဟားဟားနဲ့ရယ်လို့ကို မဆုံးတော့ . . .

“ဘတ်ချလာလည်း မနိုက်ရဘူး . . . ဟိုဒင်းလည်း မပြုရဘူး . . .

အဘိုးကြီးက သမီးပြန်သိမ်းသွားလို့ဟေ့”

လော်ရယ်က အင်မတန်မှ အံ့ဩသွားဟန်ဖြင့်

“ဟယ် အဲသလိုကြီးလား ကြည့်ရတာ ဒီလူကြီးမှာ ချစ်တတ်တဲ့ အသည်းနှလုံးမရှိဘူးနဲ့တူတယ် ဒါကြောင့် သူ ကိုယ်ချင်းမစာတတ်တာ”

‘အေး . . . ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ဘယ်သူမှမသိဘူး . . . နင်က အဲဒီခမည်းခမက် မုဆိုးဖိုနှစ်ယောက်ကို အောင်သွယ်လုပ်ပြီး စပ်ဟပ်

ပေးဖို့ စိတ်ဝင်စားနေလို့ လှမ်းပြောပြတာ”

“Thank you သူငယ်ချင်း . . . ဒီပုံဆို ဘိုးတော်တွေထက် သူတို့သားနဲ့သမီးကို ပြန်ပြီး ဘေးတီးပေးရမယ်ထင်တယ် . . . ပြောရင်

ငါ့မိတ်ပါလာပြီဟဲ့ . . . လှုပ်ရှားလိုက်ဦးမယ်”

ဖုန်းချပြီးတော့ ဘယ်ကနေ စရမလဲလို့ သူမ ဦးနှောက်ထဲမှာ အကွက်တွေ ရွှေနေသည်။

“ဟား . . ဟုတ်ပြီ၊ သူတို့အိမ်က အတွင်းလူဆိုမှာ စပြီးစနည်း နာရမယ်”

“လော်ရယ် . . မိလော်ရယ်”

အောက်ထပ်မှ လော်ရယ်ရဲ့ အုပ်ထိန်းသူဆိုလည်း ဟုတ်၊ တစ် ဦးတည်းသော အဒေါ်ဆိုလည်းဟုတ်၊ အပျိုကြီးချင်းလည်းတူတဲ့ ဒေါ် ခင်သဇင်ရဲ့အသံက ဟိန်းရှ် ဆူရှ် အပေါ်ထပ်သို့ တက်လာလေသည်။

“လော်ရယ် . . ဒီမှာ အထူးအဆန်းတွေရောက်နေတယ်ဟေ့ မြန်မြန်ဆင်းလာကြည့်”

လော်ရယ် အောက်ရောက်လာတော့ ဧည့်ခန်းရှိ စားပွဲပေါ် တွင် ထုံးစံအတိုင်း ဓာတ်ပုံတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ရောက်လို့နေသည်။

“ဘာတွေတွေ့လို့ ဒီလောက်တောင် အသည်းအသန်အော် နေတာလဲ ဒေါ်လေးရယ်”

“ဒီမှာလေ . . နင်ကြည့်ပါလား”

ဒေါ်လေးက အနောက်တိုင်းဝတ်စုံဝတ်ပြီး နှုတ်ခမ်းမွှေးကား ကားကြီးနဲ့ ဓာတ်ပုံထဲမှဖြူပြု . . အဲလေ . . ရယ်ပြနေသော ကုလားကြီး တစ်ယောက်၏ပုံကို ထောင်ပြုပြီး ပြောသည်။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

“ဒါများ ဘာခက်တာလိုက်လို့ . . လော်ရယ်တို့ဆီမှာ လင်လို ချင်လို့ စာရင်းပေးထားတဲ့အထဲက ကုလားမတစ်ယောက်ကို ရှာထုတ် လိုက်ပေါ့”

လော်ရယ်က ပြီးပြီးရောပင် ခပ်ပေါ့ပေါ့ပြောလိုက်သည်။

“ပြောတော့ဖြင့် လွယ်လိုက်တာ . . ဒီကိစ္စက . . ဒီလောက် ခလွယ်ဘူး မိလော်ရယ်ရဲ့ . . သူလိုချင်တာက တရုတ်မ တဲ့ . . ကဲ . . ညည်း ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

လော်ရယ်လည်း ဓာတ်ပုံနောက်မှာရေးထားတဲ့စာကို ပြူးပြု ပြီး ကြည့်ကြည့်တော့

“အသက်-သုံးဆယ်၊ အွန်နဲ့ . . ဒီရုပ်ကြီးက သုံးဆယ်တဲ့၊ ဖြစ်

နိုင်လားဟင် ဒေါ်လေး . . ”

“no ပါ . . ငါ့အထင်တော့ ငါးဆယ်နားကပ်လောက်ပါပြီ”

“အလုပ်အကိုင်၊ အလုပ်အကိုင်က အဟောင်းဝယ်သည်တဲ့”

လော်ရယ်က တစ်ချက်စဉ်းစားဟန်ဖြုပြီး

“ဟန်ကျတာပဲ။ ဒေါ်လေးရေ . . သူက အဟောင်းဝယ်တယ်

တဲ့ . . ဟိုဘက်က တစ်ခုလပ်စာရင်းစာအုပ်လေး ယူပေးစမ်းပါ”

ဒေါ်ခင်သဇင်က အနားမှာရှိသော မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ဖြင့် တူမ တော်ရဲ့လက်မောင်းကို ပိတ်ထုထုပြီး

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

“ထမင်းစားပြီး စဉ်းစားဉာဏ်ကို မရှိဘူး. . တစ်ခုလပ်လိုတော့ နင့်ဆီလာပြီး အောင်သွယ်ခိုင်းမလားဟဲ့”

“သိဘူးလေ. . အဟောင်းဆိုတော့ စိတ်ဝင်စားမလားလို့. . ဒီကိစ္စက အသေးအဖွဲပါ. . လော်ရယ်တို့ လှော်ပေးလိုက်ရင် ဖြစ်သွားတာချည်းပဲ. . သိတယ် မဟုတ်လား. . လော်ရယ် မလှော်ပေးတာဆိုလို့ နှစ်မျိုးပဲ ရှိတယ်”

“ဘယ်သူတွေတုန်း”

“အဲဒီ ဘယ်သူတွေတုန်း. . လို့ မေးတဲ့ လေသံကြီးက ဘယ်လောက်သိချင်နေသလဲ မသိ။

“ဘုန်းကြီးနဲ့သီလရှင်”

“ဟယ်. . ဒီကောင်မလေးတော့ ပြောကောင်းမှန်းမသိ မပြောကောင်းမှန်းမသိ. . ငရဲတော့ ကြီးတော့မှာပဲ”

“ဟုတ်တယ်လေ. . လော်ရယ် ဘာပြောလို့လဲ. . လုပ်ပေးလို့လည်း မရဘူးလို့”

“ပြောလေကဲလေ. . ငါ နားရင်းထဲအုပ်လိုက်ရုံ လုပ်လို့ရရင် ညည်းက လုပ်ပေးဦးမယ်ပေါ့. . တယ်. . ငါလေ”

“ဒေါ်လေး သဘောပေါက်တာ လွဲသွားပြီ၊ သာသနာ့ဘောင်ထဲက လူတွေက လောကီကိစ္စနဲ့ တခြားစီပါ ဒေါ်လေးရယ်. . အမှန်

“ကဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ်ရည်သွေးချင်တာပါ. . လော်ရယ်လုပ်ပေးရင် ဘာမဆိုဖြစ်တယ်လို့. . ဟဲ. . ဟဲ”

“ကြည့်စမ်း. . ကြည့်စမ်း. . ရယ်သံကြီးကိုက. . ငါ အသည်းထားလိုက်တာ. . မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ဘာအဟဲ. . ဟဲလဲ. . ဒါကြောင့် ညည်း လင်မရတာ”

“ဟင်. . ဘာမှလည်း မဆိုင်ဘူး. . ဒါဖြင့် ဒေါ်လေးက ငါး ချွန်လေး ပြုံးလို့ လင်မရတာလား. . ဘဝတူချင်းများ လာပြီး ပြောနေတယ်”

“မကြိုက်ရင်လည်း မပြောတော့ပါဘူးတော်. . ငါ့တူမ အစွမ်းအစ ဘယ်လောက်ရှိသလဲဆိုတာ ကြည့်ရအောင်. . ရော့”

သူ့ဘက်လှည့်လာတော့ ဒေါ်လေးက ရှောင်ထွက်သွားပြီး ဓာတ်ပုံတစ်ထပ် ပေးလာသည်။

“လာပြန်ပြီ. . အခြောက်မကြီး. . အလှဖန်တီးရှင်မိတ်ကပ် တလှာမ. . လှည်းကူး. . တဲ့။ သူက ဘာလို့ချင်တာလဲ. . မှန်းစမ်း. . အမယ်လေး. . ယောက်ျားလိုချင်တာတဲ့ ဒေါ်လေးရေ၊ မြတ်စွာဘုရား တယ်တော်မူပါ”

ဒေါ်ခင်သဇင်က တွေ့ပြီလား ဟူသည့်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ညစ်ညမ်းကျယ်ကျယ်ပြုံးတော်မူလေသည်။

လော်ရယ်က တစ်ယောက်တည်း စကားတွေပြောနေသည်။

“သူက ယောက်ျားလိုချင်တယ်။ . . ဟိုတစ်ယောက်ကလည်း သူ့ မလုပ်ကျွေးရရင်ပြီးရောဆိုပြီးအပ်ထားတယ်။ တစ်ယောက်က အလှ ဖန်တီးရှင်၊ နောက်တစ်ယောက်က အရှုပ်ဆိုးတယ်ဆိုတော့ သူတို့နှစ် ယောက်ကိုတွဲပေးလိုက်ရင်. . . ပွဲသိမ်း။ ဟုတ်တယ် အဲဒါကောင်းတယ်”

အတွေးပေါက်ပြီဆိုတာနှင့် ချက်ချင်းအကောင်အထည်ဖော် တတ်သောလော်ရယ်က သူ့ဝသီအတိုင်း ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို အသည်း အသန် ကောက်နှိပ်ပြီး

“ဟဲလို. . . ကိုကြည်ဝေလား”

“ဟုတ်ကဲ့. . . ကြည်ဝေ ပြောနေပါတယ်”

“ကျွန်မ လော်ရယ်ပါ”

“ဟာ. . . တွေ့. . . တွေ့ပြီလားဟင်”

သိပ်မလိုချင်ရှာဘူး။ လေသံကိုက. . .

“ကျွန်မအထင် သူ့ဝင်ငွေက တစ်လ. . . တစ်လကို ဆယ်စုံ

အထက်မှာရှိမယ်ရှင်”

“ပြော. . . ပြောပါဦး”

“အသက်ကလည်း ငယ်တယ်. . . ရုပ်ရည်လေးကလည်း မဆိုး ဘူး. . . ကိုယ်လုံး. . . ကိုယ်လုံးက. . .”

အောင် သူပြော ဆိုစာပေ

“ဂလု”

‘ဂလု’ဆိုတဲ့အသံကြီးကို ဖုန်းထဲကနေတောင် ကြားရသည်။

“ဘယ်က စပြောရင် ကောင်းမလဲ. . . ရင်က စပြောမယ်နော် အခုလေ. . . ခုခေတ်စားနေတဲ့ ဆီလီကွန်ယဉ်ကျေးမှုကို သိတယ်မဟုတ် သေး. . . ကျွန်မတို့ဆီက မင်းသမီးတွေ မော်ဒယ်(လ်)တွေမှာတောင် အကုန်အကျခံပြီး ပြုပြင်ထားကြတာလေ. . . XXL size လေ သိတယ် ခေတုတ်လား”

“ဟုတ်. . . သိတယ်. . . သိတယ်. . .”

“အေး. . . အဲဒါထက် မလျော့ဘူး”

“ဒါဆို ဘာလိုသေးလို့လဲဗျာ. . . ဆွဲစိလိုက်တော့ပေါ့”

“ရှင် တကယ်ပြောနေတာလား”

“ဒါ နောက်စရာမှမဟုတ်တာ”

“ပွဲခက ထုံးစံအတိုင်းနော်”

“အိုကေ. . . ဖေးမယ်”

“ဒါဖြင့် ရှင်တို့ date လုပ်ကြတော့လေ. . . ကျွန်မ သူ့ဖုန်း နံပါတ်ပေးလိုက်မယ်. . . ၀၉xxxxxx”

ကိုယ့်တာဝန်တော့ ကျေပြီ။ ကျန်တာက သူတို့အပိုင်း။

ဟုတ်တယ်. . . အပြင်သွားဖို့တောင် နောက်ကျနေပြီ။

အောင် သူပြော ဆိုစာပေ

ဟိုလူ ဦးထိပ်ခေါင်ဗညားက မုဆိုးဖိုဘဝနဲ့နေလာတာ ကြာပြီဆိုတော့ ဘယ်လောက်တောင် အထီးကျန်နေလိုက်မလဲ. . . သူနဲ့ဆို ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးနဲ့ သင့်တော်မလဲ။

အရေးထဲ ဖုန်းက မြည်လာပြန်ပြီ။

“ဟဲလို. . . လော်ရယ် ပြောနေပါတယ်”

“ဒီမှာ. . . ခင်ဗျားပေးစားတဲ့မိန်းမ ခင်ဗျား လာပြန်ခေါ်သွား”

“ဘာလဲ. . . ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ”

“ခုမှ မသိချင်ယောင်ဆောင်မနေနဲ့. . . ဘယ်နှယ်ဗျာ. . . ဒီလောက်ညစ်ပတ်တဲ့မိန်းမမျိုး မတွေ့ဖူးပါဘူး. . . အိပ်ရာက နေဖင်ထိမှ ထတယ်. . . ပြီးတော့ သွားမတိုက်ဘဲ မုန့်စားတယ်. . . အာပုပ်စော်နံ့ကြီးနဲ့”

လော်ရယ်က ချက်ချင်းသိလိုက်သည်။ အဲဒါ ခင်မြင့်မြင့်ထိ ပြောနေတာ. . .

“အမယ်လေး. . . ခုတော့ ဒီစကားပြောပြီပေါ့. . . အစကတော့ ရှင်ပဲ သူ့ကိုယ်သင်းနဲ့လေးက ကြာညှိနဲ့လေး သင်းတယ်ဆို. . . မိန်းမကောင်းအင်္ဂါရပ်နဲ့ညီတယ်ဆို. . .”

“ပန်းနာရင်ကျပ်ရှိလို့တဲ့. . . ရေလည်း သုံးရက်နေမှ တစ်ခါ ချိုးတယ်”

ဆောင်းညပြာ သို့စာပေ

“ဘာဖြစ်လဲ. . . မြန်မာပြည်မှာ ရေမချိုးလို့သေတဲ့မသာ မရှိဘူး. . . သေရင် ရေခဲတိုက်က ချိုးပေးလိမ့်မယ်”

ကဲ. . . မှတ်ထား။ လိုချင်တုန်းကတော့ သူတို့ပဲ နားပူနားဆာ ချိတ်ပြီးတော့. . .

“အဝတ်လည်း လျှော်ရမှာ ပျင်းလို့တဲ့. . . ဝတ်ပြီးသား အဝတ်တွေ ထိုးထိုးပြီး ပုံထားတာ”

“သူပျင်းရင် ရှင် လျှော်ပေးလိုက်ပေါ့”

“ခင်ဗျား မသိဘူးနော်. . . ဒီထက် ပျင်းတာ ရှိသေးတယ်. . . မိန်းမမှာလည်း ပျင်းတယ်တဲ့. . . ညတိုင်း ကိုးရီးယားကားပဲ ထိုင်ကြည့်နေတာ”

“ရှင်က နေရာတကာ လိုက်ပြီး အပြစ်ရှာနေတာကိုး. . . ဒီတော့ ဘယ်အဆင်ပြေမလဲ. . . သူ့မျက်လုံးနဲ့သူ မအိပ်တာ ဘာဖြစ်သေးလဲ”

“ခင်ဗျားနော်. . . ခင်ဗျားက အပျိုကြီးဆိုတော့. . . ဘယ်ကိုယ်လဲတတ်မလဲ”

သူ့ဂုဏ်ပုဒ်ကို ထိခိုက်လာတော့ လော်ရယ်တို့ တင်းလာပြီ။
“ကဲ. . . ကျွန်မ သွားစရာရှိသေးလို့ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်”
အောင်သွယ်လုပ်ရတာ ဒီတစ်ခုပဲ စိတ်ပျက်စရာ။

ဆောင်းညပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၈၄

စပ်ပေးလိုက်လို့ ညားတော့ ညားကြပါရဲ့။ ပေါင်းကြည့်ပြီးမှ
လာပြန်ထိုးအပ်တဲ့သူက ရှိသေး. .

ပစ္စည်းထုပ်တွေလိုပေါ့. . ပက်ကင် ဖွင့်ပြီးရင် ဘယ်ဆိုင်က
ပြန်လဲပေးမှာလဲ. .

စားပြီး နားမလည်တဲ့ဟာတွေ. . .

(၉)

'ရက်'သည် အိပ်ဆေးနှစ်လုံး သောက်အိပ်ပြီး နိုးလာတော့
စိတ်က သိပ်မကြည်ချင်။

ပြဿနာရှာမလို့ ဘယ်ဟာကို အစဆွဲထုတ်ရမလဲလို့ စဉ်းစား
နေတုန်း အခန်းထဲကို ဦးထိပ်ခေါင် ဝင်လာသည်။

“သမီး. . မောနင်း”

ရက်က နှုတ်ခမ်းစုပြီး မျက်နှာကို တစ်ဘက်သို့ လှည့်သွား
သည်။

ဦးထိပ်ခေါင်က ရက်နံဘေးမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး စိတ်ရှည်လက်ရှည်
ကို ချောနေသည်။

“ဒယ်ဒီသမီးလေး ဘယ်သွားချင်လဲ. . ဘာလုပ်ချင်လဲ”

သမီးဖြစ်သူကလည်း ဖြေလိုက်တာ ပြတ်သည်။

“ဦးဆောက်ဆီ သွားချင်တယ်၊ သူ့မိန်းမလုပ်ချင်တယ်”

“တော်စမ်း... ကျက်သရေ မရှိတဲ့ ဒီသားအဖအကြောင်း မပြောနဲ့... ဒယ်ဒီစိတ်ကို သိတယ်နော်... စိတ်ကောင်းဝင်လို့ မေးရတုန်း သေချာစဉ်းစား... ဒီလိုလုပ်ရအောင် သမီးက ကိုးရီးယားမင်းသားတွေကို သဘောကျတယ်... ဒယ်ဒီကလည်း ကိုးရီးယားမင်းသားတွေကို သိပ်ကြိုက်တာ... တို့သားအဖနှစ်ယောက် ထိုးနဲ့ချိတ်ပြီး ကိုးရီးယားသွားရအောင် မကောင်းဘူးလား”

ဒီလိုအချိန်မှာ ဒီလိုစကားမျိုး ပြောရက်တယ် ဒယ်ဒီရယ်... အမှန်ဆို သမီးနဲ့ဦးဆောက်က ဘာလီကျွန်းကို ဟန်းနီးမွန်းထွက်ချင်တာ...

“ဟင့်အင်း... သမီး ဘယ်မှမသွားချင်ဘူး... သမီးကို ဖုန်းပြပေးပါ ဒယ်ဒီ”

“အေး... သမီးက ဖုန်းဆိုလို့... ပြောရဦးမယ်... တစ်နေ့က သမီးဖုန်းကို ဒယ်ဒီ ယူသွားပြီး ရေကူးဖို့သွားတာ ဖုန်းက ရေထဲပြုတ်ကျပြီး ဘာဖြစ်သွားမှန်းမသိဘူး”

ဧဝရက်မြင့်မိုရ်ဆိုတာ ဦးထိပ်ခေါင်ဗညားရဲ့သမီးပဲလေ... နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော် သူ့သမီးဘဝနဲ့နေလာတာ... ရက်က သူ့အဖေရဲ့လက်မနှစ်ချောင်းကို ပြူးပြုပြီး ကြည့်သည်။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

အချင်းချင်းပွတ်နေတာမှပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး။ မီးထွက်လာလေးတောင် ထင်ရသည်။

ဒါဆို... ဒယ်ဒီ လိမ်ပြောနေတာ။

ရက်က ကံကန်းမရတော့ လက်မချိုး ဆိုသလို တစ်မျိုးပူဆာကြည့်ပြန်သည်။

“ဒါဆိုလည်း နေပါစေတော့ ဒယ်ဒီရယ်... သမီး ပျင်းရင်အေး ဆော့ချင်လို့ Lap Topလေးတော့ ပေးပါနော်”

ဒီနေရာမှာ ဦးထိပ်ခေါင်တို့ ခံလိုက်ရပြီ။

သမီး စိတ်ပြေအောင် ဒါလေးတော့ လိုက်လျောသင့်တယ်ထင်ပြီး -

“အပြင်မထွက်ရင်ပြီးရော သမီးရယ်... ဂိမ်းဆော့ချင်တာများကြိုက်သလောက် ဆော့စမ်း”

ဦးထိပ်ခေါင် ပြန်ထွက်သွားတာနှင့် ရက်တို့ လုပ်ငန်းစချေပြီ။ အွန်လိုင်းပေါ်မှာ ဦးဆောက်ကို ရှာသည်။ တွေ့ပါပြီ။

နောက်ပိုင်းရက်တွေမှာတော့ ဧဝရက်မြင့်မိုရ်တစ်ယောက် ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေလေသည်။ ဦးဆောက်နဲ့တွေ့ဖို့ မပူဆာတော့သလို သူမဖုန်းလည်း ပြန်မတောင်းတော့ပါ။

အစားအသောက်လည်း အချိန်မှန်စားနေပြီ။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

တစ်ခုပဲ. . အောက်ထပ်က ထမင်းစားခန်းမှာ ဆင်းလာမစားဘဲ သူ့အခန်းမှာသာ သူ့စားသည်။

ဦးထိပ်ခေါင်က ရေခဲသေတ္တာထဲမှ ရေဘူးလာယူစဉ် ဒေါ်ကြည်က အစားအသောက်တွေပါတဲ့ ဝန်းလေးကိုကိုင်ပြီး ပြတ်လျှော့အသွား

“ဟိတ်. . ဒါက ဘယ်သူ့အတွက်လဲ”

“ရက် ဗိုက်ဆာလို့တဲ့ ဆရာ”

“ဟေ့. . ခုပဲ ညဆယ်နာရီထိုးနေပြီ. . သမီးက မအိပ်ဘဲ တူးလား. . နေပါဦး. . သူက ညစာကို ခုမှစားတာလား”

“စားပြီးပြီ ဆရာ. . ဒါက ဒုတိယအကြိမ်စားတာ. . ညဆယ်နာရီနောက်ပိုင်းဆို မြစ်နံက ကော်ဖီဖျော်ပေးရတယ်”

“ဒီလိုဆို သမီးက တစ်နေ့ကို ဘယ်နှကြိမ်လောက် စားတာတုန်း”

“မပြောတတ်တော့ဘူး ဆရာ. . ရက်က သူ့စိတ်ပါရင် သလို စားနေတာပဲ”

မဟုတ်သေးပါဘူး. . ဒီကောင်မလေး ရူးများသွားပြီလား. . ဦးထိပ်ခေါင်က ရက်အခန်းနား ကပ်ပြီး အသာလေး နှုတ်ထောင်ကြည့်သည်။

“မောင်”

ဦးထိပ်ခေါင်က အခန်းထဲမှအသံကြောင့် ခေါင်းနပန်းကြီး သွားသည်။

“ဗိုက်ဆာနေပြီလားဟင်. . ပါးစပ်ဟ. . ရက် ခွဲကျွေးမယ်. . အား. . စားကောင်းလား”

“အရမ်းကောင်း. . အဲဒါကြောင့် ရက်ကို မောင်က စွဲနေတာ” ဗုဒ္ဓေါ့. . သမီးတစ်ယောက်တည်းနေတဲ့ အခန်းထဲမှာ ဘယ်

အယောက်ျားသံက ထွက်လာရတာတုန်း. . တန်တော့. . . ဟိုကောင် အိမ်ထဲ ခိုးဝင်နေပြန်တယ်. .

ရက်အသံက ဆက်ထွက်လာပြန်သည်။

“အိမ်က ဒေါ်ကြည်က ထမင်းကြော်ကြော်တဲ့နေရာမှာတော့ ဆရာကြီးပဲ မောင်ရဲ့. . ရက်အတွက်ဆို ဝက်အူချောင်းနဲ့ ကြက်ဥ ပါ အောင် ကြော်ပေးရတယ်”

ဒေါ်ကြည်က ဦးထိပ်ခေါင်အနားမှာ ရပ်လာသည်။

“ဆရာ ဒီနားမှာ ကုန်းကွ. . ကုန်းကွနဲ့တာလုပ်နေတာလဲ”

ဦးထိပ်ခေါင်က ဒေါ်ကြည်လက်ကို ဆွဲခေါ်သွားပြီး

“ခင်ဗျား ခုနက အခန်းထဲဝင်တော့ အထဲမှာ ဘယ်သူရှိသေး

“ရက်တစ်ယောက်ပဲလေ.. ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာရဲ့”

“ဘာမှမဖြစ်ဘူး.. ခုနက ယောက်ျားသံများ ကြားသလား”

လို့”

“ဪ.. ဒါလား.. ရက်က ပြောတယ်.. သူပျင်းလို့ မြန်မာ

ကား ကြည့်နေတာတဲ့”

“သေချာလား.. ခင်ဗျားတွေ့ခဲ့လို့လား”

“သေချာတာပေါ့ ဆရာကလဲ”

“အေး.. ကျုပ်သမီး ဟိုကောင်နောက် ပြန်ပါသွားလို့ကတော့ ခင်ဗျားတို့ကို အကုန်တန်းစီပြီး အလုပ်ဖြုတ်ပစ်မယ် မှတ်ထား”

ဦးထိပ်ခေါင်က ဒေါ်ကြည်ရှိနေလို့ အခန်းထဲ မဝင်တော့မယ့် သူ့စိတ်ထဲက သံသယကတော့ ပျောက်ပျက်မသွားပါ။

ဦးဆောက်နဲ့ရက်သည် VZO ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ တစ်ယောက် လုပ်သမျှ တစ်ယောက်က အကုန်တွေ့နေသည်။ (except အိမ်သာတက်၊ ရေချိုးချိန်မှလွဲ၍)...

အဲဒီတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အပြင်ထွက်ချင်တော့မလဲ။ အဲဒီထဲက ဆွဲငင်အားက ပိုပြီးကြီးနေတာဆိုတော့လေ။

အဖေဖြစ်သူက ခေတ်နဲ့အညီ ရင်ဘောင်မတန်းနိုင်တော့ (အမှန်ဆို အင်တာနက်မှာ ရှာကြည့်ရမှာ) သမီးလေး အခန်းအော်

ပြီး ငြိမ်ချက်သားကောင်းလှချည်ရဲ့ပေါ့.. သူ့သမီးက VZOနဲ့ ငြိမ်နေတာ..

မနက် ခြောက်နာရီဆို နှိုးစက်တောင် မလိုပါဘူး။

ဦးဆောက်က စောစောစီးစီးထပြီး ရက်အိပ်နေတာလေးကို အဝကြီး ကြည့်.. ကြည့်လို့ဝပြီဆိုမှ လှမ်းပြီးနှိုး.. ပြီးတော့မှ ရက်ကို

break fast စားဖို့ ဆော်သြ.. ဒီထက်ဆိုးတာရှိသေးတယ် သိလား.. ရက်ရေချိုးပြီးဝတ်ဖို့ အင်္ကျီတောင် သူက ရွေးပေးရသေးတယ်..

VZO နဲ့ဆိုတော့ ရေတောင်ချိုးပေးလို့ မသာလို့.. ချိုးပေးလို့ရရင် ချိုးပေးချင်တာပေါ့.. အဲသလောက်ထိ သူက ရက်ကို ချစ်သည်။ အရိပ်မကြည့်ကြည့်ရှိသည်။

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေတဲ့ သားရဲ့ အခန်းထဲကို ခြေဖွနင်းပြီး ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ဝင်လာသည်။

အမှန်တကယ်လည်း အသံမပေးဘာမပေးနဲ့ တိတ်တိတ်လေး ဝင်လာချောင်းတာပါပဲ။

အမယ်.. ဒင်းက အင်တာနက်ကနေ ကောင်မလေးပုံတွေ ကြည့်နေတာကိုး..

ကြည့်စမ်း.. ဒီကောင် ဒါမျိုးကျတော့ အဖေကို တစ်ချက် ထိတ်မရဘူး။

www.burmeseclassic.com

“မောင်”

“ဗျာ”

ဟာ.. ဒီကိုးရီးယားမက မြန်မာလိုပြောတတ်တယ်.. မောင် တဲ့.. ဟိုကောင်ကလည်း ဗျာ ဆိုပဲ..

နေပါဦး.. ဒီကောင်မလေး ငါမြင်ဖူးသလိုပဲ.. . . ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းနဲ့ ဟိုကောင် ထိပ်ခေါင်ဗညားရုပ်ကြီး ထွက်ထွက်လာသလို ပဲ.. (မျက်မှန်မပါတော့ မနည်းအားစိုက်ပြီး ကြည့်နေရတာ)

ဒါ.. ဟိုကောင်သမီးပဲ.. ဒင်းတို့က အခန်းထဲမှာ နှစ်ပါးခွင် ရိုက်နေကြတာကိုး..

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က ဦးဆောက်ရဲ့ပန်းကို ခပ်ဆတ်ဆတ်တ လေး ရိုက်ထည့်လိုက်သည်။

“ဟာ.. အဖေ”

“အေး.. ငါ မင်းအမေရဲ့ယောက်ျား.. မင်းအဖေဆိုတာ သိ သေးရင်.. . ငါ့အတွက်လည်း အချိန်လေးဘာလေး ပေးဦးကွ့.. . ခဏ ထွက်လာခဲ့ဦး.. . စကားပြောစရာရှိတယ်”

ဦးဆောက် မကြည်မသာမျက်နှာပေးနဲ့ထွက်လိုက်လာသည်။

“သွား.. အထုပ်အဖိုးပြင်တော့”

ဦးဆောက် အရမ်းအံ့ဩသွားသည်။

ဆောင်း ညပြာ ဆိုစာပေ

“ဟာဗျာ.. အဖေကလည်း ဆိုင်းမဆင့်ပုံမဆင့်နဲ့”

“အေး.. ဆိုင်းလည်း မဆင့်နိုင်ဘူး.. . ပုံလည်း မဆင့်နိုင်ဘူး တွ့.. ဒီနေ့မှမပြေးနိုင်ရင် မနက်ဖြန် မင်းကိုယ်မှာ ပုဆိုးပါရင်တောင် တံကောင်း”

“ဒီလောက်တောင် အခြေအနေဆိုးနေပြီလား”

“အိမ်မှာလည်း ငွေလုံးဝခန်းနေပြီကွ့.. ထိပေါက်အောင် ဆု တောင်းရမှာကလည်း အောင်ဘာလေထိလေးတစ်စုံတစ်ခုတောင် မထိုး နိုင်တဲ့ဘဝ.. အမယ်လေး.. သွားလေသူကြီး ခင်လက်ျာစိန်ဖေအောင် ကြည်ရဲ့.. . ငါ့အဖြစ်ကို လာကြည့်လှည့်ပါဦး.. . ဟီး.. ဟီး.. ရွတ်”

သူပစ်လိုက်တဲ့နှစ်ချိန်က ဦးဆောက်ရဲ့လက်ဖရိုးမှာ လာစင် သည်။

“ဟာ.. အဖေကလည်းဗျာ.. မကြီးမငယ်နဲ့ ညစ်တီးညစ် တတ်နိုင်လိုက်တာ”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်ကတော့ သူ့အချိန်နဲ့သူ ဝိုချင်းချလိုကောင်း ဆဲ။

“ဟင့်.. ဟင့်.. မင်း သား မယားတရားကြောင့် အခု ငါ့ခွေး ပြေးဝက်ပြေး ပြေးရတော့မယ်ကွ့”

“အဖေ မှားနေပြီလေ၊ သားကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး.. . ဖုန်လူ”

ဆောင်း ညပြာ ဆိုစာပေ

ကြီးကြောင့်. . သူငွေမက်လို့ ဖြစ်ရတာ၊ မငိုပါနဲ့ အဖေရာ. . ကြည့်လို့ လည်း မကောင်းဘူး၊ အဖေငိုတာကြီးက သနားစရာလည်း မကောင်းဘူး. . အဖေ ငိုတာနဲ့စာရင် ဗေလုဝတို့ ကင်းကောင်တို့ ငိုတာကမှ ကြည့်လို့ကောင်းသေးတယ်”

ဦးဆောက်စကား ကြားပြီး ဦးတိုင်းလုံးကျော်တို့ အငိုရပ်ပြီး ဘီလူးဆိုင်းလေးနဲ့

“သေချင်းဆိုးလေး. . ကျွေးရမွေးရကုန်းနပ်လိုက်တာ”

“အလကား စတာပါ အဖေရယ်. . ကြွေးဆပ်ဖို့ . . သန်လျင်က အမှော်ခြံကလေး ရောင်းလိုက်ပါလား. . အခု ဈေးကောင်းရနေတဲ့ ဥစ္စာ”

“ဟေ့ကောင် တော်. . တိတ်၊ ငါ့ကို ဒီခြံရောင်းဖို့အကြောင်း စကားလာမစနဲ့. . ငါ မင်းအဖေကို ကတိပေးထားတယ်. . ဒီခြံကို ငါ အသက်ရှင်နေသရွေ့ ဘယ်တော့မှမရောင်းဘူးလို့ ကတိပေးခဲ့တာ. . မရောင်းဘူးဆို မရောင်းဘူးကွာ”

“ဟူး”

‘တစ်’ဆို ‘နှစ်’ မပြောင်းတဲ့ အဖေအကြောင်း သိပြီးသားမို့ ပါးစပ်ညောင်းခံပြီး ပြောမနေတော့ဘူး။

“ဒါနဲ့ အဖေဘကြီးဦးဖို့လှိုင်ဆိုတာလေ. . အဖေပဲ ပြောပြီး

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဆော့၊ သူ့မှာ လယ်ဧကတစ်ရာကျော်ရှိတယ်ဆို. . သူ့ဆီမှာ ငွေချေးကြည့်ပါလား”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က မျက်နှာကို စပရိန်လို ရှုံ့ကာမဲ့ကာဖြင့်

“နှပ်ခွံကို ငါးပိလုပ်ပြီး စားလို့ရရင်စားမယ့်သူကွ. . နော်. .

ငါ့ဘကြီးအကြောင်း ငါအသိဆုံး. . ဟိုတလောကတော့ ငါကြားသား

ငါ့ဘကြီးလေ. . ကြီးမှ နှစ်လုံးရောဂါထလာတာ”

“အသက်ကြီးတော့ နှလုံးက ဘယ်ခံနိုင်မလဲ အဖေရဲ့”

“သေလိုက်ပါလား. . အဲဒီနှလုံးကို ပြောတာမဟုတ်ဘူးကွ၊

နှစ်လုံးထိရောဂါထတာကို ပြောတာ. . နှစ်လုံးရှုံးလို့တဲ့. . လယ်တွေ တစ်ဧကပြီးတစ်ဧက ရောင်းစားနေတာ. . ခုဆို ဘယ်နှဧကလောက် တျန်သေးလဲ မသိဘူး”

“နေပါဦး. . အဲဒီဦးဖို့လှိုင်မှာက သားသမီးမရှိတော့ သူသေ

ရင် သူ့အမွေတွေ ဘယ်သူရမှာလဲ”

“ငါရမှာ. . သူနဲ့ မင်းအဘွားက မောင်နှမ နှစ်ယောက်ပဲ ရှိ

တာ. . အရင်းဆုံးတူဆိုလို့ ငါပဲ ရှိတာလေ။ ဒါပေမယ့်ကွ. . သူ မသေခင် ကြွေးပူဖို့ပြီး ငါအရင်ရှောမယ်နဲ့တူပါရဲ့ကွာ”

အဲဒါတော့ ဟုတ်ချင်ဟုတ်မှာ။ အဘိုးက လယ်ကွင်းထဲကလေ

တို့ တဝကြီးရှူနေရတာဆိုတော့ ကုန်းမာရေးက ဒေါင်ဒေါင်ကိန်ပြည့်လို့။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၉၆

“ကဲဗါကွာ. . စိတ်ကူးတွေ ယဉ်မနေနဲ့။ သွား. . အဝတ်တွေ သွားသိမ်း. . ငါတို့ သန်လျင်ကခြံလေးမှာပဲ ပြန်နေကြရအောင်”

“အဖေ့သဘောပါပဲဗျာ. . ကျွန်တော်တို့သားအဖ ဘယ်တော့မှ အိမ်ပြေးဘဝက လွတ်မှာလဲ”

“ကြွေးကျေတဲ့တစ်နေ့ပေါ့ကွာ”

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျှော်လင့်ချက်မဲ့နေသောမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်မိကြသည်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ အရိုးထုတ်ရတော့မှာလား. .

ပိုက်ဆံမရှိတော့ ယောက်ျားစကန်ဖြစ်သော်ငြား KTVလည်း မသွားနိုင်။ မာဆတ်လည်း သွားပြီး မဆတ်ဆော့နိုင်နဲ့၊ လုံးပါး ပါးပြီ နဲ့ တူပါရဲ့. . .

ဆောင်း ညဖြာ သို့စာပေ

(၁၀)

သန်လျင်က ခြံလေးထဲမှာ ခြံထွက်အသီးအရွက်ကလေးတွေ နဲ့ သက်သတ်လွတ်စားပြီး နေနေတဲ့ သားအဖနှစ်ယောက်ဆီ စာတိုက်မှ စာတစ်စောင် ရောက်လာခဲ့သည်။

အဖေက စာကိုဖောက်ဖတ်သည်။

“မောင်တိုင်းလုံးကျော်. . မင်းရဲ့ဘကြီးဦးဖိုးလှိုင် အလှူမှာ ဆီထမင်းငါးပွဲနဲ့ လက်ဖက်ရည် ငါးခွက်သောက်ပြီး သွေးတွေ တိုးပြီး ရှော့သွားပြီ။ အမြန်လာပါ. . ဟာ. . သားရေ. . မင်းနဲ့ငါပြောနေတာ သူကြားသွားတယ်နဲ့တူတယ်. . အခု ကောက်ကာငင်ကာနဲ့ တကယ် ရှော့သွားပြီ. . ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

ဦးဆောက်က ခုနစ်ထွေကကို ကွေးနေအောင် ထည့်ရင်း

ဆောင်း ညဖြာ သို့စာပေ

“ဘယ်လိုမှလုပ်မနေနဲ့တော့. . အဲဒီရွာကို လိုက်သွားပြီး အဖေ့
တွေ သွားယူရုံပေါ့ အဖေရာ”

“ဟာ. . ဒါဆို ငါတို့သူဌေးဖြစ်ပြီပေါ့. . ဟေး. . ”

သားအဖနှစ်ယောက် လက်ဖဝါးချင်းရိုက်ပြီး အကုန်ပေးကြီး
အော်လိုက်ကြသည်။

“သူဌေးလောင်း. . သူဌေးလောင်း. . သူဌေးလောင်းတွေ
ကွ”

စိတ်ကူးထဲမှာတောင် သူဌေးဖြစ်နေတဲ့ဥစ္စာ. . ဘကြီးတို့ရွာ
ကိုများရောက်ရင် အိုးစည်ဒီးပတ်နဲ့ကို ကြိုမလားပဲ. .

ဦးတိုင်းလုံးကျော်တို့သားအဖ ဖိရာကားစီးပြီး ဧရာဝတီတိုင်း
က ဦးဖိုးလှိုင်တို့ရွာကို လိုက်ကြသည်။

သူတို့ရောက်တာနဲ့ အသုဘကိုစွဲကို တိုင်ပင်ကြသည်။

ရွာလူကြီးတွေက

“ဦးဖိုးလှိုင်ရဲ့ရှားရှားပါးပါးအမျိုးတွေ ရောက်လာပြီဆိုတော့
အသုဘကို မနက်ဖြန်ချကြတာပေါ့”

မချလို့ကလည်း မရတော့ဘူးလေ. . ရွာမှာက ရေထေလို ရေ
ခဲတိုက်ရှိတာမဟုတ်တော့ သုံးရက်ဆို ဒုက္ခရောက်ပြီ။ ရွာလူကြီးစကား
ဆုံးတော့ ဦးတိုင်းလုံးကျော်က လည်ချောင်းတစ်ချက်ရှင်းလိုက်ပြီး

“ကျွန်တော် ဒီနေရာမှာ တစ်ခုတော့ ပြောချင်ပါတယ်”

ရွာလူကြီးက

“ပြောပါ. . ပြောပါ. . ငါးရက်ထားချင်လို့လား”

“မဟုတ်ဘူး. . မနက်ဖြန်ချမှာ. . အဲဒါ ဆိုင်းဝိုင်းငှားချင်လို့”

ရွာလူကြီးတွေ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ပြုပြင်ပြီး

ကြည့်ကြသည်။

“အသုဘနဲ့ဆိုင်းဝိုင်းက ဘာဆိုင်လို့တုန်း”

“ဟာ. . ဆိုင်တာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော့်ဘကြီးက အပျော်အပါး
သိပ်မက်တာ”

“ဖိုးလှိုင်က ဒီလိုလူမျိုးလား. . ပုံကြည့်တော့ မထင်ရဘူးနော်၊
တုပ်ကမြင်းကြီး”

သူတို့ထင်ရာမြင်ရာမြောနေကြပြီ။

“ကျွန်တော်ပြောတာ ဒီသဘောမျိုးမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဘကြီး
စာ ကပ်စေးသာ နည်းတာ. . မြန်မာ့ဂီတကို အရူးအမူးချစ်တာဗျ. .
အဲဒါကြောင့်. . ဘကြီးအသုဘမှာ စည်စည်ကားကားလေး ဖြစ်သွား
အောင်”

ဦးဆောက်က ဝေလည်လည်လုပ်နေတဲ့အဖေစကားကို စိတ်
စာ သိပ်မရှည်ချင်တော့။

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၀၀

“အဖေကလည်းဗျာ. . ဝမ်းသာရင် သာတယ်ပေါ့. . ဘကြီး
ဆီက အမွေတွေရတော့မှာဆိုပြီး မြူးနေတာ ကျွန်တော်သိသားပဲ”

သားက အမှန်တရားတွေ ပြောနေတာဆိုတော့ ဦးတိုင်းထဲ
ကျော် ရှက်သွားသည်။ ရှက်ရှက်နဲ့ သားဖြစ်သူကို လှည့်ပြီး မာန်သည်

“ကလေး. . ကလေးလို နေစမ်း. . လူကြီးတွေကြားမှာ
. . ဝင်မပါနဲ့”

“ကျွန်တော် ကလေးမဟုတ်လို့ တစ်ခုလပ်တောင် ဖြစ်ပြီ
လေ. . အဖေကလဲ”

“အေး. . မင်းရဲ့လူယိုရည်တောင် မပျက်ဘဲရလိုက်တဲ့ တစ်
လပ်ဂုဏ်ပုဒ်ကို ထုတ်ထုတ်ပြီး ပြမနေနဲ့. . အရေးထဲ”

ရွာလူကြီးတွေခမ္မာ တော်တော်လည်း နားငြီးနေပြီမို့

“ကဲ. . ခင်ဗျားတို့ ဆိုင်းငှားချင်တယ်ဆိုရင် တခြားဖေ
မှာ သွားရှာမနေနဲ့. . ကျုပ်တို့ရွာထဲက စိန်မာခင်ဆိုင်းကို ငှားဖေ

. . ဟုတ်ပြီလား. . အဲဒီ စိန်မာခင်ဆိုတာက အငိုသိပ်တော်တာ. .
ငိုပြရင် ခင်ဗျားတောင် မျက်ရည်ပေါက်ပေါက် ကျလာမှာ လောင်

သေးတယ်ဗျာ”

ရွာလူကြီးနောက်တစ်ယောက်က မျက်နှာမကြည်မသာ
ဝင်ပြီး သမသည်။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

မူပိုင်နင်းဆီ - ၁၀၁

“စိန်မာခင်ဆိုတာ ခင်ဗျားမိန်းမလို့ ထည့်ပြီး ပြောဦးလေ. .
တခြားလူတွေ မသိဘူး. . သူ သီချင်းဆိုရင် ကျုပ်တော့ ထိုင်တောင်
နီချင်တယ်. . အဟုတ်ပြောတာ စိတ်ညစ်လွန်းလို့”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က ခုလိုအချိန်မှာ ရွာလူကြီးတွေကို ဖားရ
မှာဆိုတော့. .

“ခင်ဗျားတို့ ညွှန်းတာနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တောင် စိန်မာခင်ကို
ကြိုက်ချင်လာပြီ”

“ဟေ”

“ဪ. . သူ သီချင်းဆိုတာ နားထောင်ချင်လာပြီလို့ပြော
တာ”

ရွာလူကြီးက သူ့မိန်းမကျတော့ တိုတတ်သား။ သူ့ရှုပ်က
သူ့များမိန်းမဆို ပိုးစိုးပက်စက်ကို ပစ်မှားမယ့်ရှုပ်. . ဥပမိရှုပ်က အဲ

လောက်ကို ခန့်တာ. .

“ဒါဆို ကျုပ်ပြန်ပြီး သူတို့ သီချင်းတိုက်လို့ရအောင် သွားပြော
လိုက်ဦးမယ်”

“ဟာ. . နေဦးလေ. . ကျွန်တော့်ဘကြီးထားခဲ့တဲ့ အမွေစာ
ရင်းလေး ပြောသွားဦးလေ”

ရွာလူကြီးဦးဖေတလူက တဟားဟားအော်ရယ်ရင်း
ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

www.burmeseclassic.com

“အများကြီးပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားရမယ့်အမွေး.. အဲလေ.. အခုက လယ်တစ်ဧကကြီးများတောင်.. ဟီး.. ဟီး.. ပျော်ပျော်ကြီးထွန်းပေတော့ဗျာ”

မှန်းချက်နဲ့နှမ်းထွက် မကိုက်လေတော့ ဦးတိုင်းလုံးကျော်ခမျာ စကားတောင် ထစ်လေသည်။

“ဟုတ်.. ဟုတ်.. ရဲ့.. လား.. ဗျာ..”

“မယ့်ရင် တစ်ရွာလုံးလိုက်မေးကြည့်.. နှစ်လုံးဒုက္ခနဲ့ တစ်ကွက်ပြီး တစ်ကွက် ရောင်းစားသွားတာ.. သူသေမယ့်နေ့မှာတောင် အလှူမှာ ပြောသွားသေးတယ်.. လယ်တစ်ကွက်ပဲ ကျန်လို့ ၄၀ယို ဦးမတဲ့.. ဒါပေမယ့် ခမျာ မထိုးလိုက်ရပါဘူး.. သေသွားတာကိုး”

ဦးဆောက်ရဲ့ခေါင်းက ငိုက်ဖိုက်ကျသွားသလို သူ့အဖေလည်း ကွယ်လွန်သူ သူ့ဘကြီးဦးဖိုးလှိုင်ရဲ့အလောင်းကို ဒေါသထွက်ထွက် အံကြိတ်ပြီး ကြည့်လေသည်။

“ရှိသမျှ လုပ်ချသွားတယ်.. ငါ့တူအတွက်ဆိုပြီး ဘာမှအုတ်မသွားဘူး.. ဟင်း.. ဒီလိုဘကြီးမျိုး နတ်ပြည်မရောက်ပါစေနဲ့ဗျာ”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က စိတ်လိုလက်ရလေး ဆုတောင်းပေးပြီး ရွာထဲက ကာလသားဝိုင်းမှာ ဖဲကောက် ဝင်ကောက်ပါတော့သည်။

ဦးဖိုးလှိုင်ရဲ့အသုဘက တော်တော်ကြီးကို စည်နေသည်။ အမှန်က အသုဘလာပို့တာထက် ဆိုင်းဝိုင်းနဲ့သီချင်းဆိုတာကို လာအားပေးကြခြင်းဖြစ်သည်။

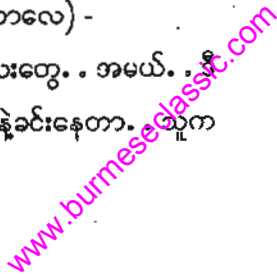
ဆိုင်းဆရာလေး ရွှင်ကိုကိုကလည်း လက်သံပြောင်သည်။ “ဆရာ.. ပတ်မကြီး အရင်ချရမလား.. ပတ်ကလေး အရင်ချရမလား”

နဲ့မှတ်နေတဲ့ သူ့ဆရာက ပြန်ဖြေသည်။

“မင်းဟာမင်း ချချင်တာချဟေ့.. ငါ့လာမေးမနေနဲ့” ရွှင်ကိုကို ဇက်ကလေးပုသွားသည်။ မင်းသမီးစိန်မာခင်က ခိုက်ခွက်ကြီးကို ဟန်ပါပါကိုင်ကာ ဦးဖိုးလှိုင်အတွက် လွမ်းချင်းကိုဖပြီး သီကူးလေသည်။

- သံသရာရဲ့ခရီးသည်ကြီး ဦးဖိုးလှိုင်.. ရထားကြီးကို စီးကာ ခုများတော့လေ.. မရဏာဘူတာကြီးမှာ.. ရပ်သွားရပါပြီကောလေ.. ဟီး.. ရွတ်.. (အမယ်လေး ကိုဖိုးလှိုင်ရဲ့.. တစ်ပြားကို နှစ်ပြားခွာပြီးတော့ ကိုယ့်အိမ်မှာ မီးခိုးတိတ်.. ရွာထဲက အိမ်တွေမှာ ပတ်.. ပတ်ပြီး စားခဲ့တာလေ) -

သွားပါပြီ။ ဘကြီးရဲ့ ရှုစမဲ့စုသိက္ခာလေးတွေ.. အမယ်.. မိန်းမက ဇာတ်သံလေးနေ့ပြီး အငိုပြောလေးနဲ့ခင်းနေတာ.. သူက

ပြောပြောပြီး ငိုလေ. . ဘေးနားက ပရိသတ်တွေက တဝါးဝါးတဟာ
ဟားနဲ့ ပွဲကျလေ. .

အဲဒါကြောင့် အသုဘက စည်ပါတယ်လို့ပြောတာ. . စိန်မာ
ခင်က ဆက်ပြီး ဆိုသည်။

♫ အများက သိကြတာက ဦးဖိုးလှိုင်က လူပျိုကြီးတဲ့ . .
တကယ်တော့ သူက မုဆိုးဖိုကြီးပါ. . အဟီး. . ဟင့်. .

သူတိတ်တိတ်ပုန်းမယားက ထော်လာဂျီတိုက်ပြီး သေသွား
ပြီဆိုတော့လေ. . ခုတော့. . သူ့ခမျာ နောက်တစ်ယောက်တောင် မှ
လို့မတွေ့သေးဘူး. . ဆီထမင်းငါးပွဲနဲ့ ကိစ္စချောရတယ်လို့. . အမယ်
လေး ကိုဖိုးလှိုင်ရဲ့ ကျွန်မ ရင်နာလှချည်ရဲ့. ♫

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က စိန်မာခင်အနားကပ်ပြီး

“ဟေ့. . ခင်ဗျား ဘာတွေ လျှောက်ဆိုနေတာလဲ. . ကျွန်
ဘကြီးကို သိက္ခာလာချနေတာလား”

စိန်မာခင်က မိုက်ကို လက်နဲ့အုပ်ပြီး

“ဒါဆို. . ကျွန်မ အပျော်လေးနဲ့ပြောင်းလိုက်မယ်လေ. . ထ

. . ရွှင်ကိုကိုရေ. . နတ်ဒိုးလေး”

♫ ဒယ်. . ဒယ်. . ဒယ်. . ဒဲ. . ဒဲ. . ဒယ်. . ကိုဖိုးလှိုင်. .

ကိုဖိုးလှိုင်. . မွတ်တားဆီမှာ ပုဆိုးပေါင်တဲ့ ကိုဖိုးလှိုင်. . နောက်ဆံမထိ

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

နဲ့ ငါးရာစိုက်ပြီး ကျွန်မ ပြန်ရွေးပေးမှာ. . ဒယ်. . ဒယ်. . ဒယ်. . ဒဲ
. . ဒယ်. . ဒယ်. ♫

“သားရေ. . ငါ့ဘကြီးတော့ သေကာမှ ခောက်ရှက်လုံးလုံး
တွဲပါပြီကွာ”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ပြီးနေတော့. . .
ဦးဆောက်က

“အဖေ ဆတ်ဆော့တာလေ. . ပြီးရင် ဒီဆိုင်ခိုင်းငှားခ ဘယ်
သူပေးမှာလဲ”

“ကူငွေထဲက ပေးရမှာပေါ့ကွာ”
“ဒါပြီးရင် ပြန်ရအောင် အဖေရာ. . ဘာမှလည်း ရဖို့ မရှိ

ဘူး”
“ဟာ. . မင်းပြန်ရင်ပြန်. . ငါ မပြန်သေးဘူး. . ဒီလယ်ကွက်

လေးနဲ့ ငါလုပ်စားလိုက်ဦးမယ်”
ခေါင်းမာတဲ့အဖေကြောင့် ဦးဆောက် စိတ်ညစ်ရသည်။

တကယ်လည်း အသုဘသာ ပြီးသွားသည်။ အဖေက သန်
ချင်မပြန်တော့ချေ။ အဘိုးလှိုင်ရဲ့ အိမ်မှာနေပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ

ထမင်းစားကာ ကိုယ်တိုင် လယ်ကွင်းထဲဆင်းသည်။ တစ်နှစ်လောက်
လုပ်စားကြည့်ရအောင်ဆိုပြီး ဦးဆောက်ကိုပါ ဆွဲထားသည်။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

www.burmeseclassic.com

မိဘယ် . ဒီနေရာမှာ ဘယ်သူက လာမြှုပ်သွားတာလဲ . သား . သား
ရေး . လာပါဦးကွ”

သူ့ရဲ့အားယားဖားယားခေါ်သံကြောင့် ထမင်းလုံးစီနေသော
ဦးဆောက် ပြေးလာသည်။

“ဟာ . . ရွှေတွေပါလား . . ဘယ်က ရတာလဲ အဖေ”

ဦးဆောက်ရဲ့ဝမ်းသာအားရအမေးကို သူ့အဖေက ဝမ်းထဲ

ထ လာတဲ့အသံကြီးနဲ့

“မြေကြီးက ရွှေသီးပြီ သားရေး . . ဒါ ငါတို့နဲ့ထိုက်လို့ ရတာ

ထွ . . မနက်ဖြန် ရန်ကုန်သွားမယ် သား၊ ငါတို့ကို အထင်သေးထားတဲ့
ဆိုကောင် ထိပ်ပြောင်ကြောင်ကျားကို ပြန်ပြီး lesson ပေးရမယ်”

“အဖေ . . အဖေ . . ဒါဆို သား ရက်ကို ပြန်ခေါ်လို့ရပြီပေါ့

နော်”

“မယားတရားက တစ်မျိုး . . နေဦး . . ငါတို့ ဒါကိုအရင်းအနှီး

ဖျပ်ပြီး စီးပွားရေးလုပ်မယ်ကွာ . . အတိုးတွေပေးပြီး ကြွေးလည်းဆပ်
ရဦးမယ် . . ပြီးမှ မင်းကောင်မလေးကို အဖေကိုယ်တိုင်သွားခေါ်ပေး

မယ် . . ဟုတ်ပြီလား”

မထင်မှတ်ဘဲ သူတို့သားအဖ အကြီးအကျယ် ထောသွားပါ

သည်။

ဆောင်း ညမြာ သို့စာပေ

ဥလခန့်အကြာ . . .

ကုသိုလ်ကံများ ဆိုးချင်တော့ သွားနေရင်းနဲ့ကို လယ်ကွင်း
ထဲမှာ မှောက်ရက်လဲသည်။

လဲပြီး နဖူးက မြေကြီးနဲ့ဆောင့်သည်။

ဝှပ်ခနဲကို အသံမြည်တာ . . .

“ဟာ . . ဘာကြီးလဲဟာ . . မာမာကြီးပါလား”

တစ်စွန်းတစ်စထွက်နေတဲ့ ဖိုးနှုတ်ခမ်းတစ်ခုကို ဦးတိုင်းလို့

ကျော် တွေ့သွားပြီး တူးကြည့်သည်။

ဖိုးတစ်လုံး ထွက်လာသည်။ သူ့နဖူးမှာလည်း အာလူးဘူကြီး

ထွက်နေပြီ။

ဖိုးက လေးနေတော့ အဖုံးကို ဖွင့်ပြီး အထဲကို နှိုက်ကြည့်

သည်။

“ရွှေ . . ရွှေတွေပါလား။ ဘုရား . . ဘုရား . . စိန်တွေလည်း

ဆောင်း ညမြာ သို့စာပေ

ဂျပန်ခေတ်ကမြုပ်ခဲ့ဟန်တူသောရတနာအိုးက ထိပေါက်တာထက် အများကြီးသာပါသည်။

ဦးဆောက်က သူ့အဖေနဖူးမှာ ဘုကြီးထွက်နေတဲ့ အာလူးသီးကို လက်ခလယ်ကျွေးပြီး ခေါက်ကြည့်သည်။

“အား...”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က ငယ်သံပါအောင်အော်ကာ မိုးမွန်နေအောင် ဆဲတော့သည်။

“ကမြင်းမသား... သေချင်းဆိုးလေး... ငါ့နဖူးကို ဘာကိစ္စခေါက်ရတာလဲ... အား... နာလိုက်တာ...”

“တကယ်နာတယ်... ဟားဟား... ဒါဆို ကျွန်တော်အိပ်မက်မက်နေတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ တကယ်သူဌေးဖြစ်သွားပြီနော်၊ ဒါနဲ့ ဒီအိုးထဲကဟာတွေရောင်းရင် သားတို့အကြွေးတွေကျေပါ့မလား အဖေ”

ဦးဆောက်က မေးတော့

“ငတုံး... စိန်တွေ ဖျေးကောင်းတာ မင်းမသိဘူးလား... ဒီထဲမှာ ငါးမူးကိုက်တွေ နည်းတာမဟုတ်ဘူး”

“ဟာဗျာ... ဒီခေတ်ကြီးထဲမှာ ငါးမူးက ဘယ်နေရာမှာ သွားသုံးမလဲ... အိမ်သာ တစ်ခါတက်တောင် တစ်ရာ လိုတဲ့ဥစ္စာ... သီလရှင် သွားလျှူကြည့်ပါလား... မျက်စောင်းတောင် အထိုးခံရဦးမယ်”

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

“မင်းအဖေ ငါးမူးစေ့ကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူးကွ... စိန်... စိန် ငါးမူးကိုက်ကို ပြောနေတာ”

“သိမှမသိဘဲ အဖေရာ... တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ဝတ်မှမဝတ် ဖူးတာ”

ဘာပဲပြောပြော... အိပ်မက်တွေကို အကောင်အထည်ဖော် ခို့အတွက် သားအဖ နှစ်ယောက်လုံးကတော့ ကြက်ဖတွေက အဘခေါ်ရမလားပဲ...

တက်ကြွလွန်းလို့လေ...

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

အတည်ပေါက်နဲ့နောက်ပေမယ့် ဦးတိုင်းလုံးကျော်က အဲဒီ
လောက်တော့ မအ၊ပါ။

“ဟေ့ကောင်.. မင်း ငါ့ကို လာမဖို့နဲ့.. ဒရိုင်ဘာဆိုတာ..
ထားမောင်းတဲ့လူကို ခေါ်တာ၊ MD က သူဌေးတွေကိုခေါ်တာ.. ဘာ
မှမဆိုဘူး”

ဦးဆောက်က စပ်ပြီးပြီးရပ်နဲ့

“ချစ်လို့ စတာပါ အမေ့ယောက်ျားရဲ့.. မန်းနေးဂျင်းဒါရိုက်
တာကို ခေါ်တာ.. MD တဲ့.. နေဦး.. အခု အဖေက သူဌေးဖြစ်နေ
ပြီဆိုတော့ သူဌေးတစ်ယောက်ရဲ့အဆောင်အယောင်တွေ လိုကို လို
တယ်.. ဒီလိုလုပ်.. အဖေကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့အတွက် စက္ကင်
ထရိုအလန်းစားလေးတစ်ယောက် ခေါ်မယ်.. ငြိတော့ ဘာသာစကား
ငါးမျိုးပြောနိုင်တဲ့ လူငါးယောက်ကို ခေါ်မယ်.. အရေးအကြီးဆုံးက
သူဌေးပုံစံအပြည့်အဝပေါက်အောင် ဘော်ဒါဂတ် လေးယောက်တော့
ထားရမယ်.. ကိုးရီးယားကားထဲက သူဌေးတွေလိုလေ.. သူ့ကား
နောက်မှာ ကုတ်အင်္ကျီအမည်း၊ မျက်မှန်အမည်းနဲ့လူတွေ ပြေး.. ပြေး
လိုက်နေကြတာ အဖေတွေ့တယ် မဟုတ်လား”

“အေး.. မင်းပြောတာ သဘာဝကျတယ်၊ ငါ့သားလို့ မပြော
ရဘူး.. တွေးလိုက်ရင် အကြီးကြီးတွေ”

ဆောင်း ညပြာ ဆိုစာပေ

(၁၁)

ကိုယ့်ဟာကိုယ်ကြည့်ပြီး မြိန်မြိန်ကြီးပြုံးနေသူက ဦးတိုင်းလုံး
ကျော်.. ဆိုင်းဘုတ်ကို ပြောတာပါ။

“ကြည့်စမ်း.. တိုင်းလုံးကျော်အင်ပိုနဲ့အိတ်စ်ပို့ကုမ္ပဏီဆိုပါ
လား.. ကျက်သရေရှိလိုက်တာနော်.. အရွယ်လေးရှိတုန်း ကုမ္ပဏီ
မှာ MD ရာထူးရတာ ဂုဏ်ယူစရာပဲ”

ဦးဆောက်က အဖေမှာလိုက်တဲ့ပစ္စည်းတွေဝယ်ပြီး ကားပေါ်
မှဆင်းလာသည်။ သားကို မြင်တော့မှ သူသိချင်တာတွေ မေးဖို့ သတိ
ဝင်လာသည်။

“သားရေ.. လာဦး.. အဖေက အင်္ဂလိပ်လို သိပ်မကျွမ်းဘူး
ကွ.. သူများတွေပြောပြောနေတဲ့ MD ဆိုတာ ဘာလဲကွ”

“မန်းနေးဂျင်းဒရိုင်ဘာရဲ့အတိုကောက်ကို ပြောတာ”

ဆောင်း ညပြာ ဆိုစာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၁၂

“ဒါဆို ကျွန်တော် စိစဉ်လိုက်တော့မယ်နော်”

“သား.. မင်းပြောတဲ့ ဘာ.. စက္ကင်ထရီ ဆိုတာလေ.. အဲ

.. အဲဒါ..”

“သတင်းစာကနေ ခေါ်မှာလေ.. အဖေ့စိတ်ကြိုက်သာရွှေ့

... စိတ်တိုင်းမကျမချင်း ရွေး.. ဟုတ်ပြီလား”

အောင် သပြာ သို့စာပေ

မူပိုင်နင်းဆီ - ၁၁၃

‘တိုင်းလုံးကျော်’ ကုမ္ပဏီရဲ့ လေအေးစက် သုံးလုံး တပ်ထား
တဲ့ အခန်းထဲမှာ မိနီစကတ်ပေါင်တိုလေးတွေနဲ့မမတွေ့ခမျာ ချမ်းလွန်း
လို့ မေးတွေလည်း တုန်၊ ပေါင်တွေလည်း တုန်.. အင်တာဗျူးဖြေရ
မှာ ကြောက်လို့ ဒူးတွေလည်း တုန်နေကြသည်။

အင်တာဗျူး ဝင်ဖြေတဲ့ အသားညိုညိုနဲ့ကောင်မလေး ပြန်
ထွက်လာသည်။

အားလုံးက ဝိုင်းပြီး မေးကြသည်။

“အထဲမှာ ဘာမေးခွန်းတွေ မေးတာလဲဟင်..”

ကောင်မလေးက ခေါင်းရော လက်ပါ တခါခါဖြင့်

“တစ်ခါမှမဖြေပဲတဲ့မေးခွန်းတွေ မေးတယ်.. Tom & Jerry
ကြိုက်လားတဲ့”

“ဟင်..”

“ကျွန်မက မကြိုက်ဘူးလို့ပြောတော့ စာရွက်မှာ minus one
(-1) လို့ရေးတယ်.. နောက်တစ်ခါ လူကို အနုလုံပဋိလုံကြည့်တယ်..
ခေါင်းခါတယ်.. (-5) လို့ ရေးတယ်.. အသားက နဂိုညိုတာလားတဲ့၊
ဟုတ်ကဲ့ဆိုတော့(-2)တဲ့၊ စကားပြောရင် တံတွေးစင်တယ်ဆိုပြီး(-2)
တဲ့.. သူပေးမယ့် ဆယ်မှတ် သူ့ဟာသူ နုတ်သွားလိုက်တာ ကုန်ရော၊
အလကား.. ဝပေါကြီးပါ..”

အောင် သပြာ သို့စာပေ

ကောင်းချီးဩဘာတွေ ပေးနေလိုက်တာ။

နောက်တစ်ယောက် ထပ်ပြီး ခေါ်သည်။

“သီဂီရွှေဝါပိုးထည်တိုက်. . အဲလေ. . သီဂီရွှေဝါမိုး. . ထပ်

မယ်”

အဲဒီတစ်ယောက်က ဝင်သွားပြီး ချက်ချင်းပြန်ထွက်လာသည်။

အားလုံးက ဝိုင်းပြီး စပ်စုကြသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်. . မြန်လိုက်တာ”

ထိုမိန်းမက ရှုံ့မဲ့ပြီး

“ဝင်သွားတာနဲ့ (-10)တဲ့. . ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဝပြီး ပုခေ

လို့တဲ့. . သူလိုချင်တဲ့ဒီဇိုင်း မဟုတ်လို့ ဆိုပဲ. . နှာဘူးကြီး. . မသိရ

ခက်မယ်”

ခြေဆောင့်ပြီး ပြန်သွားပြန်ပြီတစ်ယောက်. .

ကျန်တဲ့ မမတွေက အချင်းချင်း ခေါင်းတိုက်ဆွေးနွေးပွဲ

ကြသည်။

“ဟဲ့. . အခြေအနေ မဟန်ဘူး. . ငါတို့အလှည့်ကျရင်(-20

တွေဖြစ်ကုန်ဦးမယ်. . ပြန်ကြမလား”

တစ်ယောက်က

“အိုး. . ရှင်တို့ကလဲ. . အားဝယ်တတ်လိုက်တာ. . အဲဒီ

သူ့မှီက ပေးရင် ပက်ပက်စက်စက် ပေးတာနော်. . ကျွန်မက ဒါမျိုးမှ

ကြိုက်တာ”

သူက ပြောအားရှိမှာပေါ့လေ. . ငါးရံကိုယ်လုံး(Slimbody)

လေးနဲ့ မျက်နှာက ကြွေရုပ်ကလေးလို လှနေတာကိုး. . (အမှန်က

ကြွေမိတ်ကပ်လိမ်းထားတာ)

တစ်ယောက် ဝင်လိုက် ထွက်လာလိုက်နဲ့ ခုတစ်ခါ ချစ်သဲစု

ရူပါရဲ့အလှည့်ရောက်လာသည်။

အပေါ်က အင်္ကျီအဖြူကိုယ်ကျပ်ကို မိနီစကတ်ခရမ်းရောင်

လေးနဲ့ တွဲဝတ်ပြီး အရမ်းကို စမတ်ကျလွန်းတဲ့အတွက် အားလုံးက

သူမအလှည့်ကို စိတ်ဝင်စားနေကြသည်။

အခန်းထဲမှာ အင်တာဗျူ စချေပြီ. .

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က ချစ်သဲစုရူပါကိုကြည့်ပြီး တံတွေးတစ်

ချက်ဖြိုကာ

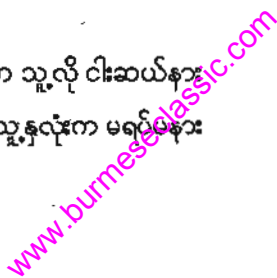
“နာမည်က ချစ်. . .”

ရှည်လို့ပဲ ဆက်မခေါ်တာလား. . ဘာလားတော့ မသိ။

“ချစ်သဲစုရူပါ အစ်ကိုကြီး”

အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်ကောင်မလေးက သူ့လို ငါးဆယ်နား

တပ်နေတဲ့ အင်္ကျီကြီးကို အဲဒီလိုခေါ်လိုက်တော့ သူ့နှလုံးက မရပ်မနား

ခုန်လာသည်။ ခုန်ပေါက်လွန်းလို့ အပြင်တောင် ထွက်လာမလား ထင်ရသည်။

“ဟုတ်ပါပြီ၊ သမီးရဲ့အတိုင်းအထွာလေး တစ်ချက်လောက် ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်သော ချစ်သဲက ခပ်ညှည့လေး

သံဖြင့်

“ရင်က စ၊ပြောရမလား.. ဘယ်က စ၊ပြောရမလဲ အစ်ကို

ကြီး”

တံတွေးကို နောက်တစ်ချက် ထပ်ပြီးမြိုသည်။

“ပြောပါ.. အရှိအတိုင်း ပြောပါ”

“36"-26"-35" ပါ အစ်ကိုကြီး”

“ထင်တယ်.. အဲဒီလောက်ရှိမယ်လို့.. ကြည့်ကတည်းက

တယ်”

“ဟိုလေ.. အဲဒါမေးပြီး ဘာလုပ်မလို့လဲဟင် အစ်ကိုကြီး”

“ယူနီဖောင်း ချုပ်ပေးမလို့လေ”

“ဟင်.. ဒါဆို ချစ်သဲကို ခန့်လိုက်ပြီပေါ့နော်.. အမယ်လေး

ဝမ်းသာလိုက်တာ”

ချစ်သဲက ခုန်ပေါက်ပြီး ပျော်မြူးနေသည်။ ဦးတိုင်းလုံးတွေ

က ပြုံးပြုံးကြီးဖြင့် -

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

“ဦး ကိုင်ထားတဲ့ ဆောင်ရုဒ်ကို သိလား”

“ဟင့်အင်း”

“လာ.. ဒီနား လာခွဲ”

ချစ်သဲကို သူ့အနားခေါ်ပြီး

“မတတ်တာကို သင်ပေးလို့ရပေမယ့် မလှတာကို ဘယ်လို

လုပ်ပြီး ပြင်ပေးမတုန်း.. မင်းလေးက ကဗျာမမီ စာမမီတဲ့ မဒီလေး

မို့ ဝင်လာကတည်းက တန်းပြီး ခန့်လိုက်တာ”

မှတ်သားလောက်တဲ့ ဆောင်ပုဒ်ပါပေ။ အပြင်မှာ စောင့်နေ

တဲ့ မမတွေ ပွစိပွစိဖြစ်နေကြပြီ။

“ဘာလဲဟ.. ဝင်သွားတာ တစ်နာရီလောက် ရှိပြီ.. ခုထိ

ထွက်လာသေးဘူး.. ငါတို့လည်း ငိုက်ဆာလို့ အူတွေလိမ်နေပြီ”

“ဧကန္တ၊ ဒီညအတွက် အိုဟာတိုင်ဆင်းဖို့ခေါ်ထားပြီနဲ့တူတယ်”

“ဟဲ့.. နင့်စကားက ဘာကြီးလဲဟ”

နာမည်ခေါ်ပေးတဲ့ အပေါက်စောင့်က အားလုံးကြားအောင်

အော်ပြီး ပြောသည်။

“ချစ်သဲစုရွပါနဲ့ ဆရာက အထဲမှာ အိုကော်နေပြီဆိုတော့..

ခင်ဗျားတို့အားလုံး ပြန်လို့ရပါပြီ”

အားလုံးရှုရှုရှုရှုရှားရှားတွေ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

“ဒါ သက်သက်စော်ကားတာ.. အင်တာဗျူးလာဖြေတယ်ဆို
ကတည်းက အားလုံးကို ဘူး.. အဲလေ.. ဗျူးရမှာပေါ့.. ပြီးမှသာ
မျှတတ ဆုံးဖြတ်ပြီး ရွေးရမှာ.. သူ့အကြိုက်တွေ့တာနဲ့ တန်းပြီးခေါ်
ထားရအောင်.. တယ်လေ.. မပြောလိုက်ချင်ဘူး”

အဲဒီလိုပရတ်ပရက်တွေဖြစ်နေချိန်မှာ ဦးဆောက် ပြန်ရောထု
လာသည်။

“ကိုထွေး.. ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲဗျ”
ကိုထွေးက ဦးဆောက် နားနားကပ်ပြီး ပြောပြသည်။
“ဟာဗျာ.. အဖေတို့က လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ.. ကဲ.. ကဲ..

အားလုံးပဲ အဖေနဲ့မဗျူးရတော့ ကျွန်တော်နဲ့ဗျူးရအောင် အခန်းထဲ
လိုက်ခဲ့ကြပါ”

ဦးဆောက်နောက်ကို မချောတွေ တန်းစီပြီး ဝင်လိုက်သွား
သည်။ အခန်းထဲမှာ အင်တာဗျူး စချေပြီ။ ပြောင်းပြန်တွေ ဗျူးနေပြ
တာ။

“နာမည်”
“ဦးဆောက်လို့ ခေါ်ပါတယ်ခင်ဗျ”
“ဟင်း.. ဟင်း.. နာမည်က အဆန်းပဲ၊ ဒါနဲ့ ရှင်မှာ ရည်းစား

ရှိလားဟင်”

အောင် သွယ်တော်

“ရည်းစား မရှိဘူး”
မမတွေ့အားလုံး လက်ခုပ်ပိုင်းတီးကြသည်။

“မိန်းမတော့ ရှိတယ်”
ဦးဆောက် ဆက်ပြောတဲ့စကားကြောင့် ပြုံးနေတဲ့ နှုတ်ခမ်း
တွေ မဲ့ကုန်ကြသည်။

“မထင်ရဘူးနော်”
“ခင်ဗျားတို့ကို အားတော့နာပါတယ်.. ဒီကုမ္ပဏီမှာ စက္ကင်
ထရိုက တစ်ယောက်ပဲ ခန့်မှာဆိုတော့ စာရေးမရာထူးဆို ကျွန်တော်
လုပ်ပေးလို့ရပါတယ်”

“ကျွန်မတို့အားလုံးကိုခန့်မှာလား၊ ဘယ်လောက်ပေးမှာလဲ”
“တစ်လကို တစ်သိန်းနဲ့ ဖုန်းတစ်ယောက်တစ်လုံးစီ ပေးမယ်
ဘယ်လိုလဲ”

“အိုး.. ရက်ရောလိုက်တာ၊ လာကတည်းက ကိုယ့်ရုပ်ကိုယ်
သုံးပြီးသား.. ပြုတ်မှာပဲလို့”

“ကုမ္ပဏီအသစ်ဆိုလို့ အချဉ်ရမလားဆိုပြီးလာတာ.. အမှန်
တော့ အရင်ကုမ္ပဏီမှာ ကျွန်မက သန့်ရှင်းရေးလုပ်လာတာ”

“မြတ်စွာဘုရား”
ဒီတစ်ခါ ဘုရားတ၊ရသူက ဦးဆောက်ပင်။

အောင် သွယ်တော်

မချောဆယ်ယောက်နဲ့ ဦးဆောက် အပေးအယူတွေ တည့်
သွားကြသည်။

ဦးဆောက်က သူ့အဖေအခန်းဘက်ကို ကူးသွားသည်။

“အဖေ”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က မိပွင့်ကြီးတွေ့ထားသည့်မျက်နှာပေးပြီး

“သားပြန်လာပြီလား.. ဒီမှာလေ အဖေ့စက္ကင်ထရီ.. ဘယ်

လိုလဲ.. လှတယ်မဟုတ်လား”

“အင်း.. လှပါတယ်.. အဖေ့နဲ့ပြောစရာရှိတယ်”

“ချစ်သဲရေ.. မနက်ပြန် အလုပ်စဆင်းတော့နော်”

“ဟုတ်.. အစ်ကိုကြီး”

ဗုဒ္ဓေါ.. ချစ်သဲတွေဘာတွေတောင် ဖြစ်နေကြပြီ။ ဒီအဖေ
သမီး တော်တော်ရဲတာကိုတော့ ဦးဆောက် လက်ခဲလိုက်ရသည်။

သူထွက်သွားတော့မှ ဦးဆောက်က

“အဖေ့အတွက် စကားပြန် ငါးယောက်နဲ့ ဘော်ဒီဂတ် လေ
ယောက်ရပြီ”

“ဟ.. မြန်လှချည်လား.. ဘယ်လိုလုပ်ပြီးရှာလာတာလဲ”

“အဖေ့သားပဲဗျာ.. စကားပြန်ရှာရတာ မခက်ပါဘူး၊ တရုတ်
စကားပြန်အတွက် တရုတ်စားသောက်ဆိုင်ကို သွားတယ်.. တရုတ်

ဆောင်း ညပြော ဆိုစာပေ

ဆိုင်ဆိုတော့ တရုတ်တွေပဲ လာမှာပေါ့.. အဲဒီမှာတွေ့တဲ့တစ်ယောက်

နဲ့ စကားလေးဘာလေး ပြောပြီး ခေါ်လာခဲ့တာ.. ဂျပန်စကားပြော

ထတ်တဲ့သူလိုချင်တော့ ဂျပန်ဆိုင်မှာ သွားရှာလာတာပေါ့.. နောက်

ပြီးတော့.. ကိုးဇိုးယား၊ အိန္ဒိယနဲ့ အင်္ဂလိပ်စကားပြောတတ်တဲ့သူတွေ

လည်း ရှာခဲ့ပြီးပြီ”

“ဘော်ဒီဂတ်ကော ဘယ်က ရှာလာတာတုန်း

ဦးဆောက်လည်း မဆိုင်းမတွပင်

“ကားဘော်ဒီရုံက ခေါ်လာတာ”

“အေး.. မဆိုးဘူး.. ဒါကြောင့်ပြောတာ.. မင်းမှာ အမြင်ရှိ

ပါတယ်လို့”

“အဖေ.. ရက်ကို ပြန်ခေါ်ပေးရမယ်နော်.. ကတိတည်ပါ

ဆ”

“ခဏခဏ နားပူနားဆာမတိုက်နဲ့.. ငါ့ကတိ ငါသိတယ်”

ဆောင်း ညပြော ဆိုစာပေ

လေးပါလို့ လန်ကြပ်လုပ်ထားတဲ့ ကောင်မလေးကို ထိုးထည့်ကြည့်ခြင်း
မင်း ဖြစ်ချင်တော့ ဖူးဖူးက အင်မတန်မှယောင်တတ်လေသည်။

“ဟဲ့. . ကိုယ့်စကား မှားသွားမှန်းသိရင်လည်း ပြန်ပြီး ရှော
ချလိုက်ပါလား. . အိမ်နားက ကလေးတွေကို ပြောတာလို့”

“အမယ်လေး. . လူလည်ကြီးပါ မမရယ်. . ဖူး ယောင်တတ်
တာကို ချောင်းပြီး အလစ်စောင့်နေတာ. . သူ့အဖေ သူငယ်ပြန်တဲ့
အကြောင်းတွေ ပြောပြီး ကောက်ခါငင်ခါနဲ့ မေးပြန်ရော. . ကလေး
အဖေ ဘယ်ရောက်သွားလဲတဲ့. . ကျွန်မလည်း ယောင်ပြီး နောက်မိန်းမ
ဆူသွားပြီလို့ ဖြေမိတာပေါ့”

“နေပါဦး. . သူက ညည်းကို နည်းနည်းမှစိတ်ဝင်စားပုံမပြ
ဘူးလား”

“မသိပါဘူး မမရယ်. . ပြောတော့ ပြောသွားတာပဲ”

“ဘာလဲဟဲ့. . ဘာပြောတာလဲ”

“ယရစ်နဲ့အပျိုတဲ့”

လော်ရယ်က သက်ပြင်းချပြီး မှန်ချပ်အကြည်တွေမှတစ်ဆင့်
စားပါကင်၌ ထိုးရင်လာသော ကားတစ်စီးဆီ အကြည့်ရောက်သွား
သည်။ ကားပေါ်က ဆင်းလာတဲ့သူကို မြင်တော့. . ပိုပြီး အံ့ဩသွား
သည်။

ဆောင်း ညပြာ ဆိုစာပေ

(၁၂)

လော်ရယ်မိုးမြင့်သဇင်က ဒီနေ့ ပွဲပျက်သွားသည့်အတွက်
ဖူးဖူးကို အသေဖုနေသည်။

‘365’ မှာ ထိုင်ပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက်ညည်းပုံက

“ညည်းနယ်. . အလိုက်တာလေ. . အိမ်ထောင်ဖက်
တွေ့ပါတယ်ဆိုမှ သူ့ရှေ့မှာ ကိုယ့်ဖြစ်ချက်ကိုပြောစရာလား၊ ယော
စရာရှားလို့အေ”

“သူက ဖူးကို တမင်သက်သက် စမ်းသပ်တာပါ မမရယ်. .
မေးတာက ကြည့်လေ. . ကလေးရှိလားတဲ့. . ဖူးလည်း ယောင်ပြီး
ရှိတယ်လို့ ဖြေမိတာပေါ့”

အမှန်ကတော့ လော်ရယ်က သူ့ကိုယ်သူ လူပျိုကြီးလို့ ဖြေ
ကြော်နေတဲ့ ကြောင်ဖားကြီးတစ်ယောက်ဆီမှာ တစ်ခုလပ်ပေမယ့် အ

ဆောင်း ညပြာ ဆိုစာပေ

ဒီလူကို သူမ ကောင်းကောင်းမှတ်မိနေသည်။ သူ့ဌေးကြီးထိပ်ခေါင်ပဲ။

ဖူးဖူးကို လော်ရယ်က လက်ကုတ်ပြီး ပြသည်။

“ဟဲ့ . . . ဟိုလူကြီးကိုကြည့်စမ်း . . . ရေလှုံတယ်နော် . . . ဒီနေ့ မဖြစ်မယ့်အတူတူ သူ့ကို ငါ ဝင်လုံးကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

“ဘယ်သူ့အတွက်လဲဟင်”

“ငါ့အတွက် . . . အဲလေ . . . နင့်အတွက်ဟေ့ . . . နင့်အတွက်”

ဦးထိပ်ခေါင်က ခိုနိုးထားသောပါတနာတစ်ယောက်ကို ဖော်ရင်း အပျင်းပြေ i-pad ထုတ်ပြီး game ဆော့နေစဉ် . . .

“မင်္ဂလာပါ ဦးထိပ်ခေါင်”

နိဗ္ဗေဒနေတဲ့အနီရင့်ရောင်နှင့်သီကြီးတစ်ပွင့် သူ့ရှေ့မှာ ဘွားခနဲပေါ်လာသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

သမီးအမေသာ သက်ရှိထင်ရှားရှိသေးရင် အဲဒီအမျိုးသမီးလောက် ရှိရောပေါ့။

“ကျွန်တော့်ကို သိနေတယ်”

လော်ရယ်က သွားဖြူဖြူလေးတွေ ပေါ်အောင် လက်ခနဲဖြူပြကာ (မဖြူ . . . ဖြူအောင် ဆိုင်မှာ ဂျိုးချွတ်ထားရတာကိုး)

“ထိုင်မယ်နော်”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

“ဪ . . . ထိုင်ပါခင်ဗျ . . . ထိုင်ပါ”

“ဦးထိပ်ခေါင်သမီးမင်္ဂလာဆောင်ကို ကျွန်မ လာသေးတယ်လေ”

“အသိတွေထဲကပဲ . . . နာမည်လေး သိလို့ရမလားဗျာ”

“ကျွန်မနာမည် လော်ရယ်မိုးမြင့်သဇင်ပါ . . . အကျိုးဆောင် ဆုငွေလုပ်ပါတယ်”

ဦးထိပ်ခေါင်က ဘာမပြောညာမပြောဖြင့် လက်ကြီး ကမ်းပေးကာ

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာတယ်ဗျာ”

“ကျွန်မလည်း ဝမ်းသာပါတယ် . . . ခုလိုမျိုး . . . ဒိတ်ဒိတ်ကြည့်သူဌေးကြီးတစ်ယောက်နဲ့ခင်မင်ခွင့်ရလို့လေ၊ စကားမစပ် သမီးမင်္ဂလာဆောင်တုန်းက ဝတ်ထားတဲ့ ရွှေဖလားရောင်ပုဆိုးက ရှင်နဲ့တော်တော်လိုက်တယ်နော်”

“ဟုတ်လား . . . အဲဒီလိုပြောကြတာပဲ . . . လှဆို အမရပူရကို လှမ်းမှာပြီး ရက်ခိုင်းလိုက်တာလေ . . . ငါးသိန်းကျော်ပေးလိုက်ရတယ်၊ ဟဲ . . . ဟဲ . . .”

“မဆိုင်ပါဘူးရှင် . . . ဈေးဘယ်လောက်ကြီးကြီး . . . လူလှမှ လူတာပါ”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

နွားပြာကြီး အောက်သွားမရှိ (တကယ်လည်း မရှိတော့ပါဘူး။ အံပုံတွေ တပ်ထားရတာ)သလို ဦးထိပ်ခေါင်က တဟဲဟဲဖြင့် သဘောတွေကို ကျလို့။

“ဟို. . ဒီက မလော်ရယ်. . ကြိုက်တာမှာစားစေဗျာ. . ခုလိုမျိုး မြင်တတ်လို့”

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကိုယ့်ဘောင်ထဲတော့ ဝင်လာနေပြီ။

လော်ရယ်လည်း ဖူးဖူးကို ဆွဲထည့်ဖို့ အချိန်တန်ပြီပို့

“နေပါစေရှင်. . အားနာစရာကြီး. . ဟိုမှာ ကျွန်မညီမလေး တစ်ယောက် ပါလာသေးတယ်”

ဦးထိပ်ခေါင် အာရုံစိုက်စေချင်၍ ဖူးဖူးကို တမင်ပြပြီး ပြောလိုက်ပေမယ့် ဦးထိပ်ခေါင်က တစ်ချက်ပဲ လှမ်းကြည့်ကာ

“ညီမက အစ်မကို ခြေဖျားတောင် မမိပါလား. . အရင်းကော ဟုတ်ရဲ့လား”

“သိပ်တော့ မရင်းပါဘူး. . ညီမလေးကို အိမ်ထောင်ပြုဖူးဖို့ အချိန်တန်နေပြီဆိုတော့ သင့်တော်တဲ့သူတွေရင် ကြည့်နေရတာပဲ ရှင်”

“မလော်ရယ်မှာတော့ အိမ်ထောင်မရှိလောက်ပါဘူးနော်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

လော်ရယ်က အူကြောင်ကြောင်နိုင်စွာ ပြန်မေးတော့ ဦးထိပ်ခေါင်က

“မဟုတ်ပါဘူး. . ဒီလောက် ကျက်သရေရှိတဲ့. . မိန်းမတစ်ယောက်ကို ယောက်ျားမရှိစေချင်တာပါ. . ဟဲ. . ဟဲ. . ပြောရမယ်ဆိုရင် နှမြောလို့”

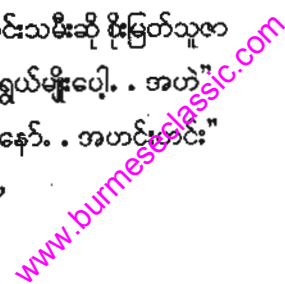
အလိုတော်. . ပြောပုံကိုက ပိုင်ဖိုးပိုင်နင်းနဲ့. . ပြန်မေးလိုက်ရ မကောင်းဘဲရှိတော့မယ်. . နှမြောရင် ရှင်ဘီရိထဲ သော့ခတ်ပြီးသိမ်းထားပါလားလို့. .

အခြေအနေကလည်း ဖူးဖူးဘက်ကို မပါ။ ကိုယ်ပစ်တဲ့ မြားက ကိုယ့်ဆီပဲ ပြန်ပြန်လာနေတော့ လော်ရယ်လည်း ဘယ်သူ့ကိုလှော်လို့လှော်ပေးရမှန်း မသိတော့။

“သေချာကြည့်ပါဦး သူဌေးရယ်. . ညီမလေးက ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ခိုင်နှင်းဝေတို့လို ညိုချောလေးပါရှင်”

“ဟုတ်ရင် ဟုတ်မှာပေါ့လေ. . ဒါပေမယ့် သူက ကျွန်တော်တို့အရွယ်နဲ့မကိုက်ပါဘူး. . ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်နဲ့ fit size မဟုတ်ဘူး. . ကျွန်တော်ကတော့လေ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးဆို ဖိုးမြတ်သူဇာပဲ ကြိုက်တာ. . ဥပမာ မလော်ရယ်တို့လို အရွယ်မျိုးပေါ့. . အဟဲ”

“ရှင်လည်း တော်ကင်အလာသားပဲနော်. . အဟင်မာင်း”

365 ရှေ့ကို ကိုးရီးယားမင်းသားတွေ ဖီးလေ့ရှိတဲ့ KIA ကား
လေး ထိုးရပ်လာသည်။

ကားတင် ကိုးရီးယားလားဆိုတော့ မဟုတ်ပါ။ ကိုးရီးယား
ကားတွေထဲကလို ဘော်ဒီဂတ် လေးယောက်နှင့် စက္ကင်ထရီချောချော
လေးတစ်ယောက်ပါ ပါလာသည်။

ဘော်ဒီဂတ်တွေအားလုံးက နေကာမျက်မှန်အမည်းတွေတပ်
ပြီး ကုတ်အင်္ကျီအမည်းတွေ ဝတ်ထားကြသည်။ သူတို့လေးယောက်
အရင်ဆင်းလာပြီး ကားနံဘေးမှာ တန်းစီပြီး ရပ်လိုက်ကြသည်။

ဝိတ်တာကောင်လေးတွေအချင်းချင်း ပြောနေကြသည်။

“ယာကူဆာဂိုဏ်းကလား မသိဘူး”

“ကိုးရီးယားက သူဌေး မဟုတ်ရင် မင်းသား ဖြစ်မယ်ထင်
တယ်. . ကြည့်. . ကြည့်နေ. . ဆင်းလာတော့မယ်”

အနက်ရောင်ပင်ဆယ်ဖီး(လ်)နဲ့ ခြေထောက်လှလှလေးတွေ
ကို အရင်မြင်လိုက်ရသည်။ ပြီးတော့. . ထပ်မြင်ရတာက လယ်သာနဲ့
ချုပ်ထားတဲ့ အနက်ရောင်စကပ်တိုတို(ပေါင်လယ်လောက်)၊ အတွင်းက
အင်္ကျီက ရင်ဟိုက်လွန်းနေသည်။ ဝုံပြီးထွက်လာတော့ ပိုဆိုးသည်။
အပေါ်က ကုတ်အနက်ရောင်ထပ်ဝတ်ထားလို့သာ တော်တော့သည်။

“တော်တော်ရက်ရောတယ်နော်”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ချစ်သဲစုရွာပါက သူမရဲ့boss ဦးတိုင်းလုံးကျော်ကို ခေါင်းလေး
ဦး ကြိုသည်။

အခြေအနေပြောင်းလို့ သူဌေးဖြစ်သွားပေမယ့်. . သူပုံစံက
သိပ်ပြီး ပြောင်းမသွား။ ကွာတားဘောင်းဘီအကွက်နဲ့ လူငယ်တွေ
ဝတ်သလို အနက်ရောင်တီရှပ်ကိုဝတ်ပြီး လော်လီပေါ့တစ်ချောင်းက
ဝါးစပ်မှာ တပ်လျက်သား။

ဝိတ်တာလေးတွေက

“အဘိုးကြီးနဲ့တွဲလာတယ်ကွာ”

“စပွန်ဆာဖြစ်မှာပေါ့”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က အရှေ့မှနေပြီး ကော့တော့ ကော့တော့
နဲ့ သွားတော့ သူ့ရဲ့စက္ကင်ထရီနဲ့ ဘော်ဒီဂတ် လေးယောက်ကလည်း
သူ့ခြေထောက် ငါနင်း၊ ငါ့ခြေထောက် သူနင်းနဲ့ ဝရုန်းသုံးကားတွေ
ဖြစ်လို့. .

သူတို့အုပ်စု ဆိုင်ထဲဝင်လာကတည်းက အထူးအဆန်းတွေ
မို့ အားလုံးက ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။

ဒီလိုအကြည့်ခံရတာကိုက ဖီးလ်တစ်မျိုးဗျ. .

တိုင်းလုံးကျော် တဲ့. . အကြည့်ခံချင်လို့ကို ပိုက်ဆံတွေ ဦး
ပေါလအောသုံးပြီး ငှားထားရတာ. .

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

သူ့မျက်လုံးတွေက မြင်တတ်သည်။ ဦးထိပ်ခေါင်နဲ့ လော်ရယ်ကို တန်းပြီးမြင်သည်။ မြင်တော့လည်း ခြေထောက်တွေက မနေ ဦးထိပ်ခေါင်တို့စားပွဲနားမှာ သွားရပ်ပြီး ရိသည်း။

“ဟဲလို. . ဦးထိပ်ခေါင်ဗညား. . နေသိပ်မကောင်းဘူးနဲ့တယ်. . အသက်က ကြီးလာပြီကိုး”

ဦးထိပ်ခေါင်လည်း ဘလိုင်းကြီးလာဖဲ့နေတဲ့ သကောင့်သာကို တင်းလာပြီး

“အသက်ကြီးပေမယ့် အမာကြီး ရှိသေးတယ်ကွ. . မင်းတို့ ပျော့စိမဟုတ်ဘူး”

“မသိဘူးလေ. . ဘေးနားမှာ ဓာတ်စာလေးပါလာတော့ မကောင်းဘူးလားလို့”

“တောက်၊ အဆင့်ကို မရှိဘူး. . တစ်လုံးချိုင့်”

ဦးထိပ်ခေါင်စကားကြောင့် ဦးတိုင်းလုံးကျော်က ခန့်တဲ့မမနိုးမခန့်ရယ်လေသည်။

“ကျုပ်က တစ်လုံးချိုင့်မဟုတ်တော့ဘူးဗျ. . စကားကို အနေအနစ်အချိန်အခါကိုကြည့်ပြီးမှ ပြောရတယ်”

ဘော်ဒီဂတ် လေးယောက်ထဲမှ ပါးနီလေးဆိုးပြီး နှုတ်ခမ်းပါးပါးဆိုးထားတဲ့ ကြီးက ဝင်စွာသည်။

“ကျွန်မသူဌေး. . အဲလေ. . ကျွန်တော့်bossကို တစ်လုံးချိုင့်လို့ ပြောရအောင် ရှင်က. . အဲ. . ခင်ဗျားက ဘာကောင်လဲ. . ဒီမှာ တွေ့လား လက်ဝါး. . ပါးရှစ်စိပ်ကွဲအောင် ဆွဲချပစ်လိုက်ရ”

“နွီး. . နွီး. . အဟီး. . ဟီး. . အဲဒါကြီးက မင်းဘော်ဒီဂတ်လား. . ပါးနီကြီးနဲ့ အခြောက်ကြီး”

ဦးထိပ်ခေါင်က ဟားတော့ ဦးတိုင်းလုံးကျော်က သူ့လူ သူ့လူညွှန်ပြီး မာန်သည်။

“မသာမ. . ကမြင်းမ. . နင့်ဟာနင် ခြောက်ချင်တဲ့အချိန်ခြောက်. . ငါ့ဘော်ဒီဂတ် လုပ်တဲ့အချိန်မှာတော့. . စိုနေဖို့ ပြောထားတယ်မဟုတ်လား. . ချစ်သဲ. . ဒီလ ဒီကောင့်ကို လစာတစ်ဝက်ဖြတ်လိုက်”

ဒီကောင်. . တကယ်ပဲ ကြီးပွားနေတာလား. . လုပ်ဇာတ်တွေ ခင်းနေပြန်ပြီလား. . ပြောင်းလဲတာတော့ အတော်ကြီးကို ပြောင်းဆဲနေသည်။

“ခင်ဗျားသမီးလေး ဧဝရက်ကို ပြောလိုက်ဦး. . သနားတယ်လို့. . ကျုပ်သား ဦးဆောက်က နတ်ပြည်မရောက်ပေမယ့် အနားမှာ တစ်ဖက် ငါးရာနဲ့ငြိမ့်နေပြီလို့. . ဟဲ. . ဟဲ. . ”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က အနိုင်ရိုးသွင်းပြီး ထွက်သွားသည်။

ဦးထိပ်ခေါင်ခရာ ချေပဦးလေးတောင် ပြန်မသွင်းလိုက်ရ
လော်ရယ်က ပွဲကြည့်ပရိသတ်လုပ်နေရာမှဝင်ပြီး စပ်စုသည်။

“ကလေးတွေက အဆင်မပြေလို့လားဟင်”

“ကလေးတွေက ပြေပါတယ်. . အချိုးမပြေတာက ခုနကတ
လေ. . တွေ့တယ်မဟုတ်လား. . အသက်ကြီးပြီး အချိန်မမီတာ. . အ
ကို အမြင်ကတ်လို့ ကျွန်တော့်သမီးကို မင်္ဂလာဦးနေ့မှာကို ပြန်သိ
လာတာ”

“ဟင်. . ညတောင် မရောက်လိုက်ဘူးပေါ့”

“ဒါပေါ့”

သူ့သမီး အပျိုရည်မပျက်သေးကြောင်း ဂုဏ်ယူပြီး ပြော
တဲ့ ဦးထိပ်ခေါင်ကို လော်ရယ်က ချိုးချလိုက်သည်။

“ပတ်ဝန်းကျင်အမြင်မှာတော့ ရှင့်သမီးက အပျိုမဟုတ်တော
ဘူးလေ. . ရှင် စိတ်လိုက်မာန်ပါတွေ လျှောက်လုပ်နေရင် ကလေးတွေ
အတွက် မကောင်းဘူးနော်. . ခုပဲကြည့်လေ. . ဟိုက ပြောသွားပြီ.
သူ့သားမှာပေါတဲ့အကြောင်း. . ဒီအတိုင်းထားရင် သွေးအေးကုန်
ပေါ့”

အမယ်လေး. . သမီးလေးအမေကို သတိရလိုက်ပါဘိ။

အနားမှာနေပြီး ကောင်းဆိုးဝေဖန်ပေးမယ့် ပိန်းမ မရှိခဲ့တာ

အောင် ညပြာ သို့စာပေ

နှစ်တွေကြာပြီးကာမှ လော်ရယ်မိုးမြင့်သရင် ဆိုတဲ့ မိန်းမကြောင့်. .
အဲဒီကွက်လပ်ကြီးကို ပြန်ပြီး သတိရလာပြီ။

“ဒါဆို. . ကျွန်တော် ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမလဲ”

“ဒီကိစ္စမှာ ရှင်အသာနေပါ. . ကျွန်မတို့ လော်ရယ်အေဂျင်
တစ်ဆက်ပြီးလုပ်လိုက်မယ်. . ဟုတ်ပြီလား”

လော်ရယ်က မတ်တတ်ရပ်ပြီး လက်ညှိုးနဲ့လက်မကို နားနား
ရှာတော့ကာ ဖုန်းဆက်မည့်သဏ္ဍာန်လုပ်ပြသွားသည်။

အင်ဂျင်ကျနေလို့ ဘယ်လောက်ပဲ ပုတ်နှိုးနှိုး. . ဖွတ်ချပ်. .

မတ်ချပ်ဖြစ်နေတဲ့ နှလုံးက ခုတော့ ကျန်းမာရေးကောင်းလာပြီထင်ရဲ့။

မိန်းမလိုက်တာများ လူပျိုလေးက အနှုံးပေးရမည်ထင်သည်။

အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော် ပိတ်ထားတဲ့ ရေဒီယိုဟောင်းကြီးကို
ပြန်ဖွင့်ရတော့မယ်နဲ့ တူပါရဲ့. .

အောင် ညပြာ သို့စာပေ

ကိုးရီးယားစကားပြန်အမည်က ပဲခေါက်ဆွဲတဲ့ . .

ဒီနေ့ ဧည့်သည်တွေနဲ့ တွေ့ရမှာဆိုတော့ ဒီကောင်တွေရဲ့

အစွမ်းအစကို တွေ့ရတော့မှာပေါ့ . .

အခန်းဝမှာ ပြုတစ်ပြုတစ်နဲ့ချောင်းနေတဲ့ ခေါင်းလေးတစ်
စင်းကို တွေ့နေရသည်။

“ဟဲ့ . . ဒီနားမှာ ဘာလာချောင်းနေတာလဲ”

“နက်ခဲတိုင်စည်းနေတာကို ချောင်း . . အဲလေ . . ဧည့်သည်

ရောက်နေလို့ လာပြောတာပါ ဆရာ”

“ဘယ်သူလဲ”

“ခပ်တောင့်တောင့် ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့် . . အလန်းစားကြီးပါ

ဆရာ”

“မိန်းမလား”

စာရေးမက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

တိုင်းလုံးကျော်တို့ ဇာတာတက်လာပြီပဲ . . သူ့ပါးစပ်မှ လေ

တစ်ချက်ချွန်လိုက်ပြီး

“အထဲ လွှတ်လိုက်”

ဟု လှမ်းပြောကာ သူ့အနားမှာ တောက်တဲ့လို တွယ်ကပ်နေ

သော ချစ်သဲကိုနှင်ထုတ်လိုက်သည်။

(၁၃)

ချစ်သဲစုရှုပါက သူဌေးကို နက်ခဲတိုင်စီးပေးရင်း ဒီနေ့ ဆူ
pointment ယူထားတာတွေကို အစီရင်ခံနေသည်။

“ဆယ့်တစ်နာရီမှာ တရုတ်ကလာတဲ့ အေးလွင့်နဲ့ထမင်းစား
ရိုတယ် Boss”

“တရုတ်စကားပြန်ကို ခေါ်ထားလိုက်”

“ဟုတ် . . ကိုးရီးယားကုမ္ပဏီတစ်ခုကလည်း တွေ့ခွင့်တောင်
ထားတယ်”

“ဘယ်အချိန်လဲ”

“ညနေ သုံးနာရီပေါ့”

“ဟိုကောင် ပဲခေါက်ဆွဲကို ကြိုပြောထားဦး . . လတ်လျား . .
လတ်လျား အွန်လိုင်းပေါ်တက်ပြီး ဟိုပုံတွေပဲ ရှာမနေနဲ့လို့”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၃၆

အလိုက်သိရာမှာတော့ နှစ်ယောက်ရှိမှာ မဟုတ်တဲ့ သူ့ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးမလေးပါ။

ကန်တော့ပါရဲ့ . . အိမ်သာသွားရင်တောင် အိမ်သာအဝမှာ လိုက်စောင့်နေတာ . .

ချစ်သဲက အထွက် . . လော်ရယ်က အဝင်း . . လော်ရယ်က မျက်နှာလေးကို မော့ချီကာ ချစ်သဲကို စောင်းပြီး ကြည့်သွားသည်။

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က သူ့ကိုတွေ့ချင်လို့လာတဲ့မိန်းမကို ဖော်ရွေစွာ နှာဘူးထလေသည်။

“လှလိုက်တာ”

“ကျွန်မ ထိုင်မယ်နော်”

“ထိုင်ရုံတင်ပဲလား”

“ရှင်”

“ဪ . . အိပ်ချင် လှအိပ်လိုက်ပါလားလို့ ပြောတာ . . အဖေ

. . ဟဲ . . ဟဲ”

မျက်နှာရှူးကြီး။

ဟိုတစ်ယောက်(ဦးထိပ်ခေါင်ဗညား)က တည်တည်ကြည်

ကြည်ဘူးတယ်။

ဒီလူကကျတော့ ပြောင်ကျကျကို ဘူးတာ . .

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

မူပိုင်နင်းဆီ - ၁၃၇

“ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ချင်တာဆိုတော့ . . ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ ထဲဟင်”

လော်ရယ်က တိုင်းလုံးကျော်ရဲ့ မျက်လုံးအိမ်ထဲကို စိုက်ပြီး ကြည့်လာသည်။ တည်တည် ကြည့်လာတော့ ညှို့နေသလား ထင်ရ

တာပဲ။

“သားရေး သမီးရေး လာပြီး အကျိုးဆောင်ပေးတာပါ . . ကျွန်မနာမည် လော်ရယ်မီးမြင့်သဇင်ပါ . . တင်နေ့က 365 မှာ တွေ့

ကြသေးတယ်လေ”

“ဟာ . . ဟုတ်ပြီ . . မှတ်မိပြီ။ ဟိုကောင် ထိပ်ပြောင်ကြောင် တွားအနားမှာ ထိုင်နေတဲ့တစ်ယောက်က ခင်ဗျားလား”

“ဟုတ်ပါရင်”

“ခင်ဗျားတို့က ဘာတွေလဲ”

“ဘာမှမလဲဘူး . . ရှင်ထင်ရာတွေ လျှောက်တွေးမနေနဲ့ . . စာလေးတွေကို သနားလို့ ဦးထိပ်ခေါင်ကို ကျွန်မ နားချနေတာ၊ ဘယ်

နှယ်ရှင် . . သူတို့ခမျာ ရှင်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့အတ္တတွေကြားမှာ ချောင် ဖိတ်မိနေပြီ . . သူတို့ရဲ့အချစ်အိမ်လေး ပြိုကျသွားမှာ ကျွန်မ မလိုလား

ဘူး . . ကျွန်မ အသက်ရှင်နေသေးသရွေ့ ချစ်တဲ့သူတွေအားလုံး ပေါင်း တော်စေရမယ် . . အဲဒါ ကျွန်မခံယူချက်ပဲ”

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က လက်ဖျောက်တစ်ချက်တီးကာ

“ကြိုက်ပြီ. . . ခင်ဗျားခိုင်တွေကို ကြိုက်သွားပြီ၊ ဆက်မပြော

တော့. . . ခင်ဗျားဆက်ပြောရင် လူကိုပါ ကြိုက်ချင်ကြိုက်သွားနိုင်တယ်
ကျွပ်ကလည်း ကလေးတွေကို ခွဲဖို့ဆန္ဒမရှိပါဘူး. . . ဟိုကောင် ထောင့်
မကျိုးလို့ချိုးပစ်လိုက်တာ. . . ဒီက မလော်ရယ် စိတ်အေးအေးထားပုံ
သားက သူ့ကောင်မလေးကိုသိပ်ချစ်တာ၊ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ကို ချစ်တာ
အဖေတူသားလေ၊ အဖေလည်း အရမ်းချစ်တတ်တာ သိလား

အပျိုကြီးရင်ဘတ်ထဲမှာ ရှမ်းအိုးစည်နဲ့လင်းကွင်းသံတွေ ည
သွားသည်။

ဒီလူကြီး တော်တော်မလွယ်တာပဲ. . . နှုတ်သွက်အာသွယ်
ငယ်ငယ်တုန်းကဆို ဘယ်လောက်တောင် ကဲမလဲ မသိပါဘူး။

ပဲခေါက်ဆွဲနှင့်ချစ်သဲက အခြေအနေကောင်းနေတဲ့မြင်ကွင်း
ကို ခိုးကြည့်ပြီး တိုင်ပင်နေကြသည်။ ပဲခေါက်ဆွဲက ချစ်သဲကို တိုးတိုး
လေးပြောသည်။

“မိန်းမ. . . ဒီဘိုးတော်က မလွယ်ကြောကြီးနော်. . . မင်း သိ
မရက်ရောနဲ့ ကြားလား”

“သိပါတယ် ဒါလင်ရယ်. . . သဲက အပေါ်ယံလေးတင် ရင်
ရောတာပါ”

“တစ်ခုတော့ ရှိတယ်နော်. . . ကိုယ်တို့သားလေးကို အင်္ဂလိပ်
အသားထားနိုင်အောင် ဘိုးတော်ဆီက ရသလောက် ချူပေတော့”

“ရှင်လည်း သတိထားဦး. . . ဒီကုမ္ပဏီမှာ ကျွန်မအနား သိပ်
အတတ်နဲ့လေ. . . လူရှေ့သူရှေ့မှာ မိန်းမလို့ မှားယောင်ပြီးမခေါ်မိစေနဲ့
ကြားလား. . . အားလုံးက ကျွန်မကို အပျိုလို့ပဲ သိထားကြတာ”

“အေးပါကွာ”

အဖေအခန်းရှေ့မှာ ဖင်ကြီးကုန်းပြီး ခေါင်းချင်းဆိုင်နေတဲ့
သူတို့နှစ်ယောက်အနောက်မှာ ဦးဆောက်က ရပ်ပြီးကြည့်နေသည်။

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဒီမှာ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ”

“အမေ့!”

“ကလူ. . . ကလူ. . .”

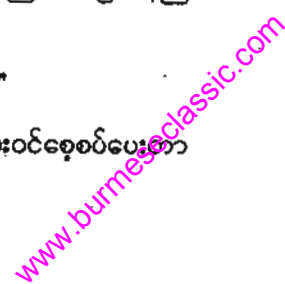
“ဘာလဲ. . . ကျွန်တော့်ကိုတွေ့တာ ဒီလောက်တောင် ကြောက်
နိုးကောင်းနေလား”

ပဲခေါက်ဆွဲက အခန်းထဲကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး

“အစ်ကိုအဖေနဲ့ ဟိုမိန်းမ အစ်ကိုတို့အကြောင်း ပြောနေကြ
တယ်”

“ဘာ. . . ငါတို့အကြောင်း. . . ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်. . . ကြည့်ရတာ သူက ကြားဝင်စေ့စပ်ပေးတာ

နဲ့ တူတယ် . . သူတို့နှစ်ယောက် အခန်းထဲမှာ . . ရင်ကြားစေ့နေပြတယ်”

“ဟေ့ကောင် . . ဟေ့ကောင် . . စကားပြောရင် ရှင်းရှင်းပြောနားရှုပ်အောင် မလုပ်နဲ့”

ထိုအချိန်တွင် လော်ရယ်က အခန်းထဲမှပြန်ထွက်လာသည်။ လော်ရယ်ကို တွေ့တော့ ဦးဆောက်တို့ အချိုးပြောင်းသွားသည်။ ခုနတုန်းက ပဲခေါက်ဆွဲကို ငေါက်နေတဲ့လေသံနဲ့ ပြောင်းပြင်တွေဖြစ်ပြီး

“တီတီ . . ဘယ်ပြန်မလို့လဲဟင် . . သား လိုက်ပို့ပေးမယ်”

လော်ရယ်က လှပစွာ ပြုံးလိုက်ပြီး

“သား တကယ်လိုက်ပို့ပေးမှာလား”

“ဟာ . . ပို့ပေးမှာပေါ့”

“အန်တီ နေပြည်တော်သွားစရာရှိတယ်”

“ဗျာ . . ”

“အဟင်း . . ဟင်း . . အလကား စတာပါကွယ် . . ဧဝရက်ပြီ”

မိုရ် သိပ်မကြာခင် မင်းရင်ခွင်ထဲ ပြန်ရောက်လာစေရမယ် . . ဟုတ်လား”

“အားကိုးပါတယ် တီတီရယ် . . ဟိုလေ စကားကြံပီးတယ်”

မထင်ပါနဲ့ . . အခုဆို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် VZOနဲ့တွေ့လို့ မရတော့ဘူး . . သူ့အဖေကြီး သိသွားလို့လေ . . တစ်နေ့ ကျွန်တော်နဲ့ရက်အလွမ်းတွေ သယ်နေတုန်း ကျွန်တော်က မသိဘဲ မျက်လုံးတွေ မှိတ်ပြီး အာဘွားတွေ ဖွတ်ပေးနေတာပေါ့ . . မျက်လုံးလည်းဖွင့်လိုက်ရော . . သူ့အဖေမျက်နှာကြီး ဖြစ်နေပါလေရော . . လန့်လိုက်တ မပြောပါနဲ့တော့ တီတီရယ် . . ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုဘာပြောတယ်မှတ်လဲ . . အာဘွားဆက်ပေးဦးလေတဲ့ . . သူ့ရုပ်ကြီးကို မြင်နေမှတော့ ပေးစရာလားလို့”

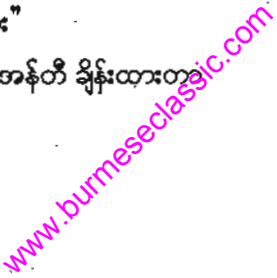
လော်ရယ်က ဦးဆောက်အပြောကြောင့် အူတက်မတတ်ရယ်လေသည်။ ပဲခေါက်ဆွဲနှင့် ချစ်သဲလည်း တဟီးဟီး တဟားဟားနဲ့ . . .

ပဲခေါက်ဆွဲက

“တော်သေးတာပေါ့ အစ်ကိုရယ် . . အခုခေတ်စားနေသလို မရက်ရောလိုက်လို့ . . နို့မို့ဆို ယောက္ခမကြီး အကုန်တွေ့သွားမှာ . . ဟီး . . ဟီး . . ”

“ပဲခေါက်ဆွဲ . . မင်း သေချင်နေပြီလား”

“ကဲ . . ကဲ . . စကားကောင်းနေတာနဲ့ အန်တီ ချိန်းထားတာလေးတွေရှိလို့ ပြန်ခွင့်ပြုဦးနော်”

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၄၂

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က အူယားဖားယားနဲ့ပြေးထွက်လာတော့
ခြေထောက်မှာ ဖိနပ်ပင် မပါပါ။

“နည့်သည်ကို ဒီအတိုင်း ပေးပြန်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ. . ကျွန်
တော် လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ”

လော်ရယ်ကလည်း အပျိုကြီးပီပီ အိုက်တင်ခံသည်။

“လိုက်ပို့မှာဖြင့် ပို့လေ. . မြန်မြန်လာ”

“အရမ်းလွမ်းနေတယ်လို့ ကျွန်တော့်ကောင်မလေးကို ပြော
ပေးနော် တီတီ”

“အင်းပါ”

ဒီမိန်းမကြီး တော်တော်ချစ်ဖို့ကောင်းတာပဲ. .

ဦးဆောက်က လော်ရယ်ကို အမှတ်တွေပေးနေမိသည်။ ဖြစ်
နိုင်ရင် အဖေကိုပါ ပေးပစ်ချင်တာ။

(၁၄)

Boss အပြင်သွားဖို့ အချိန်နီးကပ်လာပြီမို့ ချစ်သဲက လူလိုက်
စုရသည်။

ဘော်ဒီဂတ် လေးယောက်ဖြစ်တဲ့ 'မိုး၊ နဲ့၊ မြေ၊ ကြီး' မှာ သုံး
ယောက်ပဲ ရှိပြီး 'ကြီး' ဆိုတဲ့တစ်ကောင် ပျောက်နေသည်။

ချစ်သဲ လိုက်ရှာတော့ ယောက်ျားအိမ်သာထဲမှာ ကြီးကို တွေ့
သည်။ အမယ်. . ဒင်းက မှန်ရှေ့မှာ တူးဝေးမိတ်ကပ်ဘူးနဲ့ နှုတ်ခမ်း
နီနဲ့ အကျအနကို ပြင်ဆင်နေသည်။

ခုကွပါပဲ. . အဲဒီအခြောက်မက သူဌေးရဲ့ဘော်ဒီဂတ်တဲ့. .

“အမယ်လေး. . ရှာလိုက်ရတာ ဖတ်ဖတ်ကိုမောရော. . ရှင်
က ဒီမှာလာပြီး ငြိလိမ်းပြင်ဆင်နေတယ် ဟုတ်လား. . လာနဲ့. . ဟိုမှာ”

Boss အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ”

ကြီးက ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက်နဲ့ ပေါက်ပေါက်ဖောက်ဖောက်
သည်။

“စိတ်ညစ်တယ် တကယ်ပဲ. . လွယ်လွယ်နဲ့ပိုက်ဆံရလို့သာ
ဒီအလုပ် လုပ်မိတာ. . သူ့သွားလေရာ ကားဘေးကနေ ပြေး. . ပြေး
လိုက်ရလွန်းလို့ တို့ခြေသလုံးတွေတောင် ကြီးလာပြီ”

“အမယ်လေး. . ရှင် ဒီလိုသာ ကြပ်ကြပ်ခြောက်နေ. . သိပ်
မကြာဘူး. . အလုပ်ပြုတ်မှာပဲ သိလား”

“ဟဲ့. . ညည်းပါးစပ်ပုပ်ပုပ်ကြီးနဲ့အေ. . အခု Boss က ဘယ်
သူနဲ့သွားတွေ့မှာလဲ”

“တရုတ်ကလာတဲ့ အေးဂျင့်ဆိုပဲ. . ဘာတဲ့ နာမည်က ကိုင်
ကြည့်ကွေ့ ဆိုလား”

ကြီး ဆိုတဲ့ အခြောက်မက ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ ခုန်ဆွ
ခုန်ဆွလုပ်ကာ

“ဝိုင်စိကွေး. . ဟုတ်လား၊ အဟီး. . နာမည်ကြားတာနဲ့တင်
အသည်းတွေ ယားလာပြီ”

“ကြီးရယ်. . ကိုယ်လိုရာ ကိုယ်ဆွဲတွေးမနေနဲ့. . ဝိုင်စိကွေး
မဟုတ်ဘူး. . ကိုင်ကြည့်ကွေ့ပါဆို. . ပီအောင်ပြော”

“ဟဲ့. . ငါတို့ပါ စားရမှာလားဟင်”

အောင် ညပြာ သိစာပေ

ချစ်သဲက လက်ခါပြကာ

‘မမျှော်နဲ့. . ဧည့်သည်ကိုတောင် တရုတ်ပို့လို့တဲ့. . တရုတ်

ဆန်းမှာပဲ သွားကျွေးမှာပါဆို”

“မြတ်စွာဘုရား”

ကြီးက ဘုရားတပြုံး ပါလာသည်။ သူတို့ဘော်ဒီဂတ် လေး
ဆောက်က ယူနီဖောင်းအပြည့်အစုံနဲ့ နေရာယူပြီးတော့ တရုတ်စကား
ပြန် အားကွေ့ ကားပေါ်တက်လာသည်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ့ဌေးနဲ့အတူ အတွင်းရေးမှူးမလေးက
တစ်ပြုံးပါလာသည်။

ကားပေါ်မှာ သူ့ဌေးဦးတိုင်းလုံးကျော်က အားကွေ့ကို မှာ
သည်။

“ဟေ့ကောင်. . ငါတို့ ပို့ပဲပစ္စည်းအတွက်တော့ စိတ်ချလို့. .
မိတ်ပြစ်ဆွဲပြစ် ဒစ်စကောင်းတောင် ပေးထားသေးတယ်လို့”

သူ့မျက်နှာ တံတွေးလာစင်တော့ ချစ်သဲက

“discount ပါ ဆရာ”

“အေး. . သူပြောတဲ့အတိုင်းပဲ”

အားကွေ့က အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေသည်။

“ဘာ. . ဘာပစ္စည်းပို့မှာလဲ ဆရာ”

အောင် ညပြာ သိစာပေ

“ခွေး”

“ဗျာ”

“မဗျာနဲ့လေ.. တရုတ်မှာ ခွေးတွေ ဈေးကောင်းနေတာ မင်း မသိဘူးလား.. မင်းတို့ကောင်တွေ အမြင်ကို မရှိဘူး.. ဒါကြောင့်.. မကြီးပွားတာ”

သူကပဲ ပြောရတယ်ရှိသေး။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ကုမ္ပဏီ ထောင်ပြီး ပို့မဲ့ပို့တော့ ခွေးသားပို့မလို့တဲ့..

ကိုယ်ကလည်း တရုတ်စကားကို လေးလုံးကွဲအောင် ပြော တတ်တာ မဟုတ်။ ကိုယ့်ကိုအထင်ကြီးပြီး လာငှားလို့သာ ပါလာတာ။

တရုတ်တန်းက တော်သင့်ရုံ စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်မှာ ဧည့်သည်ကို ဧည့်ခံကြသည်။

စားပွဲထိုးကောင်လေးတွေက

“ဆရာ.. အအေး ဘာချပေးရမလဲခင်ဗျ”

“ရေခဲရေ သုံးဘူးချပေး”

တရုတ်ဧည့်သည်က နားမလည်လို့ ဘာမှမပြောပေမယ့်..

ချစ်သဲနှင့်စကားပြန်အားကွေ့က နှာခေါင်းရွံ့ကြသည်။

မှာကျွေးတဲ့အစားအသောက်တွေလည်း ကြည့်ဦး..

ကန်စွန်းပလိန်းနဲ့ကြက်ဥမွှေကြော်တဲ့..

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ချစ်သဲက

“ဆရာ.. ဝက်ခေါက်ကင်လေး တစ်ပွဲလောက် မှာလိုက်ပါ လားဟင်.. ဧည့်သည်က တရုတ်ဆိုတော့လေ”

“တော်.. တိတ်.. စားချင် နင်တို့အခေါက် နင်တို့စားကြ..

ငါ့မှာထားတာတွေက ကျန်းမာရေးနဲ့ညီညွတ်တာတွေချည်းပဲ.. တော် ကြာ အကောင်းတွေ မှာကျွေးပြီး တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ငါတရားခံဖြစ်

နေဦးမယ်.. အားကွေ့ ဘေးစားချည်း ငမ်းမနေနဲ့.. ဟိုမှာ ဧည့်သည် တ ငါ့ကို ရယ်ပဲ ရယ်ပြနေတယ်.. စကားလေးဘာလေး ပြောဦး”

အားကွေ့က ငွေသွားတွေ ပေါ်အောင် ပြုံးပြနေသော တရုတ်

မကြီးကို ပြန်ပြုံးပြပြီး တရုတ်လိုနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“အညစရာ”

ချစ်သဲက စားပွဲအောက်ကနေပြီး အားကွေ့လက်ကို ကုတ် သည်။

“မှားနေပြီ.. အဲဒါ ကိုးရီးယားစကားကြီး”

“နင် ဘာမှမသိဘဲ ဝင်ဝင်မပြောနဲ့.. အခု ကိုးရီးယားစကား တ International Language ဖြစ်နေပြီ.. တစ်ကမ္ဘာလုံး နားလည်

တယ်”

တရုတ်မကြီးကလည်း ပြန်ပြီးနှုတ်ဆက်သည်။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၄၈

“အညစ်စရာ”

ကိုးရီးယားဆူနာမိက တရုတ်မှာလည်း တော်တော်ခံလိုက်ရတယ်နဲ့တူရဲ့။

Boss က အားတွေ့ကို အချက်ပြနေပြီမို့ အားတွေ့လည်း သူတတ်သလောက်မှတ်သလောက်လေးတွေ ထုတ်ပြီး Boss အထင်ကြီးအောင် ပြောရပြီပေါ့။

“စောင်အမ်း”

တရုတ်မကြီး ကြောင်သွားသည်။

နေ့လယ် ဆယ်နှစ်နာရီပဲ ထိုးတော့မယ်... သူ့ကို လာပြီး

Good Morning လုပ်နေတော့ အူလည်လည်ဖြစ်နေတာပေါ့... .

တရုတ်မကြီးက

“နီစုံ စမော့လဲနီ” (နင် ဘာလူမျိုးလဲ)

ဟု ပြန်မေးပါသည်။ အားတွေ့က သူ့Bossဘက် လှည့်ပြီး ဘာသာပြန်ပြသည်။

“သူက ပြောနေတယ် ဆရာ... ဆရာက သိပ်ပြီးခန့်ညားတာပဲတဲ့... အရမ်းလည်း ဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်တဲ့”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က

“သူက ငါ့ကို အဲဒီလိုပဲ ပြောလား၊ ဒါတောင် ငါ အခုအသက်

အောင် ညပြောဆိုစာပေ

မူပိုင်နင်းဆီ - ၁၄၉

နည်းနည်းကြီးသွားလို့... မင်း ပြန်ပြောလိုက်ကွာ... အရမ်းကျေးဇူးတင်တာပဲလို့... . ဟိုမှာ ပစ္စည်းတွေ များများဖြုန်းပေးပါလို့နော်”

အားတွေ့လည်း ဘာသာပြန်ပေးသည်။ (တလွဲတွေ့ချည်း။)

“ထားစွပ်... . ဝေါ် အိုက်နီ” (သူ ခင်ဗျားကိုချစ်တယ်လို့ ပြောနေတယ်။)

တရုတ်မကြီးမျက်နှာက ပန်းသီးလို နီရဲလာသည်။ ပြီးတော့ ထိုင်ခုံမှမတ်တတ်ထရပ်ကာ ဒေါကြီးမောကြီးနဲ့ ဘာတွေပြောမှန်းလည်း သေ။

ပုံစံကြည့်ရတာတော့ ဆဲနေတဲ့ပုံပဲ။

သူမှားသွားပြီ ဆိုတာ... . ချက်ချင်းသိလိုက်ပြီး အားတွေ့က တောင်းပန်သည်။

“မိန့်ကွမ်းရှိုး” (ကိစ္စမရှိပါဘူး)တဲ့။

တွေ့ပုဒ် လို့ တောင်းပန်ရမှာ... . ဟိုက ဒေါသတွေ အကြီးအကျယ်ထွက်နေတဲ့ဥစ္စာ... . သွားပြီး ကိစ္စမရှိပါဘူးဆိုတော့ တရုတ်မကြီးက သူ့သင်လာတဲ့ မြန်မာစကားနဲ့ ပြန်ပြီးထုထည့်လိုက်သည်။

“သေချင်းဆိုး”

ဦးတိုင်းလုံးကျော် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“ဟာ... . သူ ငါ့ကိုဆဲတယ်... . ပီလိုက်တာ ကြည့်စမ်း... . ငါ့မှာ

အောင် ညပြောဆိုစာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၅၀

သေချင်းဆိုးတဲ့ . . မသာမ . . ငါ ထလုပ်လိုက်ရဲ့ . . အားကွေ့ . .
ဘာလုပ်နေတာလဲ . . ငါ့အစား ပြန်ဆဲပေးစမ်း”

သူ့ရဲ့ဘော်ဒီဂတ် လေးယောက်ထဲက မိုးက

“ကျွန်တော် ဖြုလိုက်ရမလား ဆရာ”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က လက်ကာပြသည်။

ကြီး ဆိုတဲ့အခြောက်မက

“ကျွန်တော့်တာဝန်ထား . . ဒီကောင်မလောက်တော့ ကောင်
ကောင်း ကလော်တုတ်ပေးလိုက်မယ် . . ဟဲ့ . . တရုတ်မ . . ဖေတန
...”

“အို . . တော်ကြပါတော့ . . ဆရာ ဒီပွဲက အဆင်မလှ
ဘူး . . ပြန်ရင် ကောင်းမယ်နဲ့တူတယ်”

ချစ်သဲက ကြားဝင်ပြီးပြောတော့ အားကွေ့က တရုတ်မ
ကို အပိတ်နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ရှဲ့ရှဲ့နီ” (ကျေးဇူးတင်ပါတယ်)

သူ့ကိုရိရပါမလားဆိုပြီး တရုတ်မကြီးက အားကွေ့ကို ဖိ
ချသည်။ ဝရန်းသုံးကားနဲ့ သူတို့ရဲ့တွေ့ဆုံပွဲကြီးက အောင်မြင်စွာ
ဆုံးသွားပါသည်။

♥
ဆောင်းညပြာသို့စာပေ

(၁၅)

ဦးထိပ်ခေါင်က အံ့ဩလို့ ထွက်လာတဲ့ သူ့အသံ သူပြန်ပြီး
လန့်သွားသည်။

“ကိုမြင့်ဆွေ . . ခင်ဗျား လာနောက်နေတာလား

“နောက်စရာလားဗျာ . . ကျုပ်မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်တွေ့ခဲ့တဲ့
ဥစ္စာ . . ခင်ဗျားရဲ့နှင်းဆီပွင့်ကြီးလေ . . ခင်ဗျားနဲ့ ခမည်းခမက်တော်
တဲ့ ဟိုအူကြောင်ကြားကောင်နဲ့ အကြည်ဆိုက်နေလေရဲ့”

“ဒါ . . ဒီကောင် သက်သက် ကျုပ်ကိုကြောတာ . . ဟိုနေ့က
365မှာ လော်ရယ်နဲ့ကျုပ်ကို တွဲပြီးတွေ့လို့ ဒင်းက လာရိသွားသေးတယ်
လေ . . ကျုပ်သဘောကျနေမှန်းသိလို့ လိုက်ဖျက်နေတာ . . နေဦး . .
တွေ့မယ် . . တွေ့ဦးမယ်”

ဆောင်းညပြာသို့စာပေ

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၅၂

“ကဲ... ကဲ... ကျုပ်လည်း မိတ်ဆွေကောင်း ပီသစွာ လာ
အကြောင်းကြားပြီးပြီ... ခင်ဗျား နောက်ကောက်ကျသွားမှာ စိုးလို့တော့”

“နာမည်ကိုက ထိပ်ခေါင်... ဗျူး သူများတွေရဲ့ထိပ်မှာပဲ နေ
တာ... ဘယ်တော့မှအောက်မှာ မနေဘူး”

ဧဝရက်က သူ့အဖေပြောတဲ့စကားတွေ ချောင်းနားထော
ပြီး အံ့ဩနေသည်။

မာမိဆုံးပြီးနောက်ပိုင်း ဒယ်ဒီ (ဂျိတ်ကြွတာ ဒီတစ်ခါပဲ ကြ
ဖူးသေးသည်။ (ကန်တော့... ကန်တော့ပါရဲ့။)

ဘယ်လိုဖြစ်လို့များ ကောက်ခါငင်ခါ မိန်းမလိုချင်လာသ
မသိပါဘူး။

ပြီးတော့ အဲဒီမိန်းမကို ဦးဆောက်ရဲ့အဖေနဲ့ဒယ်ဒီက အပြ
ပိုးနေကြတာတဲ့... ဒါတွေ ဦးဆောက်မှသိပါလေစ။

ဒယ်ဒီ ဗျားတုပ်နေတုန်း သူ့အလစ်မှာ ရက်က ဦးဆော
ဆီ ဖုန်းခိုးဆက်သည်။ အိမ်ဖုန်းနဲ့ပါ။

ဖုန်းဝင်သွားတော့ မိန်းမတစ်ယောက်က ကောက်ကိုင်သ
“ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်လို့လဲရှင်”

ရက် ကိုယ့်နားပင် ကိုယ်မယ့်ပါ။ မောင့်ဖုန်းကို ဘယ်ကမိ
လာကိုင်နေတာလဲ။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

မူပိုင်နင်းဆီ - ၁၅၃

“ကျွန်မ ဦးဆောက်ရဲ့ဇနီးပါ... သူ့ကိုခေါ်ပေါ်လား”
ကြက်တူရွေးမတွေ ခလောက်ဆန်ကြပြီ။

“ဘယ်က ဇနီးလဲဟင်... သူ့ဇနီးတွေက များတော့ နံပါတ်
စဉ်အတိုင်းပြောမှ အဆင်ပြေမှာ... ဝမ်းက သူ့နဲ့ကွဲနေတာဆိုတော့...
အစ်မက တူးလား... သရီးလားဟင်”

အဲဒီမိန်းမအသံက ရက်နားထဲကို ကန့်လန့်ကြီးဝင်လာသည်။
သူနဲ့ရက် အဆက်အသွယ်မရတဲ့ သုံး-လေးလအတွင်းမှာ မယား သုံး
ယောက်တောင် ရသွားစရာလား။

“နေပါဦး... ရှင်က ဘာလဲ”

“သူက ကျွန်မကို သူ့အနားမှာ အချိန်ပြည့်နေပေးပါဆိုပြီး...
ခေါ်ထားတာ”

“သူကလေ... ”

“ဟုတ်တယ်”

“တောက်”

ရက်က တောက်ခေါက်ပြီး ရင်ထဲမယ် တနဲ့နဲ့ ခံပြင်းနေမိ
သည်။

ဒင်းက ဒါဘာအချိုးချိုးတာလဲ။ သားကိုလိုချင် အဖေကိုကြည့်
တဲ့... ဒယ်ဒီပြောတာ သိပ်မှန်တာပဲ။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

သူ့အဖေလည်း အပိုးမှမကျိုးတာ။

ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ရင်ထဲမှာ သိမ်းမထားတတ်သူပီပီ ရက်

က သူ့အဖေအခန်းရှေ့မှာရပ်ပြီး တံခါးသွားခေါက်လေသည်။

“ဒယ်ဒီ”

“ဘာလဲ သမီး”

“ရက် ဝင်ခဲ့မယ်နော်. . ဒယ်ဒီကို ပြောစရာရှိလို့”

ပြောလည်း ပြော၊ အခန်းထဲလည်း ရောက်လာသော ရက်သည် ဆိုင်းမဆင့်ပုံမဆင့်ပင်. .

“ဒယ်ဒီ. . ရက်ကို ဦးဆောက်နဲ့ကွာရှင်းပေးပါ”

“ဟေ! သမီးပဲ ဒီကောင်နဲ့မတွေ့ရလို့ တပိန်ပိန်တလိန်လိန် ဖြစ်နေပြီးတော့ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ စိတ်ပြောင်းသွားတာတုန်း”

“သူ့ထက်သာတဲ့ကောင်တွေနဲ့ ဟောတစ်ယောက် ဟောတစ်ယောက် တွဲပြချင်လို့”

ဦးထိပ်ခေါင်က တဟားဟားနဲ့သဘောတွေကျနေသည်။

“ပေါက်ပြီ. . ဒယ်ဒီ ပေါက်ပြီ. . သမီးတို့ချင်း စိတ်ကောက်ပြီး အချစ်စမ်းနေကြတာကိုး”

“အချစ်စမ်းနေတာ မဟုတ်ဘူး. . တကယ်ကွဲမှာ. . တကယ်ကွဲမှာ. . ဒယ်ဒီလည်း ဦးဆောက်အဖေကို လုံးဝအလျှော့ဖေးစရာ မလို

အောင်ညပြာ သို့စာပေ

သူ့လိုက်နေတဲ့ မိန်းမကို ဒယ်ဒီ ရအောင်ယူ သိလား. . ဒယ်ဒီအဖေအစမရှိရင်ပြော. . သမီးလုပ်ပေးမယ်”

“ဟာ. . ကြည့်စမ်း. . ကြည့်စမ်း. . ရွှေသမီးငွေသမီးလေး ဆိုက်သိရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး. . ဟီး. . ဟီး။ ငါ့သမီးပြောလို့

ဒီအားရှိသွားပြီ။ မနက်ဖြန် သူ့လေးကိုပြောလုပ်လိုက်တော့

“လုပ်. . လုပ်. . မြန်မြန်လုပ်. . နို့နို့ဆို ဟုံလူကြီးနဲ့ဦးသွားလိမ့်. . သူတို့သားအဖကို ကြည့်လို့ကို မရဘူး”

“ကြည့်မရဘူးမပြောနဲ့ သမီးရေ။ ဒီကောင်တွေက အခုအမှန်

အမှန်ကိုထောနေတာ။ ဒယ်ဒီစုံစမ်းရသလောက်ဆို အမွေတွေရလာ

ဆိုပဲ။ တိုင်းလုံးကျော်ဆိုတဲ့ကောင်ဖြစ်ပျက်နေတာများ သမီး မတွေ့

လို့. . သူ့စက္ကင်ထရီဆို ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတွေထက်တောင် လန်း

တယ်။ အနောက်မှာလည်း ဘော်ဒီဂတ်တွေတဲ့ တန်းစီပြီးလိုက်နေ

များ မာဖီးယားဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်လား အောက်မေ့ရတယ်”

ရက်က နှုတ်ခမ်းလေးကို မသိမသာလေး မဲ့ကာ

“ရက်က သူ ငွေမရှိတဲ့ ဘဝကတည်းက မေတ္တာစစ်နဲ့ ချစ်ခဲ့

ဒယ်ဒီ. . အခုလို အိတ်ဖောင်းရင် စိတ်ပြောင်းတတ်တဲ့ယောက်ျား

မို့ ဆောရီပဲ. . သူ့ဟာသူ ဘာကြီးပဲ ဖြစ်နေဖြစ်နေ”

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၅၆

မြတ်စွာဘုရား . . သမီးက တကယ်ကြီးကို ခါးခါးသီးသီးဖြစ်
နေတာပါလား . . သမီးက ဦးဆောက်ကိုတမ်းတမ်းစွဲလိုချင်တုန်းက သူ
ဝင်ဖျက်ခဲ့သည်။ အခု သူက ဦးဆောက်ကို တကယ်သမက်တော်ချင်ပြီ
ဆိုတော့မှ သမီးက စိတ်ပြောင်းသွားလေပြီ။ ဒါကြောင့်ပဲ ရာသီဥတုတွေ
ဖောက်ပြန်ကုန်တာလား မသိတော့ပါဘူး။

“ဒယ်ဒီ . . မနက်ဖြန် ဟိုအန်တီကြီးကို ဖွင့်ပြောလို့ ရှိရင် နှု
သာ လောက်ချလိုက် သိလား . . ”

“ဟဲ့ . . ငါ့အသက် ငါ့အရွယ်ကြီးနဲ့ စားသောက်ဆိုင်မှာ . . .
လူတကာရှေ့မှာ ဖူးထောက်စရာလား”

ရက်က အဖေဖြစ်သူကို စုတ်တသပ်သပ်နဲ့သနားစရာကောင်
လိုက်တာဆိုတဲ့ အကြည့်နဲ့ကြည့်ကာ

“ကိုးရိုးယားကားတွေမှာ . . . ဘဲကြီးတွေ အပိကြွေပြနေတာ
မတွေ့ဘူးလား။ ဒယ်ဒီကို ခေတ်အမြင်မရှိဘူးလို့ပြောရင်လည်း စိတ်
က ဆိုးဦးမယ်။ သမီးပြောသလိုသာလုပ်ချလိုက်။ အန်တီလော်ရယ်ဆို
ကအဖြေကို အနှေးနဲ့အမြန်ပြန်ရစေရမယ် လုံးဝအာမခံတယ်သိလား”

“ရိုက်လိုက်စမ်း . . ရိုက်လိုက်စမ်း”

သားအဖနှစ်ယောက် လေထဲတွင် လက်ဖဝါးချင်းရိုက်လိုက်
ကြသည်။ ♥

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

(၁၆)

ဦးဆောက်တစ်ယောက် သူ့အခန်းထဲမှာ ထိုင်လိုက်။ ထလိုက်
နဲ့ ဖင်တကြွကြွဖြစ်နေသည်။

ရက်ကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ လိုက်ပြီး ဆက်သွယ်သော်လည်း
ရက်က သူ့ကိုရှောင်နေပုံရသည်။ လုံးဝပြန်ဆက်သွယ်မလာခဲ့။

နောက်ဆုံးမှာတော့ စိတ်ကို ပိုင်းဖြတ်လိုက်ပြီး အန်တီလော်
ရယ်ဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

“အန်တီလော်ရယ် . . ကျွန်တော် ဦးဆောက်ပါ”

“ပြော . . သား . . ထူးထူးဆန်းဆန်း တို့ဆီ ဖုန်းတွေဘာတွေ
ဆက်လို့ပါလား”

“ရက် . . ဧဝရက်နဲ့အဆက်အသွယ်ရလား အန်တီ”

“အန်တီက သူ့အဖေနဲ့ပဲ တွေ့တွေ့နေရတော့ သူနဲ့တော့
စကားဝေချာမပြောရသေးဘူး”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

“သူ့အဖေနဲ့ ခဏခဏမတွေ့နဲ့လေ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ. . . တော်ကြာ ကျွန်တော်တို့ချင်း မညားဘဲ. . .

အန်တီနဲ့သူ့အဖေ အာဝိနေရမှာစိုးလို့ ပြောတာ”

“အာဝိ. . . ဟဲ့. . . အဲဒါ ဘာကြီးလဲ”

“အာဝါဟာ ဝိဝါဟကို ပြောတာ”

“ပေါက်ပေါက်ရှာရှာဟယ်”

အဖျိုကြီး ရှက်သွားပုံရသည်။

“အန်တီ. . . သူ ကျွန်တော့်ကို စိတ်ကောက်နေပုံရတယ်. . . သူ့

တိမ် ကျွန်တော် သွားတွေ့လိုက်တော့မယ်. . . မစောင့်နိုင်တော့ဘူး”

“ဒါဆို သူ့အဖေမရှိတဲ့အချိန် မင်းသွားလိုက်ပေါ့”

“ဒီလိုလုပ်လေ. . . ကျွန်တော် သူ့အိမ်သွားလို့ရအောင် အန်တီ

က သူ့အဖေကို တာဝန်ယူလိုက်”

“အေး. . . ကောင်းသားပဲ. . . ဟဲ့. . . ဒါ ဘာစကားပြောတာလဲ”

“မဟုတ်ဘူးလေ. . . ဦးထိပ်ခေါင်ကို အန်တီက အပြင်ခေါ်

ထုတ်ပေးဖို့ ပြောတာ. . . ဒါမှ ကျွန်တော်ဝင်ရလွယ်မှာပေါ့”

“အခုလား”

“ဒါပေါ့. . . တို့တိတိက သဘောပေါက်လွယ်သားပဲ”

“ဘယ်အရာမှ အလကားမရဘူးနော်. . . သိတယ် ဟုတ်. . .

ဆင်ပြေရင် အကျိုးဆောင်ခတော့ မမေ့နဲ့”

“ဆတိုးပေးမယ်ဗျာ. . . ဟုတ်ပြီလား”

မိန်းကလေးတွေ စိတ်ကောက်ရင် ဘာနဲ့ချောကြသလဲ. . .

အဖေဘော်ဒီဂတ်ကြီးက မိန်းမစိတ်ပေါက်နေတာဆိုတော့

ဆီက အကြံဉာဏ်ယူကြည့်ရမှာပဲ။

‘ကြီး’ကို သူလိုက်ရှာတော့ အားအားယားယား ပိုကိစ္စနံကတ်

နေလေရဲ့။ ကြီးအသံက ညံ့နေသည်။

“ဟဲ့အကောင်. . . ဒီပွဲ ငါနိုင်တယ်. . . ကဲ. . . နင့်ရဲ့ မဟာနဖူး

စသောကြွင်းကြီးကို ငါတောက်ပြီ”

“တောက်”

“အား. . . သေချင်းဆိုမ. . . အခြောက်မ. . . နင်းကန် တောက်

လားဟဲ့. . . နင့်နဖူး နင်ပြန်တောက်ကြည့်ပါလား မသာမရဲ့”

“နင့်နဖူးက ပြောင်ပြောင်လေးဆိုတော့ တောက်ချင်စရာကြီး၊

. . . ဟီး၊ နေဦး. . . နေဦး၊ ငါတံတွေးဆွတ်ပြီး တောက်ကြည့်ဦးမယ်”

“ကြီး”

ဦးဆောက်ခေါ်သံကြားတော့ ကြီးက လန့်ပြီးထူးသည်။

“ရှင်”

“မိန်းကလေးတွေ စိတ်ကောက်ရင် ဘာနဲ့ချော့ရလဲ . . မင်
သိလား”

“ဆရာလောက်ကြီးတဲ့ဟာနဲ့ ချော့ပေါ့”

“စကားကို ကောင်းကောင်းပြောစမ်း”

“အရုပ်ကို ပြောတာပဲဟာကို . . ခုခေတ်ကောင်မလေးတွေ
အရှူးထနေကြတာ မတွေ့ဘူးလား၊ လူ့အရုပ်လောက်ရှိတဲ့ အရုပ်ကြီး
တွေ ပေးရင် သူတို့မှာ ဖြစ်ပျက်နေလိုက်ကြတာ . . ပေးတဲ့လူက သူတို့
ရဲ့မင်းသားဖြစ်ရောပဲ”

“မဆိုးဘူး . . မင်း ideaကောင်းတယ် . . ငါ့ကို အန်တီလော်
ရယ်ကလည်း ဒီလိုပဲ ပြောဖူးတယ် . . ကြီး . . ငါသွားပြီ”

ဦးဆောက်လည်း ကြီးပေးတဲ့ အကြံနဲ့ အန်တီလော်ရယ်က
အကူအညီတောင်းပြီး Shopping Mall တစ်ခုဝင်ကာ အရုပ်အကြီး
ကြီးတစ်ရုပ်ကို ပိုက်ဆံခုနစ်သောင်းအကုန်အကျခံပြီး ဝယ်လာခဲ့သည်။

အိမ်ကိုပြန်ရောက်တော့ အရုပ်ကို ဧည့်ခန်းထဲရို ဆိုဖာပေါ်မှာ
တင်ထားခဲ့ပြီး ရေခဲခန်းအဝတ်အစားလဲဖို့ ပြင်သည်။ ကိုယ့်မိန်းမ ကိုယ်
ပြန်ပိုးရတော့မှာဆိုတော့ လူပျိုလေးလို ရင်တွေဘာတွေတောင် ခုန်လို့

သားက ရေခဲခန်းထဲဝင်နေချိန်မှာ ဦးတိုင်းလုံးကျော်က အ
အပြင်ကို ရှိုင်းပြီး ဧည့်ခန်းထဲ ဝင်လာသည်။

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

ရှိုင်းဆို အကြောင်းက ရှိနေပြီကိုး . . သတင်းကလည်း အတိ
အကျရပြီးသား။

သူနဲ့ ခမည်းခမက်တော်တဲ့ ဟိုကောင် ထိပ်ခေါင်ဗညားက
သူ့ရဲ့နှင်းဆီပွင့်ကြီးကို purpose လုပ်တော့မှာတဲ့ . .

နောက်ကျတဲ့ ခြေထောက် သစ္စာဖောက် မဖြစ်ရအောင် သူ့
အရင် ကိုယ်က သွားပြီး ချစ်ရင်ချစ်တဲ့အကြောင်း ပြောပြီး လက်ထပ်
ဖို့ရက်ကို dare အတိအကျပေးလို့ ပြောပစ်လိုက်မှာပေါ့ . . ဟဲ . . ဟဲ။

အပြင်ထွက်ဖို့ ပြင်နေတဲ့ သူ့ခြေလှမ်းတွေက ဆိုဖာပေါ်က
အရုပ်ကြီးကိုတွေ့ပြီး စိတ်ပြောင်းသွားသည်။

ဟိုကောင်က မိန်းမကြိုက် စိန်လက်စွပ်တွေဘာတွေနဲ့ဆို သူ
ဝွင်းပြီ။ ဒီကောင်နဲ့ကိုယ်နဲ့က ဒီပွဲမှာ အပြိုင်ပြုရမှာဆိုတော့ လုံးဝနောက်
ကောက်ကျလို့ မရဘူး။ သားက ဒါတွေသိလို့များ ဒီအရုပ်ကြီးကို ဝယ်
ထားပေးတာလား . .

“သားရေ . . ကျေးဇူးပဲကွာ . . မင်းဝယ်လာပေးတဲ့အရုပ်နဲ့ ငါ
လူလုပ်လိုက်ဦးမယ်”

လော်ရယ် ချိန်းထားတဲ့ နာမည်ကြီးHotel သို့ အရုပ်ကြီး
တကားကားနဲ့ တိုင်းလုံးကျော် ရောက်လာခဲ့ပြီ။

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

“လက်မောင်းသားလေးက ဖွေးနေတာပဲ”

“ကျွန်မကို ဒီခေါ်ပြီး လက်မောင်းသားကြည့်မလို့ပေါ့၊ ဟုတ်လား..”

“မဟုတ်ဘူး.. မဟုတ်ဘူး.. ပြောစရာရှိလို့ ခေါ်လိုက်တာ”
ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ဦးထိပ်ခေါင်က ထိုင်ခုံပေါ်မှ ထပြီး သမတလင်းပေါ်မှာ ဒူးထောက်ချလိုက်သည်။

“အို.. ရှင်.. ရှင်.. ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ.. မကြီးမငယ်နဲ့.. ထလေ..”
ဟိုမှာ လူတွေဝိုင်းကြည့်နေပြီ.. မရှက်ဘူးလား”

လော်ရယ်က ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နဲ့ မျက်နှာမှာ ပါးနီမလိမ်းပါဘဲ ပန်းနုရောင်သန်းလာသည်။

သန်းမှာပေါ့.. ရိုဂျိသမျှ စားပွဲဝိုင်းတွေက သူတို့နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ပြီး ရုပ်ရှင်ရုံမှာ ပိုက်ဆံပေးပြီး ဟာသကား လာကြည့်သလို အားမနာလျှာမကျိုး ရယ်နေကြတာကိုး.. ဘေးချင်းကပ်နေတဲ့ ဝိုင်းက ချာတိတ်တွေပြောနေသံကို ကြားပြီး လော်ရယ် ရှက်လာသည်။

“ကြိုက်မရှက် ငတ်မရှက်ဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့ကွ၊ အချစ်သူငယ် ပြန်တဲ့ရောဂါလေ.. ဟီး.. ဟီး..”

ဦးထိပ်ခေါင်ကတော့ သူ့အာရုံနဲ့သူ့ဆိုတော့ သူ့အရပ်နဲ့သူ့ဖာတ် ကွက်တိကို ကနေတော့တာ။

ဆောင်းညပြာ သို့စာပေ

(၁၇)

လော်ရယ်က အနက်ရောင်ဇာပွင့်ကြီးတွေကို ဝင်းဆက်ထဲ ထားပြီး ဆံထုံးပုံဆန်းလေးပေါ်မှာ အဖြူရောင်နှင်းဆီတစ်ပွင့်ကို ကနဲ သရေရှိစွာ ပန်ထားသည်။

ဝတ်စုံနှင့်လိုက်ဖက်စွာပင် ကျော့ရှင်းနေတဲ့ လည်တိုင်ပေါ်မှာ-ပုလဲပုတီးလေးတစ်ကုံးက တင့်တယ်လှပနေသည်။

ဦးထိပ်ခေါင်က သူ့ရဲ့မလုံမလဲဖြစ်နေတဲ့ စိတ်ကို ဖုံးဖိထားရင်း လော်ရယ်ရဲ့ဇာပွင့်တွေကြားက မြင်နေရတဲ့ ဆင်စွယ်ရောင်လှပ မောင်းသားလေးကို ခိုး ခိုးပြီး ကြည့်နေမိသည်။

“ရှင်.. ဘာတွေ လိုက်ကြည့်နေတာလဲ”

သူ့ခိုးလူမိသွားတော့ ဦးထိပ်ခေါင်က ရှက်ပြီး ငြင်းဖို့ပြင်သည် ဒါပေမဲ့ ယောင်ပြီးထွက်သွားတာက

ဆောင်းညပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၆၄

“မင်းဆီက ၁၅၀၀ ကို လူတိုင်း မရနိုင်ပါဘူး။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား လော်ရယ်။ ဒီ ၁၅၀၀ကို လူတစ်ယောက်အတွက် မင်း သိမ်းထားတာ သေချာတယ်။ ဒီနေ့တော့ ကိုယ့်ကို မင်းသိမ်းထားတဲ့ ၁၅၀၀ ပေးပါတော့ လော်ရယ်”

“ရော့ . ၁၅၀၀”

ဦးထိပ်ခေါင်ရှေ့ကို ထောင်တန်တစ်ရွက် နဲ့ ငါးရာတန်အပြတစ်ရွက် ကျလာသည်။

ဒေါ်ကြီးမောကြီးနဲ့ မော့ကြည့်လိုက်တော့ ကိုယ့်အသက်ကိုယ် အရွယ်မှအားမနာ။ ကိုးနိုးယားစတိုင်လ်တွေထုတ်ပြီး အရုပ်ကြီးတစ် ရုပ်ပိုက်ကာ သူ့ရှေ့မှာ ရပ်နေသော တိုင်းလုံးကျော်ကို တွေ့လိုက် သည်။

“ဟေ့ကောင် . မင်း ရိုင်းလှချည်လား”

“မသိဘူးလေ . မင်းပဲ ၁၅၀၀ ပေးပါဆို . ကြည့်ရင်း ကြည့် ရင်းနဲ့ . မင်းမျက်နှာကြီးက သူတောင်းစားနဲ့ တူ . တူလာလို့ သနား ပြီးပေးတာ . ဘယ်သူတောင်းစားမှ ၁၅၀၀ ငါမပေးဖူးဘူး ဟေ့ကောင် . . အဲဒါ မင်းမို့လို့ ပေးတာ”

ဦးထိပ်ခေါင်က မတ်တတ်ရပ်ပြီး ဦးတိုင်းလုံးကျော်ရဲ့ အထက် ကော်လံကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆွဲဆုပ်ကာ အံ့ကိုကြိတ်၍

အောင် ညပြာဆိုစာပေ

မုပိုင်နင်းဆီ - ၁၆၅

“လာမပြန်နဲ့ ဟေ့ကောင် . မင်း နောက်ကျသွားပြီ . မင်း လို ချင်ရင် အနောက်မှာ သွားပြီး တန်းစီလိုက်”

“အို . . ရှင်တို့နှစ်ယောက်လုံး တော်ကြတော့ . ရန်ဆက်ဖြစ် နေရင် ကျွန်မ ထပြန်တော့မှာနော် . ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာရှင်”

သူတို့ဖြစ်ပျက်နေတာတွေ ကြည့်ပြီး အနားမပြတ်သွားသော ကောင်မလေးတစ်အုပ်က

“ပင်စင်တန်းတွေ စားမာန်ခတ်နေကြတယ်ဟေ့၊ ဝေါင်ဝေါင် ငွေ . . ဝေါင်ဝေါင်ရှေး . . တော်ကြာ ငါတို့ကို သွေးစင်နေမှဖြင့်”

“ရှက်လိုက်တာ”

တကယ်လည်း လော်ရယ်တစ်ယောက် မျက်နှာမထားတတ် အောင်ကို ထူပူနေပြီဖြစ်သည်။

“ရှက်ရင် ဒီအရုပ်ကြီးနဲ့ကာထား လော်ရယ်၊ ကလေးကလား လုပ်ရပ်ဆိုပြီး . မလေးမစားတော့ မလုပ်ပါနဲ့ လော်ရယ် . . တကယ် တော့ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ မင်းကိုချစ်တဲ့ ထုထည်က အဆမတန်ကြီးထွား လာတော့ နေရာမဆုံချင်တော့ဘူး . ဒါကြောင့် . ဒီအရုပ်ကြီးထဲကို အချစ်တွေ ခဏထည့်ပေးထားတာ . ညတိုင်း ကိုယ့်ကို အမှတ်ရပြီး ဖက်အိပ်နော်”

ကိုယ့်ကိုယ်ကို နည်းနည်းတော့ . . မြောက်သွားသလို ထင်ရ

အောင် ညပြာဆိုစာပေ

သည်။ တစ်နေ့တည်း တစ်ချိန်တည်းမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ယောက်
နှစ်ယောက်(လွတ်လပ်မှာပေါ့၊ မုဆိုးဖိုတွဲပဲကို)က တစ်ပြိုင်နက်တည်း
ချစ်ခွင့်ပန်လာတော့ ဘဝင်လေဟပ်ချင်လာသည်။

ဒီအရုပ်ကြီးကို မြင်တော့ ရယ်ချင်စိတ်ကို မနည်းချိုးနှိမ်ထား
ရသည်။ ဦးဆောက်က ဧဝရက်ကိုချော့ဖို့ အကူအညီတောင်းလာ
သူကိုယ်တိုင် လိုက်ဝယ်ပေးခဲ့တာ။

ကြည့်ရတာ.. ဒီလူ သူ့သားအလစ်မှာ ဘတ်လာပုံရသည်
အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဦးတိုင်းလုံးကျော်ရဲ့ဖုန်းက ထပြီး မြည်လာ
သည်။ ဦးထိပ်ခေါင်က ရလာတဲ့အခွင့်အရေးကို လက်လွတ်မခံဘဲ
ထောက်နေရာမှ မတ်တတ်ရပ်ကာ လော်ရယ်နံဘေးက ခုံမှာ အခြေ
အလွှားဝင်ထိုင်လေသည်။

ဦးတိုင်းလုံးကျော်မှာတော့ အရုပ်က တစ်ဖက်၊ ဖုန်းက တစ်
ဖက်နဲ့..

“သားလား.. အေး.. ပြော”

“အဖေ အခု ဘယ်မှာလဲ”

“လော်ရယ်နဲ့တွေ့နေတာ.. အဟိ..”

သားအဖချင်း ကပ်ပြီး ကြွားရတာကိုက အရသာ။

“ဪ.. အဖေက တော်တော်ပျော်နေတယ်ပေါ့၊ ကျွန်တော်

အရုပ်ကြီး အဖေယူသွားတယ် မဟုတ်လား.. လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်
ကြီးကို ပျောက်သွားတာ”

“မင်းကလည်းကွာ.. ကလေးလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့.. ဒီအရုပ်
ကြီး မင်းနဲ့မလိုက်ပါဘူးကွာ.. အဲဒါကြောင့် လော်ရယ်ကိုပေးမလို့ ငါ
ယူလာတာ..”

“မမေးမစမ်းနဲ့.. ဒုက္ခပါပဲ အဖေရာ.. အဲဒီအရုပ်က ကျွန်
တော့်ကောင်မလေးကို ပေးဖို့ အန်တီလော်ရယ်ကိုယ်တိုင် လိုက်ဝယ်
ပေးထားတာ.. ဒီအရုပ်ကြီး သူ့ကို သွားပေးရင် အဖေ ဝမ်းတာပေါ့”

“သား.. ဒီမှာ မင်းယောက္ခမကြီးရှိတယ်.. မထူးပါဘူးကွာ
.. ဒီအရုပ်ကြီး ငါ အိမ်ပြန်ယူမလာတော့ဘူး.. သူ့သမီးကို ပေးမှာ
မဟုတ်လား.. သူနဲ့ပဲ အပ်ပေးလိုက်တော့မယ်”

သားအဖနှစ်ယောက် ဖုန်းထဲမှာ ကျိုင်တက်နေတဲ့အချိန်..
ဦးထိပ်ခေါင်က လော်ရယ်အနားမှာ ကပ်ထိုင်ကာ လော်ရယ်၏ လက်
နှစ်ဘက်ကို သူ့လက်ကြီးနဲ့ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ဆုပ်ကိုင်ပြီး ချစ်ခွင့်ပန်နေ
သည်။

“သီတင်းကျွတ်သွားပြီ လော်ရယ်.. တော်သလင်းလလည်း
ပြီးသွားပြီ.. အဲလေ.. ဟုတ်ပါဘူး.. ကိုယ်ပြောချင်တာက လော်ရယ်
နဲ့ကိုယ် အတူတူနေချင်ပြီ.. ကိုယ့်ကိုလက်ထပ်ပါ လော်ရယ်အော်”

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၆၈

“ဟေ့လူ့ . . ရော့”

အရပ်ကြီးက ဦးထိပ်ခေါင်ရဲ့ရင်ဘတ်ကို လာမှန်သည်။

ဦးထိပ်ခေါင်လည်း အရမ်းတင်းလာပြီမို့

“မင်းအချိုးတွေ သိပ်မပိုက်တော့ဘူးကွ”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်ကလည်း ခပ်ရင့်ရင့်ပင် . .

“အချိုးမကြိုက်ရင် တစ်ချပ်မော့မယ်ကွာ”

“အရေးထဲ . . ဖဲသမားနဲ့လာတိုးနေရတယ်လို့”

“ဒီအရုပ်ကို ငါ့သားက ဧဝရက်အတွက် ဝယ်ထားတာတဲ့ . .

အဲဒါ မင်းယူသွားပြီး ဧဝရက်ကို ပေးလိုက်ကွာ”

“ဘာကိစ္စပေးရမှာလဲ . . သူပေးချင် သူ့ဟာသူ သွားပေးပေ

ပေါ့ . . ဘယ်နှယ်ကွာ . . အရုပ်တစ်ရုပ်ကို အဖေက ပေးလိုက် . . သာ

က ပေးလိုက်နဲ့ အရှက်ကိုမရှိဘူး . . လော်ရယ် . . လာ . . ကိုယ်နဲ့လိုက်

ခဲ့ . . နိုက်ကလပ်မှာ သွားကဲရအောင် . . ပြီးရင် မနက်ဖြန် တရားနဲ့

လက်မှတ်သွားထိုးကြမယ်”

“နေ . . နေကြပါဦး . . ကျွန်မ မသိလို့မေးပါရစေ . . ရှင်တို့

ကျွန်မကို ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးအောက်မေ့နေတာလဲ . . ကျွန်မဟာကျွန်

အောင်သွယ်သာ လုပ်စားတာ . . တစ်ခါမှ လူအပါခံခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး

ဒီနေ့ ရှင်တို့လုပ်ရပ်တွေက ကျွန်မကို လုံးဝ ရင်မခုန်စေဘူး . . ကိုယ်

ဆောင်းညပြာဆိုစာပေ

မှိုင်းနင်းဆီ - ၁၆၉

တိုယ်ကို အထင်တွေကြီးမနေကြနဲ့ . . ဒါပဲ . . ကျွန်မ သွားပြီ”

လော်ရယ်က ပိုက်ဆံအိတ်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ်လေးကောက်

တိုင်ကာ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနဲ့ထထွက်သွားသည်။

“လော်ရယ် . . လော်ရယ် . . ”

“ဟာ . . သွားပြီကွာ”

“အဲဒါ မင်းလုပ်လို့ . . မသာကောင် . . ငါ မင်္ဂလာယူနေတဲ့

အချိန်မှာ ဘာလာရွပ်တာလဲ”

ဦးထိပ်ခေါင်က မေးတော့ ဦးတိုင်းလုံးကျော်က

“နောက်ကျတာ ငါ့မှာ ရာဇဝင်မရှိဘူး ဟေ့ကောင် . . မျိုး

ကျော့မြိုင်သီချင်းထဲမှာပဲ ရှိတယ်”

“နေစမ်းပါဦး . . လော်ရယ်ကို ငါက အတည်ကြံနေတာ၊ မင်း

လို အပျော်လိုက်ကြံနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ မင်းနောက်ဆုတ်

လိုက်ပါ”

“ဆောရီးလို့ ကြိုပြောလိုက်မယ် . . သူ့ကို ငါ မရ ရအောင်

ယူမှာ . . စောင့်ကြည့်လိုက် . . ဟဲ . . ဟဲ . . ”

ပြောပြီး သူက အနိုင်နဲ့ပိုင်းကာ ထွက်သွားတော့ ဦးထိပ်ခေါင်

မှာ ‘တောက်’တခေါက်ခေါက်နဲ့ ကျန်ခဲ့ရသည်။

ဆောင်းညပြာဆိုစာပေ

သူ တကယ်ရောက်လာပြီပဲ .

“ဦးလေးဆာမိ . သူ့ကို ခဏစောင့်လို့ ပြောထားလိုက် .

ရက် မျက်နှာသစ်လိုက်ဦးမယ်”

“အေး . . အေး . . ငါ သွားပြောထားလိုက်မယ် . . အာ . . မေ့
တော့မလို့ . . ဒီမှာ ရက်အတွက် ဖုန်းတစ်လုံး ပေးလိုက်တယ် . . သူ
ဆက်လာလိမ့်မယ် . . ရော့ . . ”

“ဒါများ . . စောစောက ပြောတာမဟုတ်ဘူး . . ယေ”

ဖုန်းက ရက်လက်ထဲအရောက် အချိန်ကိုက်ပင် ဖုန်းမြည်လာ
သည်။ ဝိုင်ဝိုင်းရဲ့ ‘အေးဆေးပါ’ သီချင်းလေးက ရက်ကို လှောင်နေ
သလိုပင် . .

♫ စိတ်ဓာတ်မကျနဲ့ လက်ခံလိုက် x x တွေ့ကြုံသမျှ ဖြေ
ရှင်းလိုက် တစ်လှမ်းချင်းလှမ်း တို့ရှေ့ဆက်ရင်း x x x လိုက်
ရှာကြစို့ ဘဝရဲ့အလင်း x x x တို့ယုံကြည်ထားတဲ့လမ်းဟာ
ဒဏ်ရာတွေ များလွန်းနေမလား . . (ဝို့ . . အို အေးဆေးပါ)၊
အချို့အကျေအနိမ့်အမြင့်များ ဘဝမှာ . . ဒါလေးများကွာ . .
လောကကြီးနဲ့ အားပြိုင်တိုင်း . . သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်လောက်
ဆိုပစ်လိုက် x x x အနိုင်အရှုံးများနဲ့ ဘဝစက်ဝိုင်း x x x
ကောင်းတာ ရွေးကာ တွေးပေးလိုက် x x x ယုံကြည်ရာ

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

(၁၈)

အချိန်က မနက် ခုနစ်နာရီလောက်ပဲ ရှိဦးမှာပါ။ မေ့ရာထဲ
မှာ ဇိမ်ဆွဲပြီး နှပ်နေတဲ့ ဝေရက်ကို ဆာမိက တံခါးခေါက်ပြီး လာနှိုး
သည်။

“ရက် . . မြန်မြန်ထ . . အပြင်မှာ နင့်ယောက်ျား ရောက်နေ
တယ်”

ရက် ကုတင်ပေါ်မှခုန်ပြီးဆင်းကာ တံခါးလာဖွင့်သည်။

“ဦးလေးဆာမိ . . သူ တကယ်ရောက်နေတာလား”

“တကယ်ပေါ့ . . နင့်အဖေ မရှိဘူး . . လမ်းလျှောက်ထွက်
သွားစာယ် . . မြန်မြန်ထွက်တွေ့လိုက်”

ရက်က ကုတင်ပေါ်မှာ သူမ ဖက်အိပ်ခဲ့သော . . အရုပ်ကြီး
ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ရင်ဖိုသွားသည် . .

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

လျှောက်တဲ့လမ်းမှာ x x ဒဏ်ရာတွေ အဆန်းမဟုတ်တော့ပါ
x x (ဝိုး . . အို အေးဆေးပါ) ။ အချို့အကွေ့အနိမ့်အမြင့်များ
ရှေ့မှာ ဆီးကြိုမလား x x (ဝိုး . . အို အေးဆေးပါ) ။ တို့ကြံ
မယ့် လှည့်ကွက်များ x x ဘဝမှာ ဒါလေးများကွာ x x ယုံကြည်
ရာလျှောက်တဲ့လမ်းမှာ x x x တို့ရင်ဆိုင်သွားကြစို့လား ။

ရက်က ဖုန်းဖွင့်လိုက်တော့ ဦးဆောက်က ဝိုင်ဝိုင်သီချင်းလေး
ကို ဆိုပြသည်။

“အေးဆေး. . အေးဆေး. . အေးဆေး. . အေးဆေးပါ . .

ဘယ်လိုလဲ. . ရက်လေး. . အေးဆေးပဲလား”

“ဘာ အေးဆေးလဲ. . ရှင့်ကို အမှန်ကြိုက်မလို့စောင့်နေတာ”

“ကိုယ့်မိန်းမလေး. . ဘာလို့ ဒေါသတွေထွက်နေတာလဲကွာ
စောစောစီးစီး”

“လာမခေါ်နဲ့ ရှင့်ဆီက အဲဒီမိန်းမ ဆိုတဲ့အသံကြားရင် ကျွန်မ
သွေးလန့်ပြီး သေချင်တယ်. . အဟုတ်”

“ကိုယ့်မိန်းမမို့ မိန်းမ လို့ခေါ်တာပဲကွာ”

“နေပါဦး. . ရှင့်ဆီမှာ မိန်းမ ဘယ်နှယောက်တောင် ရှိလဲ”

ဦးဆောက်က ရက်ရဲ့ ဒေါနဲ့မောနဲ့တုံ့ပြန်မှုကြောင့် နည်းနည်း

ဆောင်း ညပြာ ဆိုစာပေ

တော့ ရှောင်ရသွားသည်။

“ဘုရားစူး. . ကိုယ့်မှာ ရက် ဆိုတဲ့ မိန်းမလေးတစ်ယောက်
ပဲ ရှိတာပါကွာ”

“သေလိုက်ပါလား. . ရှင့်ဖုန်းကို ကျွန်မဆက်တုန်းက ဘယ်
မိန်းမ လာကိုင်တာလဲ”

“ဟာ. . အဲဒါ အဖေဖုန်းက စာရေးမတွေ နေမှာ၊ ကိုယ် toilet
ထဲ ရောက်နေရင် သူတို့ ဖုန်းကိုင်ပေးတာ များတယ်. . သူတို့က
ရက်ကို ဘာပြောလိုက်လို့လဲ”

“ဘာပြောတယ် ဟုတ်လား. . ရှင့်ဆီမှာ မိန်းမတွေ ပေါလွန်း
လို့ နံပါတ်ပြောတဲ့. . ”

“ဟာကွာ. . တောက်. . ဒီမိန်းမတွေ. . တော်တော် ပါးစပ်
ကမြင်းတာပဲ”

“လက်ကမြင်းတယ်ပဲ ကြားဖူးပါတယ်. . ရှင့်အလှည့်ကျမှ”

“ဘာပဲ ကမြင်း. . ကမြင်း. . ကမြင်းတာက ကမြင်းတာပဲ. .
ဒီက ပြန်တာနဲ့ ဒီမိန်းမတွေ အလုပ်ပြုတ်ပြီသာမှတ်”

“မောင်”

အဲဒီအသံလေး မကြားရတာ ကြာပြီပဲ. .

“ဗျာ. . . ”

ဆောင်း ညပြာ ဆိုစာပေ

ဦးဆောက်က 'ဗျာ'ကို သံရှည်ကလေး ဆွဲပြီး စိတ်လိုလက်ရ ပြန်ထူးမိသည်။

“မဟုတ်ဘူးဆိုရင်လည်း ပြီးရောလေ... အလကားသက် သက်တော့ သူတို့ကို သွားပြီး အလုပ်မထုတ်ပါနဲ့... နော်”

“ရက်သဘော... ရက်သဘော”

“သွား... ခုမှ”

“လာမနောက်နဲ့နော် သေအောင် လွှမ်းနေတာ၊ ညတိုင်း ရက် ကို အိပ်မက်မက်နေတာ၊ အခန်းဆက်တောင် ရိုက်လို့ရတယ် သိလား”

“ဟင်း... ဟင်း...”

“ကြည့်စမ်း... ဒီရယ်သံလေးလည်း မကြားရတာ ကြာပြီ... ကြေးစည်သံလေးလိုပဲ သာယာလိုက်တာ...”

“မောင်... အခု အရမ်းအဆင်ပြေနေတယ်ဆို... ရက် ကြား နေတာပဲလေ”

“ကံကြမ္မာက မောင့်အချစ်တွေကို အနှိုးပေးလိုက်တာပါကွာ၊ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်နော်... ဒီတစ်ခါတော့ မောင် ရက်ကို အဆုံးနှိုးမခံ နိုင်တော့ဘူး... ယောက္ခမကြီးလည်း ဝရမစိုက်တော့ဘူး... ကိုယ့်မိန်းမ ကို ပြန်ပေးရင်ပေး... ပြန်မပေးဘူးဆိုရင် တရားစွဲပစ်လိုက်မှာ... ဟွန်း... ဘာမှတ်နေလဲ”

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

“ကြည့်စမ်း... ကြည့်စမ်း... သူများအဖေကိုများ စွာနေလိုက် တာ... ယောက္ခမလည်း အဖေပဲ... ရှင် နားမလည်ဘူးလား”

“နားမလည်ဘူး... သူမှ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်မရှိတာ... မင်္ဂလာ ဦးညမှာ သူများချစ်ခြင်းကိုခွဲရတယ်လို့... ဒီကကောင်က အိပ်မြှောင် အပြီးပြတ်သလို ကျန်ခဲ့ရတာ”

ရက်ဆီမှ တခစ်ခစ်နဲ့ရယ်သံတွေ ထွက်လာသည်။

“ရက် သိပြီ... မောင်က ဒယ်ဒီကို မကျေနပ်တာနဲ့... မောင့် အဖေကို မြှောက်ပေးတာ မဟုတ်လား... အန်တီလော်ရယ်ကို ဒယ်ဒီ က အသေခိုက်နေတာနော်”

“ရက်အဖေတင်ပဲလား၊ မောင့်အဖေကလည်း သူ့ကို အသေ ရရ အရှင်ရရဖြစ်နေတာ”

“အေးလေ... ဒါဆိုလည်း အန်တီလော်ရယ်ပဲ ဆုံးဖြတ်ပစေ တော့ပေါ့”

“နေစမ်းပါဦး... အခု ရက်က မဆင်းလာတော့ဘူးလား... မောင်က မင်းမျက်နှာလေးတွေ့ချင်လွန်းလို့ လာတာ... ဦးလေးဆာမိ ကို လာစည်းရုံးတာ ဒါနဲ့ဆို အကြိမ်နှစ်ဆယ်ရှိပြီ... ဒီနေ့မှပဲ အောင် မြင်တော့တယ်... တော်တော်ခေါင်းမာတဲ့လူကြီး”

“အခု ဘာနဲ့ဈေးတည့်သွားလဲ”

ဆောင်း ညပြာ သိုစာပေ

ဝမ်းကွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၇၆

ဦးဆောက်က တခွံခွံနဲ့ရယ်လို့ မဆုံးတော့. . ပြီးတော့မှ

“သူ့ကြိုက်နေတဲ့ ကုလားမလေးကို မောင်က သူ့ရဲ့အုပ်ထိန်း
သူလုပ်ပြီး လိုက်တောင်းပေးမယ်ဆိုမှ အဆင်ပြေသွားတာ. . နို့ပို့ဆို
ခြံတောင် သိလို့မရဘူး”

“ဖြစ်ရမယ်. . ဒီလူကြီး၊ ဒါကြောင့် သိတင်းကျွတ်ပြီးကတည်း
က ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေတာကိုး. . မောင်. . အပေါ်မော့ကြည့်လိုက်”

ဝရန်တာမှာ သူ့ရဲ့လမင်းလေး. .

“ရက်. . အရမ်းလှလာတယ် သိလား”

“အဟီး. . ဒါတောင် မျက်နှာမသစ်ရသေးဘူး”

“အဲဒီမျက်နှာလေးကို အာဘွားဆယ်ခါလောက် ပေးချင်နေ
တာ. . ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“မောင်. . ဒယ်ဒီနဲ့အန်တီလော်ရယ် အဆင်ပြေသွားရင်. .
မောင်နဲ့ရက် အတူနေလို့ရပြီ သိလား၊ အဲဒီတော့ မောင့်အဖေနဲ့အန်တီ
လော်ရယ် အဆင်မပြေအောင် တိုက်ပေးရမယ်”

“x x x x x x x”

“ဒီလိုလုပ်. . . x x x x x. . .”

အောင်ညွှန် ဆိုစာပေ

(၁၉)

ဦးတိုင်းလုံးကျော် စီးလာတဲ့ကားက Sedona Hotelဆီသို့
ဦးတည်နေသည်။

သည်နေ့ကျမှ သူ့ရဲ့စက္ကင်ထရီမက ခွင့်ယူထားသည်။

“မိုး. . ဖိတ်စာပါလား”

“မပါဘူး Boss. . ချစ်သဲက ဘာမှမပေးခဲ့ဘူး”

“သေလိုက်ပါတော့ကွာ. . ဖိတ်စာနှင့်တကွ ကြွပါလို့ ရေးထား
တာ. . ကဲ. . ကဲ. . အချိန်ရှိသေးတယ်. . ချစ်သဲအိမ်ကို မောင်းကွာ”

ချစ်သဲစုရူပါ နေတဲ့တိုက်ခန်းက သုံးလွှာမှာဆိုတော့ တပည့်
တွေ တက်ယူပေးပါ့မယ်ဆိုတာတောင် ဦးတိုင်းလုံးကျော်က လက်မခံ၊
ကျန်းမာရေးနဲ့ညီအောင်ဆိုပြီး လှေကားပေါ်ကို ပြေးပြီးတက်ပြသည့်
သူပြေးတာက အရေးမကြီးဘူး. . သူ့ဘော်ဒီဂတ် လေးယောက်ကပါ

အောင်ညွှန် ဆိုစာပေ

သူ့အနောက်မှပြေးပြီးလိုက်ကြတော့ လှေကားတစ်လျှောက်လုံး ဝရံနီ သန်းကားတွေဖြစ်ပြီး အခန်းထဲကလူတွေ ဝိုင်းပြီးထွက်ကြည့်ကြသည်။

ပြီးတော့ ဟိုဘက်ခန်းနဲ့ ဒီဘက်ခန်း အချင်းချင်း သတိတွေ ပေးကြသည်။

“ဘာတွေလဲ မသိဘူး.. ဥပမာရုပ်တွေ ကြည့်ရတာ သိပ်မဟန် ဘူးနော်.. အနုကြမ်းစီးမလို့လာတာလား မသိဘူး”

“ဖြစ်နိုင်တယ်.. ဒီရုပ်တွေ တစ်ခါမှမမြင်ဖူးဘူး”

“199 ကို ဖုန်းကြိုဆက်ထားရင် ကောင်းမလား မသိဘူး”

သူတို့ ဘာတွေပဲ ပြောပြော.. ဦးတိုင်းလုံးကျော်က ချစ်သံ တို့အခန်းရှေ့မှာ ရပ်ပြီး လူခေါ်ဘဲလ်ကို တီးသည်။

ခဏကြာတော့ တံခါးပွင့်လာပြီး စကားပြန် ပဲခေါက်ဆွဲမျက် နှာကြီးက ပေါ်လာသည်။ ဦးတိုင်းလုံးကျော်က သူ့လူတွေကို

“ဟေ့ကောင်တွေ”

“ရှိ”

“ငါ အခန်းမှားလာပြီထင်တယ်”

“မမှားပါဘူး ဆရာ.. ဒီအခန်းပဲ”

“ဒါဆို ဒီကောင်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ချစ်သံရဲ့အခန်းကိုရောက် နေတာတုန်း”

အောင် သပြာ သို့စာပေ

“ဟိုလေ.. ဟို.. ဟို.. ချစ်သံက ရေချိုးနေလို့ ကျွန်တော် လာဖွင့်ပေးတာပါ”

ပဲခေါက်ဆွဲပုံက ခုမှ အိပ်ရာက နိုးလာတဲ့ပုံ.. စွပ်ကျယ်ချိုင်း ပြတ်နဲ့ ကုလားပုဆိုးကို တိုတိုဝတ်ထားသည်။

ဒင်းတို့နှစ်ယောက်က ဘာအထာတွေလဲ..

တွေးလို့မှ မဆုံးသေး..

“အူဝဲ.. အူဝဲ.. အူဝဲ.. ဝဲ..”

“ကလေး.. ကလေးငိုသံလည်း ကြားတယ်.. ဟေ့ကောင် မင်း ငါ့ကိုမှန်မှန်ပြောစမ်း.. မင်းတို့နှစ်ယောက်က..”

ပဲခေါက်ဆွဲ ခေါင်းကြီး အောက်စိုက်သွားသည်။ ပြီးမှ မဝံ့မရဲ လေသံဖြင့် တိုးတိုးလေး ပြောသည်။

“ချစ်.. ချစ်သံက ကျွန်တော့်မိန်းမပါ ဆရာ”

“သွားပြီ.. ငါတော့ နှပ်ပစ်ခံရပြီ၊ တောက်.. ကလေးအမေ

ကြီးကများ သူ့ကိုယ်သူ အပျိုလေးဘာလေးနဲ့”

“ဟုတ်ပါတယ်.. ဆရာ.. အခုလည်း သူက အပျိုပါပဲ”

ပဲခေါက်ဆွဲအပြောကြောင့် သူ့ဒေါသတွေ ပိုပြီးပေါက်ကွဲလာ သည်။

“ဟေ့ကောင်.. လာနောက်နေတာလား”

အောင် သပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၈၀

“ကလေးမွေးပြီးကတည်းက သူနဲ့ကျွန်တော် သန့်သန့်လေး
ပဲ နေတာ ဆရာ. . အဲဒါကြောင့် အပျိုလို့ ပြောတာပေါ့”

“သေလိုက်. . အဲဒီမှာ မင်း လဲသေလိုက်. . နောက်နေ့ထ
စပြီး ကုမ္ပဏီမှာ မင်းတို့နှစ်ယောက်မျက်နှာကို လုံးဝမတွေ့ချင်ဘူး. .
ဒါပဲ”

ဒေါနဲ့မောနဲ့ပြေးဆင်းလာတဲ့ သူဌေးတိုင်းလုံးကျော်ရဲ့နောက်
မှာ မိုး၊ နွဲ၊ မြေ၊ ကြီး. . ဘော်ဒီဂတ် လေးယောက်လည်း အပြေးလိုက်
ရပြန်ရော. . .

အောက်ထပ်အခန်းတွေမှာ ပြုတစ်ပြုတစ်နဲ့ ချောင်းကြည့်
နေတဲ့လူတွေ ကြောက်လန့်ပြီး အထဲပြန်ဝင်ပြေးကြသည်။

စားပွဲပေါ်မှာ ပြန်ကြနေတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကို ကြည့်ပြီး ဦးတိုင်း
လုံးကျော် မျက်လုံးတွေ ပြာလာသည်။

ဦးဆောက်ကိုကြည့်လာတဲ့ အကြည့်လေးကိုက သနားစရာ
ဖြစ်နေသည်။

မေးလာတဲ့လေသံကလည်း ခုနစ်ရက် ထမင်းမစားရလို့ ပျော့
ဓာတ်နေတဲ့ လူမမာလေသံနဲ့. .

“သား. . သူတို့က ဒီအခြေအနေထိတောင် ရောက်နေကြပြီ၊
ရေကူးကန်ထဲမှာ ဘီကနီလေးနဲ့ ရေစိမ်နေရင် အဖေ ပြေသာပါသေး
တယ်. . အမယ်လေး. . ခုတော့. . ကြည့်ပါဦး၊ ကုတင်ပေါ်မှာ လစ်ဖ်
ဆင်းရိုက်နေကြတယ်”

လုပ်လိုက်တာ နည်းနည်းများ လက်လွန်သွားလား မသိပဲ။

ဘူး . . ဖြတ်၊ ညှပ်၊ ကပ် လုပ်ထားတဲ့ပုံက တကယ်ကို အသက်ဝင်လွန်း
နေသည်။ အဖေ တော်တော် ဟတ်ဒီထိသွားပုံပဲ။

ဒီလိုမှမလုပ်ရင်လည်း အဖေက အန်တီလော်ရယ်ကို လတ်
လွတ်ခံမှာ မဟုတ်။

သူ့ရည်ရွယ်ချက်က ရှင်းရှင်းလေး . . အဲဒီလူကြီးကို lesson
ပေးချင်တာ။

“ခေါက်ထားလိုက်စမ်းပါ အဖေရာ . . ဒီမိန်းမကြီးက သွေး
ဆုံးခါနီးနေပါပြီ . . ဒီထက် လန်းတာလေးတွေနဲ့ ဒီတ်လုပ်ပေးမယ် . .
သားတာဝန်ထား . . ”

“ဒါတော့ ဒါပေါ့ သားရယ် . . ဒါပေမယ့် အဲဒီပန်းပွင့်ကြီးထဲ
လည်း အဖေ့မျက်စိထဲမှာ လှနေတယ်ဟ . . ဟိုကောင် ထိပ်ခေါင် . .
လက်သွက်ခြေသွက်နဲ့ . . ရှိသမျှအမွှေးတွေ အကုန်ဆွဲနုတ်လိုက်လို့ . .
ထိပ်ပြောင်ဖြစ်သွားဦးမယ် . . တောက် . . ခုတလော . . ကုသိုလ်ကံ
က မကောင်းတာ . . အရန် ထားထားတဲ့ အတွင်းရေးမှူးမ ကျတော့
လည်း လင်နဲ့သားနဲ့”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်ပေါက်ကွဲနေသလို တစ်ဖက်မှာလည်း လော်
ရယ်ရဲ့အဒေါ် ယမ်းပုံစီးကျ ဖြစ်နေသည်။

သူတို့အိမ်ကိုလည်း အဲဒီဓာတ်ပုံတွေက ရောက်သွားတာကို

“လော်ရယ် . . မိလော်ရယ် . . လာစမ်း”

လော်ရယ်က game ဆော့နေတာကို ရပ်ပြီး ဧည့်ခန်းထဲဝင်
လာသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒေါ်လေးရဲ့ . . နင်းကန်ကုန်းပြီး အော်နေတာ၊
လော်ရယ် နားမကန်းသေးပါဘူး”

“နင် နားကန်းမကန်းတော့ မသိဘူး . . မျက်လုံးတော့ ကောင်း
တယ်မဟုတ်လား . . ဒီမှာ နင့်ပုံ နင်ပြန်ကြည့်စမ်း . . နင့်ကို ငါကောင်း
ကောင်းမွန်မွန် ထိန်းကျောင်းလာခဲ့တာ . . ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့
ဒီလိုလက်လွတ်စပယ်နေဖို့ မဟုတ်ဘူး”

ဘာဓာတ်ပုံမို့ ဒေါ်လေး ဒီလောက်ဒေါသတွေ ထွက်နေပါ
လိမ့် . .

လော်ရယ်မျက်လုံးက အဝေးနည်းနည်းမှုန်တော့ ဓာတ်ပုံကို
အနီးကပ် ယူကြည့်မိတော့ . . .

“အောင်မယ်လေး . . ဒါ ဘာကြီးလဲ”

သူ့ လန့်ပြီး အော်မိတော့ ဒေါ်လေးက

“အဲဒါ နင့်ပုံလေ . . အဲဒီထဲက အကောင်က ဘယ်ကကောင်
လဲ . . ”

“မဟုတ်ဘူး ဒေါ်လေး . . ဒါ . . လော်ရယ်ကိုယ်လုံးမှမဟုတ်

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၈၄

တာ. . ဒီထဲက အကျီလည်း လော်ရယ်မှာမရှိဘူး. . ဒါ. . ဒါ. . သက်သက်လုပ်ကြံထားတာ”

လော်ရယ်က မျက်လုံးကြီးဖြူးပြီး ငြင်းသည်။

“ဒါဆို ဘယ်သူက လုပ်ကြံတာလဲ. . နေစမ်းပါဦး. . ဒါညည်းကိုယ်လုံးမဟုတ်ပေမယ့် မျက်နှာကတော့ ညည်းတို့မျက်နှာပဲလေ။”

“ခက်ပါလား ဒေါ်လေးရယ်. . အဲဒါတွေက နိုင်ငံခြားကပုံတွေကို လော်ရယ်တို့မျက်နှာနဲ့ ဖြတ် ညှပ် ကပ်လုပ်ထားတာ. . သက်သက် အကောက်ကြံတာ. . တောက်. . ဒါ ဟိုလူ့လက်ချက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်. . ”

“ဘယ်သူလဲ ပြောစမ်း. . ဒေါ်လေးကိုယ်တိုင် သွားပြီး ပိုးစိုးပက်စက်ပြောပစ်မယ်”

“ဒေါ်လေးက ဘယ်လိုပြောမှာလဲ”

“ဟဲ့အကောင်. . နင် သိပ်လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် ငါ့မျက်နှာနဲ့ ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်းပုံလုပ်ပေးလို့ ပြောချပစ်လိုက်မှာပေါ့”

လော်ရယ်က သူ့ဒေါ်လေးရဲ့. . မျက်နှာပေးနှင့် အပြောကို အကြီးအကျယ် သဘောကျသွားသည်။

“လော်ရယ်. . သမီးကို ဒေါ်လေးတစ်ခုပြောမယ်. . ဒီပုံထဲက လူက သမီးကို propose လုပ်ထားတဲ့တစ်ယောက်လား”

အောင်ညပြာ သို့စာပေ

မူပိုင်နှင်းဆီ - ၁၈၅

“အင်း. . သူလည်း လက်ထပ်ခွင့် တောင်းထားတယ်. . ဒီဇာတ်ပုံကို ပို့လိုက်တဲ့လူကလည်း တောင်းထားတယ်. . ”

“ဒါဆို ဒေါ်လေး ကြားထဲကနေ ဆုံးဖြတ်ပေးမယ်. . ဒီပုံထဲက လူကပဲ ရွေးလိုက်တော့. . သမီးတို့ အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ကြတော့၊ ကြာရင် ခိုးကူးခွေတွေလို ညည်းတို့ပုံတွေ လမ်းဘေးမှ ပွစိထကုန်ရင် အောင်မယ်လေး. . ငါတော့ မတွေးဝံ့တော့ပါဘူး။”

ဒေါ်လေး ပြောကာမှ လော်ရယ်လည်း တော်တော်ကြီးကို လန့်သွားသည်။

တော်ကြာ. . လမ်းဘေးမှာ. . ကားတွေရပ်နေတဲ့ မီးပွိုင့်တွေမှာ နှစ်ခွေ ငါးရာနဲ့ လက်သိပ်ထိုးပြီး ရောင်းမှဖြင့်. .

“ဆက်မပြောပါနဲ့တော့ ဒေါ်လေးရယ်. . လော်ရယ် ခုပဲ သူ့ဆီဖုန်းဆက်ပြီး ပြောလိုက်တော့မယ်”

“ဆက်. . ဆက်. . ခုပဲ ဆက်လိုက်. . ငါ့ရှေ့မှာ ပြောနေ”

“ဒေါ်လေးကလဲ. . ရှက်စရာကြီး”

“ဟဲ့. . ဘာမှရှက်မနေနဲ့. . ငါ့ကွယ်ရာမှာဆို နင် စိတ်ပြောင်းချင်ပြောင်းသွားမှာ”

“ပြီးရော. . ပြီးရော”

အပျိုကြီးမမက ရှက်ရမ်း ရမ်းချေပြီ။

အောင်ညပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၈၆

သူ့ဒေါ်လေးရှေ့မှာ ဦးထိပ်ခေါင်ဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။

ဦးထိပ်ခေါင်က ဖုန်းလာကိုင်တော့

“ဟယ်လို. . ကိုထိပ်ခေါင်ဗညားလား”

“ဟုတ်ပါဗျာ. . ခုပြောနေတာ လော်ရယ် မှတ်တယ်. . ”

“ဟုတ်တယ်. . ကျွန်မ လော်ရယ်ပဲ”

“ဟိုနေ့ကကိစ္စကို စိတ်ဆိုးနေတုန်းပဲလား လော်ရယ်၊ ကလေးကလားလုပ်ရပ်မို့ စိမ်းစိမ်းကားကားတော့ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့နော်. . အဲဒါလေ. . အိမ်က သမီးက မြှောက်ပေးလိုက်တာ. . ကိုယ် အဲဒီလိုလုပ်ရင် လော်ရယ်ဆီက အချစ်ကိုရမယ်ဆိုပြီး အာမခံနဲ့ကို သင်ပေးလိုက်တာ. . ကိုယ့်မှာလေ ကိုးရီးယားကားတွေ ကြည့်ပြီး ဒူးထောက်နည်းတောင် သေချာသင်ထားရတာ”

“ရှင်. . ဟိုဓာတ်ပုံကိစ္စ သိပြီးပြီလား”

“ဘယ်ကဓာတ်ပုံလဲ. . ဘာမှမသိဘူး”

ဟုတ်ပါပြီ. . ဒါဆို ဟိုလူ တိုင်းလုံးကျော်လက်ချက်ဆိုတာ. .

သေချာသွားပြီ။

အိယုတ်တမာကြီး။

“မသိရင်လည်း မသိသလိုပဲ နေတော့”

“အမ်”

ဆောင်းညပြာဆိုစာပေ

မှိုင်းနင်းဆီ - ၁၈၇

“ကျွန်မ ရှင့်ဆီ ဖုန်းဆက်တာက ရှင်တောင်းထားတဲ့ ၁၅၀၀ ပေးမလို့”

“တကယ်”

အကျယ်ကြီး ထ,အော်တဲ့ အသံကြီးကြောင့် လော်ရယ်က ယောင်ပြီး ဖုန်းကို နားနားမှ ခွာမိသည်။

“လော်ရယ်. . လော်ရယ်. . ကိုယ်ပြောတာ ကြားလား. .

ကြားလား”

ဒီလောက်အကျယ်ကြီးအော်နေတဲ့ ဥစ္စာ. . မကြားဘဲ ရှိပါလား. . ဒေါ်လေးတောင် ကြားတယ်။

“ဟဲ့. . ညည်းလူက နားများ လေးနေသလား မသိဘူးနော်၊ အော်နေလိုက်တာများ လိပ်ခေါင်းတောင် ထွက်တော့မယ်”

လော်ရယ်က ဖုန်းကို နားနားပြန်ကပ်ကာ

“ကြားတယ်. . ကျွန်မ ကြားတယ်. . ဇွတ်အော်မနေနဲ့”

“မနက်ဖြန် လက်ထပ်ကြမယ်နော်”

“ဘုရားရေ. . ”

“ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း နေနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာနေပြီလဲလို့. . သနားပါနော်. . ကိုယ့်ဘေးနားမှာ ခေါင်းအုံးတစ်လုံး

လွတ်နေတာ ကြာပြီ”

ဆောင်းညပြာဆိုစာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၈၈

အရှုံး အမဲသား ကျွေးမိတာလား. . လူနာက အမဲခြောက်
တောင်းနေတာလားတော့ မသိ၊ လော်ရယ်လည်း နားငြိမခဲနိုင်တော့
. . ဒီကိစ္စကို ဒီမှာတင် အပြတ်ဖြတ်ချလိုက်သည်။

“ကဲပါ. . ကျွန်မကို တစ်ပတ်တော့ အချိန်ပေး”

“အသည်း”

“အမယ်လေး”

လော်ရယ်ရဲ့ဒေါ်လေးဆီက ထွက်လာတဲ့အသံပါ။

ပြီးတော့ အဘွားကြီးက သူ့နားနှစ်ဖက်ကို သူ့ပိတ်ထားလိုက်
သည်။ ကြားရတာ နားယားလွန်းလို့. . .

“ဘယ်လိုကြီး ခေါ်နေတာလဲ”

“နောက်ဆို ဒီလိုပဲ ခေါ်တော့မယ်. . ပြော. . အသည်း ဘယ်
နေရာမှာ မင်္ဂလာဆောင်မလဲ”

“တော်ပါပြီရှင်. . ကျွန်မတို့အသက်အရွယ်နဲ့ ရှက်စရာကြီး
တရားသူကြီးရှေ့မှာ လက်မှတ်ထိုးပြီး ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ အဖို့
တွေလောက်ပဲ dinner ကျွေးလိုက်မယ်လေ. . မကောင်းဘူးလား”

“အသည်းသဘော. . အသည်းသဘော”

“ဒါဆို ဒါပဲနော်. . ဝှတ်ခိုက်”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

(၂၀)

ရက်နဲ့ ဦးဆောက် ခြံထဲရှိ ဒန်းလေးပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး ပွဲကျ
နေကြသည်။

“မောင်ရေးတဲ့ ဖူးစာပေါ့နော်”

“ဟား. . ဟား. . အဲဒါ ဟိုဓာတ်ပုံကြောင့် လုံးဝသေချာတယ်၊
အပျိုကြီး အရမ်းရှက်သွားပြီး မထူးဇာတ်ခင်းလိုက်ရတာ”

“အမယ်လေး. . ဒီနေ့လည်း dinner မှာဝတ်ဖို့ အင်္ကျီသွား
ရွေးကြလေရဲ့. . တကယ်. . တကယ်ကို မနိုင်တာ. . သူတို့ကိုယ်သူတို့
ဆယ်ကျော်သက်လေးတွေကျနေတာပဲ. . တက်ကြွနေလိုက်ကြတာ”

“ဪ. . အိမ်က ကိုယ့်အဖေခမျာ အိုစာသွားလိုက်တာ. .
ကိုယ်တော့ ငရဲကြီးတော့မှာပဲ”

ရက်က ရယ်နေသည်။

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၉၀

“ကုသိုလ်ရမှာပါ မောင်ရဲ့ . . ယောက္ခမကြီးအတွက် မိန်းမ
ရအောင် လုပ်ပေးတာ နည်းတဲ့ကုသိုလ်လား၊ ခုပဲ ကြည့်လေ . . မောင်
ဒီအိမ်ထဲ တံခါးမရှိ ဓားမရှိ ဝင်လို့ရနေပြီပဲ”

“လုံးဝမကျေနပ်တာ တစ်ခုရှိတယ် . . လူတကာသိထားတာ
က မောင့်မှာ မိန်းမရှိတယ် . . ဒါပေမယ့် ခုချိန်ထိ မောင် လူပျိုဆိုတာ
မောင်ပဲ သိတယ် . . အဲဒီအတွက်တော့ ရက်အဖေကို နည်းနည်းပါးပါး
lesson ပေးရမှာပဲ”

“မောင်နော် . . ဘာတွေ မဟုတ်ကဟုတ်က လုပ်မလို့လဲ . . ”

“ပါးပါးလေးပါကွာ . . ဟဲ့ . . ဟဲ့”

ရက်ဆီမှမျက်စောင်းလှလှလေးက သူ့ထံ ချက်ချင်းရောက်
လာသည်။

ဆောင်း ညဖြာ သိုစာပေ

ရင်းနှီးတဲ့သူတွေနဲ့ပဲ dinner ပွဲလေးက စည်ကားနေသည်။
အများနဲ့မတူ တစ်မူထူးတာက သူတို့မင်္ဂလာပွဲလေးက ရန်ကုန်မြစ်ထဲ
မှာ သွားနေတဲ့ သင်္ဘောတစ်စင်းပေါ်မှာ . .

အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကိုယ်စီနဲ့ သန့်ပြန့်သားနားနေတဲ့ ဦး
ထိပ်ခေါင်ဗညားနဲ့ ဒေါ်လော်ရယ်မိုးမြင့်သင်ကို ဝီစကီတွေ တစ်ခွက်
ပြီးတစ်ခွက် သောက်ပြီး ရီဝေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ စိုက်ပြီးကြည့်နေတဲ့
သူက ဦးတိုင်းလုံးကျော် . .

မိုး၊ နဲ့၊ မြေ၊ ကြီး ကလည်း သူတို့ဆရာကို စိတ်မချ။ တတ်
သလောက်မှတ်သလောက်လေး နှစ်သိမ့်နေကြတာပေါ့ . .

ကြီးက -

“ဆရာရယ် . . ဆရာကို ကြည့်ပြီး သနားလိုက်တာ . . ဟင့် . .

ဆောင်း ညဖြာ သိုစာပေ

ရွတ်. . ကိုယ်စားမယ့် မုန့်ဆီကြော် ပါးစပ်နား ရောက်ခါနီးမှာ သူများ ဖြတ်လုခဲရတယ်ပေါ့”

“ငါ့ကိုနားလည်တာ မင်းတို့ပဲ ရှိတယ်ကွာ. . ငါ့သားတောင် မှ အဖေဘက်မှာ ရှိတာ မဟုတ်ဘူး. . မ,ဘက်လိုက် မိုက်ဘက်ပါပြီး ယောက္ခမ dinner မှာ မြူးနေလိုက်တာ. . ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ. . ငါ့ရင် နာတယ် ကြီးရယ်”

“ဒီလိုလုပ်ပါလား ဆရာ. . ဒီကနေ. . ငါးလှမ်းလောက်. . လှမ်းလိုက်”

“လှမ်းပြီးတော့”

“ဟိုးမှာ မြင်နေရတဲ့. . သင်္ဘောလက်ရန်းပေါ်ကို တက်လိုက်”

“တက်ပြီးတော့”

“ရေထဲ ခုန်ချလိုက် ဆရာ. . ရဲရဲသာ ခုန်ချလိုက်. . ဒါမှ. . ဆရာ အေးချမ်းသွားမှာ”

“သေချင်းဆိုး”

ဆဲပြီး ဦးတိုင်းလုံးကျော်က အရက်ခွက်နဲ့ ကြီးကို လှမ်းပြီး ပစ်လိုက်သည်။

ကြီးက ငုံ့ပြီး ရှောင်လိုက်တော့ အဲဒီဖန်ခွက်က သတို့သား ဦးထိပ်ခေါင်ဗညားရဲ့နဖူးတည့်တည့်ကို သွားပြီး မှန်လေသည်။

ဆောင်း ညပြာ ဆိုစာပေ

“အား. . သေပါပြီ. . ဘယ်ကောင် ပစ်လိုက်တာလဲကွ”

တရားခံကို ဝေပတ်ပြီး ရှာနေတုန်းမှာပဲ သူ့နဖူးမှာ မဟာအာ လူးသီးကြီး ထွက်လာလေပြီ။

လော်ရယ်က -

“တော်ပါတော့ ကိုကိုထိပ်ရယ်. . တစ်ရှက်က နှစ်ရှက် ဖြစ် နေရဦးမယ်. . မတော်လို့ နေမှာပါ”

“အသည်း တားလို့. . ဒီကောင်. . သက်သာသွားတယ် မှတ် ပါ. . ဟင်း. . ဟင်း. . အသက်ကြီးပြီး အချိန်မစီးတဲ့ ဆန်ကုန်မြေလေး ကြီး”

သူတို့ဟာ သူတို့ ဘာတွေပဲ ဖြစ်ဖြစ်. . ဦးဆောက်ကတော့ လော်ရယ်အပေါ်နဲ့ လေပေးကို ဖြောင့်လို့. . .

“ဒါဆို ကြီးကြီးက ငယ်ငယ်တုန်းက ကွမ်းတောင်ကိုင်ပေါ့”

“ဒါပေါ့ကွဲ့. . တို့တစ်ရွာလုံးမှာ ငါအလှဆုံး. . တိုးတိုးတိတ် တိတ် ပြောရဦးမယ်. . လော်ရယ်တို့အဖေက ငါ့ကို အသေလိုချင်တာ၊ ငါက ငြင်းလိုက်လို့ ငါ့ညီမနဲ့ ရသွားတာ. . ငါသာ မငြင်းလို့ကတော့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် ပေါင်းပြီး ပွဲတော်တည်နေရဦးမယ်”

ဦးဆောက်က အချီရည်ခွက်ထဲကို အချီရည်တွေ ထပ်ထည့် ပေးပြီး -

ဆောင်း ညပြာ ဆိုစာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၉၄

“ကြီးကြီး.. ရော့.. သောက်လိုက်ဦး”

အရက်တွေ ရောထားသော အဲဒီအချိုရည်ကို သောက်လေ့
အဘွားကြီးက အာရှင်လေ..

တစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက်.. တစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက်..

နောက်တော့..

“အ.. မယ်.. လေး.. ရွာထဲက.. သူကြီး.. က..

သူ့.. နဲ့..

“ဒေါက်”

ခေါင်းနဲ့စားပွဲက ဝမ်းဆက်ဖြစ်သွားသည်။

အချိုရည်တန်ခိုးနဲ့ တစ်ခါတည်း ငြိမ်ကျသွားတာ..

ဧဝရက်မြင့်မိုရ်က စားပွဲအနားကို ရောက်လာပြီး ဆပ်ပြာစူ
ဖောင်းမှုတ်တဲ့ spray ဘူးလေးနဲ့ အဘွားကြီးပါးစပ်နားတွေကာ ပြန်
လိုက်သည်။

“ရက်.. ရပြီ.. ရပြီ.. အမြှုပ်တွေ ထွက်လာပြီ”

“ရပြီလား.. ဒါဆို အန်တီလော်ရယ်ကို အသာလေး သွား
ခေါ်လာခဲ့မယ်”

ဧည့်ပရိသတ်တွေကို လက်ချင်းတွဲပြီး ဧည့်ခံနေတဲ့ ဦးထိပ်
ခေါင်နဲ့လော်ရယ်..

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

မူပိုင်နင်းဆီ - ၁၉၅

ဧဝရက်က လော်ရယ် မြင်နိုင်မယ့်နေရာနားမှာ ရပ်ပြီး စောင့်
နေသည်။

လော်ရယ်က လှည့်ကြည့်လာစဉ်မှာတော့ သူမက လက်ယပ်
ပြီး ခေါ်လိုက်သည်။

“ကိုကိုထိပ်”

“ပြော.. အသည်း”

“ခဏလေးနော်.. ပြန်လာခဲ့မယ်”

“ဘယ်လဲ.. ဪ.. ရှုရှုပေါက်ချင်လို့လား”

သူ့ဟာသူ့ ပြောချင်ရာပြောပြီး ကျန်ခဲ့သည်။ လော်ရယ်က
ဧဝရက်နား ရောက်လာပြီး

“သမီး ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဟိုမှာ အန်တီဒေါ်လေး ဘာဖြစ်လဲ မသိဘူး.. အမြှုပ်တွေ
တစ်စိနဲ့”

“ဟယ်.. ဟုတ်လား.. အခု ဘယ်မှာလဲ”

သင်္ဘောကလည်း ကမ်းကို ပြန်ကပ်ချိန်..

လော်ရယ်နဲ့ ရက်က ဦးဆောက်တို့စားပွဲကို ပြန်အရောက်၊
ကွက်တိမို့..

“ဒုက္ခပါပဲ ဒေါ်လေး ဘာဖြစ်တာလဲ.. ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

ဆောင်း ညပြာ သို့စာပေ

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၉၆

“ဆေးရုံပို့ရမှာပေါ့”

“Ambulance ခေါ်ထားပြီးပြီ... လာ... လာ... အန်တီ
လော်ရယ်ပါ လိုက်ခဲ့”

ဦးဆောက်နဲ့ ဧဝရက် စီစဉ်မှုနဲ့ လော်ရယ်မှာ ဘုမသိဘမသိ
နဲ့ ပါခဲ့ရပြီ။

ပိုပြီး ဆိုးတာက လော်ရယ်ရဲ့ဒေါ်လေး...

ထမ်းစင်ပေါ်မှာ စန့်စန့်ကြီးနဲ့ ကန့်လန့်ကြီး ပါသွားသည်။
သူတို့ဖြစ်ပျက်နေတာကို ဦးထိပ်ခေါင်ဗညားခမျာ ဘာဆိုတာ

မှ မသိရှာ။

ဆောင်ညပြာ သို့စာပေ

(ဇာတ်သိမ်း)

ပုဂ္ဂလိကဆေးခန်းတစ်ခုမှာ လော်ရယ်ရဲ့ဒေါ်လေးကို စမ်းသပ်
ပြီး မှတ်ချက်ချတာက

“သူ့သွေးထဲမှာ alcoholတွေ... သိပ်များနေတယ်... ဒီမှာ
တစ်ညလောက် ထားရင်ထားပြီး စောင့်ကြည့်လိုက်လေ... pressure
လည်း တက်နေတယ်။ 150/100 ဆိုတော့ ပေးနားလိုက်ရင် ပိုကောင်း
မယ်ထင်တယ်”

လော်ရယ်က ပျာပျာသလဲပင်...

“ထားပါမယ် ဆရာရယ်... ထားပါမယ်... ကျွန်မမှာ ဒီအဒေါ်
တစ်ယောက်ပဲ ရှိတဲ့ ဥစ္စာ”

လော်ရယ်နဲ့ သူ့အဒေါ်က ဆေးခန်းရှိ အခန်းတစ်ခန်းတွင်
ထွန်နေခဲ့ရသည်။

ဆောင်ညပြာ သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၁၉၈

ဦးဆောက်နဲ့ဝရက်ကတော့ ချောင်းသာသို့သွားမည့် Express ကားတစ်စီးပေါ်တွင် ရောက်နေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

“ဇူး. . ခုမှပဲ ဟန်းနီးမွန်းထွက်ရတော့တယ်”

“မောင်နော်. . မောင်လုပ်တာနဲ့ ရက် ငရဲကြီးတော့မှာပဲ”

“သူ့တုန်းကလည်း မောင့်ကို ဒီလိုလုပ်ခဲ့တာပဲလေ. . ကိုယ် ချင်းစာတတ်သွားအောင် နည်းနည်းပါးပါး lesson ပေးလိုက်တာ. . ဟဲ့. . ဟဲ့. .”

ထိုစဉ် ရက်ရဲ့ဖုန်းက မြည်လာသည်။

Display ပေါ်က နံပါတ်ကို ကြည့်တော့ ဦးထိပ်ခေါင်ဆီက ဖြစ်နေသည်။

“ဒုက္ခပဲ. . ဒယ်ဒီဆီက”

“ဟန်းနီးမွန်းထွက်သွားပြီလို့ ပြောလိုက်လေ”

ရက်က ဖုန်းကိုင်လိုက်လျှင်

“သမီး. .”

“ရှင်. .”

“သမီးရဲ့မေမေလေးကို တွေ့မိလားဟင်. .”

“ဟင့်အင်း. . တွေ့ပါဘူး”

“အခု ည ဆယ်နာရီထိုးနေပြီ”

အောင် သူပြော သို့စာပေ

မူပိုင်နင်းဆီ - ၁၉၉

“ထိုးတော့ ဘာဖြစ်လဲ ဒယ်ဒီရဲ့”

“ဒယ်ဒီတစ်ယောက်တည်း ငေါင်တာပေါ့”

“သမီးတို့တုန်းကလည်း ဒီလိုပါပဲ ဒယ်ဒီရယ်”

“သမီးက အခုဘယ်မှာလဲ”

“ဒယ်ဒီကို အားကျလို့. . ဦးဆောက် နောက်ကို လိုက်သွား

ပြီ”

ဦးဆောက်ကပါ ဘေးနားက ဝင်ပြီး

“ဒယ်ဒီ. . ဘာဆို ဘာမှ မဟိုဒင်းရဘူး. . . အာဘွားလည်း

ပေးရဘူး. . သနားပါတယ်. . ကရော်. . ကရော်. . အခု သားတို့. .

ဟန်းနီးမွန်းထွက်တော့မှာ. . တာ့. . တာ့”

ဦးထိပ်ခေါင်တစ်ယောက် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ပြီး ကျန်ခဲ့သည်။

“သေနာလေး. . ငါ့ကို လှောင်သွားတယ်. . ဒါ. . ဒင်းလက်

ချက်ပဲ ဖြစ်မှာ”

ဦးတိုင်းလုံးကျော်က ဦးထိပ်ခေါင်အနားရောက်လာပြီး အာ

လေးလျှာလေးကြီးနဲ့. . .

“ဘယ်လိုလဲ. . သတို့သားကြီးရဲ့ သတို့သမီး ပျောက်နေလို့

လား. . လာပါကွာ. . ညအိပ်ချိန် ရောက်နေပြီ. . ငါနဲ့ အတူတူ အိပ်

ကြတာပေါ့. .”

အောင် သူပြော သို့စာပေ

ဝမ်းတွင်းအောင်သွယ်တော် - ၂၀၀

“ဟော့ကောင်.. ဟော့ကောင်.. မင်း ငါ့အနား မကပ်နဲ့”

ဦးထိပ်ခေါင်က ပတ်ပြီး ပြေးသည်။

ဦးတိုင်းလုံးကျော်ကတော့ တဟားဟားရယ်လျက်..

ဘဝအမောတွေ ပြေနိုင်ကြပါစေ..

မူပိုင်နှင်းဆီ

5:40 PM(Tuesday)

23rd, Oct, 2012

အောင် ညဖြာ သို့စာလ

ပြည့်စုံစာပေ

ထွက်ရှိပြီး စာအုပ်များ

ပြန်လဲက ၂၀၀၉

လူက မူပိုင် ၂ ကျိရ

ခမ်းစာပေ

လေးယူ

အိမ်ထဲမှာ

အိမ်

အိမ်ထဲမှာပဲ လေးယူ

လေးယူ

လေးယူ

အိမ်ထဲမှာ

လေးယူ

အိမ်ထဲမှာပဲ လေးယူ

လေးယူ

လေးယူ

အိမ်ထဲမှာ

လေးယူ

အိမ်ထဲမှာပဲ လေးယူ

လေးယူ

မူပိုင်ခွင့်အပေါ် (၂၂) အုပ်မြောက် ပန်တီးတင်ဆက်

“သေတွင်းဝက IVY”

- ★ IVY ဆိုတာ သိပ်ကိုတန်ဖိုးရှိတဲ့ သစ်ခွပန်းတစ်မျိုးပေါ့
- ★ မိုက်ကယ်ထူးကံ သူမြေးမလေးကို တော်ဝင်သစ်ခွ IVY လို့ အမြတ်တနိုးနဲ့ မှည့်ခေါ်ခဲ့တယ်
- ★ မိုက်ကယ်ထူးဆိုတာ မြန်မာပြည်ရဲ့ အချမ်းသာဆုံးစာရင်းဝင်တွေထဲက တစ်ယောက် ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကများသလို ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေကလည်းအများကြီး . . .
- ★ သူ့ရဲ့အမွေတွေအားလုံးကို ဆက်ခံခွင့်ရှိတဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသူက IVY လို့ခေါ်တဲ့ သယ်ခြောက်နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးဖြစ်နေတယ် . . .
- ★ မမြင်ရတဲ့ အန္တရာယ်တွေကြားမှာ လောင်းကြေးထပ်ထားရတာက IVY ရဲ့ အသက်
- ★ သေတွင်းဝမှာရောက်နေတဲ့ IVY ကို ကယ်တင်ပေးမယ့်သူက . . .
ကျွန်းသားလေး **ဟန်ကမ္ဘာ**

မိမိဝမ်းရေတပေမှ

စာရေးဆရာမ **မြိုင်လွန်း** ၏

ထွက်ရှိပြီးစာအုပ်

တစ်ခါကစိန်ပန်းနီတွေကြွကျ ပြောတဲ့လမ်းပေါ်မှာ

သက်လက်ထွက်ရှိမည့် စာအုပ်များ

- ✿ အချစ်သမိုင်းပြတိုက်
- ✿ အပေ
- ✿ မနမ်းလေနဲ့ ပန်းခရေ